CER SENIN

Revista Forțelor Aeriene Române
Nr. 2 (169) ◆ 2022
www.roaf.ro

110 ani de învățământ aeronautic în România

PAG. 22-23

NATO OTAN
SUMMIT · SOMMET MADRID 29-30 VI 2022

PAG. 4

#WEARENATO

PAG. 4-11

PER ASPERA AD ASTRA

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI
CER SENIN

Presedinte:
General-locotenent
VIOREL PANĂ

Membri:
General de flotilă aeriană
IULIAN PAȚILEA
Comandor
CRISTIAN PĂTRAȘCU
Comandor
LAURENȚIU MITITELU

MEMBRI ONORIFICI
Dumitru AMARIEI
Petre BÂNĂ
Nicolae RADU

REDACȚIA

Redactor-şef:
căpitan LAURA MĂCĂRESCU
e-mail: lmacarescu@roaf.ro

Procesare Texte:
LEANA TUDORAN
e-mail: ltudoran@roaf.ro

Fotoreporter:
ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

Grafică & DTP:
DIANA ȘUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

Coperta I: Avioane IAR-99 din dotarea Bazei Aeriene Boboc, foto: Adrian SULTĂNOIU
Coperta III: IAR-330 SOCAT din dotarea Bazei 71 Aeriană Câmpia Turzii, Foto: Adrian SULTĂNOIU
Coperta IV: IAR-316B ALOUETTE la 50 de ani de zbor în Forțele Aeriene Române, Foto: Adrian SULTĂNOIU

SUMAR

MESAJUL ŞEFULUI SMFA ____ 3
#WEARENATO ____ 4-11
AGENDA ____ 12-15
EXERCIȚII ____ 16-21
110 ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT AERONAUTIC ____ 22-24
CEREMONII ____ 25
EVOCARE ____ 26-27
ALMA MATER ____ 28-32
CONCURSUL „OMUL ANULUI 2021” ____ 33
PAȘI SPRE VIITOR ____ 34-36
ULTIMUL TRAIECT ____ 37-39
ANIVERSARE ____ 40-42
ISTORIE ____ 43-52
CINSTIM MEMORIA ÎNAINTAȘILOR ____ 53-59
BSDA ____ 60-61
INTERFERENȚE ____ 62
SPORT MILITAR ____ 63
SIGURANȚA AERONAUTICĂ ____ 64-65
PASTILA DE PSIHOLOGIE ____ 66

PAGINA 9

COPYRIGHT:
Este autorizată orice reproducere, cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 326 CP.

Corectura:
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Șoseaua Fabrica de Glucoză nr. 2-4, sector 2, București
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: cersenin@roaf.ro
ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

Tipărită la Centrul Tehnic - Editorial al Armatei

Responsabilitatea privind tehnoredactarea revine în totalitate redacției

Prezenta ediție s-a încheiat la data de: 30.06.2022

MESAJUL ŞEFULUI STATULUI MAJOR AL FORȚELOR AERIENE CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII ZILEI AVIAȚIEI ROMÂNE ŞI A FORȚELOR AERIENE

La 20 iulie sărbătorim ziua Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul și Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene pentru că apărătorii cerului patriei l-au ales pe acest sfânt, încă din anul 1913, anul înființării Aeronauticii Militare, drept ocrotitor.

Este ziua Sfântului luat la cer într-un car de foc, cunoscut din popor ca stăpânitor al ploilor care hrănesc pământul sau aduc potopul, care are puterea de a porunci cerului să nu dea ploaie sau să trimită foc din cer peste vrăjmași.

Este o zi de sărbătoare și cinstire a tuturor eroilor aviatori din toate timpurile, a tuturor celor care au apărat văzduhul patriei în vreme de război sau au sfidat gravitația pentru a atinge idealul omului de a zbura, în vreme de pace.

Anul 2022 este anul care marchează 110 ani de la prima jertfă din aviația română, când locotenentul Gheorghe Caranda, în urma unui tragic accident într-un zbor de antrenament, a deschis lista celor plecați către Escadrila din Ceruri. Numele lui este primul înscris pe Monumentul Aviatorilor din Capitală.

Tot în acest an, în Europa, după mai bine de 80 de ani, suntem martorii unui război.

Situația de securitate generată de agresiunea Federației Ruse în Ucraina, în vecinătatea flancului estic al NATO, a împins Alianța spre a declara Rusia drept „amenințarea cea mai semnificativă și directă” la adresa securității Aliaților.

În acest context, toate structurile și armele categoriei noastre de forțe și-au adaptat timpii de reacție pentru a crește ritmul operațional. Misiunile și antrenamentele în comun cu partenerii din cadrul Alianței Nord-Atlantice s-au intensificat, am găzduit și continuăm să găzduim pe teritoriul național detașamentele militarilor aliați.

Am asigurat împreună cu aliații misiunile de Poliție Aeriană Întărită, România cu aeronavele F-16 proprii, iar Germania, Italia, Marea Britanie sau Statele Unite ale Americii cu aeronavele de luptă din dotare.

Forțele Aeriene Române se pregătesc, în acest sens, pentru înzestrarea cu încă 32 de avioane multirol F-16 achiziționate din Norvegia, care se vor constitui în alte două escadrile.

Rachetiștii sol-aer ai României continuă antrenamentul pentru operarea sistemului de rachete sol-aer cu bătaie mare PATRIOT, iar în domeniul radiolocației continuă procesul de înzestrare cu radare de cercetare moderne, indispensabile în asigurarea avertizării timpurii realizate prin supravegherea permanentă a spațiului aerian național, integrat în spațiul aerian al Alianței Nord-Atlantice.

Stimați generali, ofițeri, maiștri militari și subofițeri, gradați și soldați profesioniști, personal civil contractual din Forțele Aeriene Române,

România de azi există pentru că înaintașii noștri au plecat în mod necondiționat la luptă, iar unii au plătit prețul suprem, pentru a apăra cu demnitate și onoare spațiul aerian, terestru și maritim național, valorile naționale, credința poporului, dreptatea.

Jertfa lor de sânge nu a fost în zadar, de aceea azi le închinăm coroane de flori și îi pomenim în rugăciuni pentru veșnica odihnă și răsplată.

Tuturor aviatorilor, rachetiștilor și artileriștilor antiaerieni, radiolocatoriștilor, geniștilor și transmisioniștilor aero care veghează permanent spațiul aerian, îndeplinindu-și cu profesionalism datoria, dar și personalului civil contractual care ne sprijină, le urez La mulți ani!

Cu ocazia acestei aniversări, pentru misiunile naționale și internaționale militare și de sprijin în situații de urgență a populației civile, prin colaborarea cu celelalte instituții ale statului, pe care le-ați executat la cele mai înalte standarde, vă felicit și vă mulțumesc!

Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze, Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul să vă aibă în pază, pe dumneavoastră și pe familiile dumneavoastră, și să vă ajute în tot ceea ce faceți!

CER SENIN!

General-locotenent Viorel PANĂ,
Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene

Summitul NATO de la Madrid

În cadrul întâlnirii șefilor de stat și de guvern NATO de la Madrid din data de 29 iunie 2022 a fost adoptat un nou concept strategic pentru Alianță, document care stabilește prioritățile, sarcinile de bază și abordările Alianței pentru următorul deceniu. Conceptul descrie mediul de securitate cu care se confruntă Alianța, reafirmă valorile NATO și definește scopul-cheie al NATO de a asigura apărarea colectivă. Acest document stabilește cele trei sarcini de bază ale NATO: descurajare și apărare, prevenirea și managementul crizelor și securitatea cooperativă.

Totodată, documentul definește Rusia drept *„amenințarea cea mai semnificativă și directă"* la adresa securității Aliaților menționând, în același timp, China pentru prima dată și provocările pe care Beijingul le ridică față de securitatea, interesele și valorile Aliaților.

Documentele mai precizează că schimbările climatice reprezintă *„o provocare definitorie a timpului nostru"*. Conceptul strategic este actualizat aproximativ la fiecare deceniu și este al doilea cel mai important document al NATO. Reafirmă valorile Alianței, oferă o evaluare colectivă a provocărilor de securitate și ghidează activitățile politice și militare ale Alianței. Versiunea anterioară a fost adoptată la Summitul NATO de la Lisabona din 2010.

La Summitul de la Madrid de miercuri (29 iunie 2022), liderilor aliați li s-au alăturat unii dintre cei mai apropiați parteneri ai NATO pentru a aborda provocările globale. Partenerii din Indo-Pacific, Australia, Japonia, Noua Zeelandă și Republica Coreea au participat pentru prima dată la un summit NATO. La întâlnire au participat și Uniunea Europeană și Georgia, la fel ca și Finlanda și Suedia, care au fost invitate să devină membre NATO.

SURSA: nato.int

Reuniunea miniștrilor apărării din statele membre ale NATO, de la Bruxelles

Ministrul apărării naționale, Vasile DÎNCU, a participat, în zilele de 15 și 16 iunie, la Reuniunea miniștrilor apărării din statele membre NATO. În condițiile războiului din Ucraina, discuțiile au fost axate pe definirea pachetului decizional și a perspectivelor strategice, care vor oferi substanță Summit-ului de la Madrid de la sfârșitul lunii iunie.

Reuniunea a debutat cu o cină de lucru, cu participarea reprezentanților statelor partenere ale NATO - Finlanda, Suedia, Georgia și Ucraina, în cadrul căreia au fost discutate situația actuală din Ucraina, precum și posibilitățile creșterii sprijinului pentru partenerii estici. În prezența oficialilor UE, au fost analizate perspectivele de dezvoltare ale parteneriatului strategic NATO-UE, rolul ambelor organizații pentru consolidarea ordinii internaționale bazate pe reguli și abordarea provocărilor de securitate.

Cu acest prilej, ministrul apărării Vasile Dîncu a subliniat impactul acțiunilor Rusiei și implicațiile pentru securitatea Euro-Atlantică și a evidențiat necesitatea menținerii solidarității aliate și sprijinului pentru Ucraina. Totodată, oficialul român a accentuat importanța consolidării sprijinului pentru Republica Moldova și Georgia, state partenere vulnerabile la amenințarea rusă. Ministrul apărării naționale a salutat și contribuțiile substanțiale ale Finlandei și Suediei la securitatea Euro-Atlantică și a reiterat sprijinul României pentru un proces rapid de aderare la NATO a acestor doi parteneri.

Totodată, au fost trecute în revistă evoluțiile în planul eforturilor vizând partajarea echitabilă a responsabilităților (Burden Sharing/BS) la nivel aliat. Oficialul român a evidențiat decizia României de a suplimenta bugetul alocat apărării la 2,5% din PIB, începând cu anul 2023.

Biroul de presă MApN

CONFLICTUL DIN UCRAINA A DEVENIT UN RĂZBOI DE UZURĂ

Lumea ar trebui să fie pregătită pentru un război de uzură în Ucraina, a avertizat secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg. ***Între timp, statele occidentale și-au sporit eforturile de a furniza Kievului arme moderne, în special, sisteme lansatoare multiple de rachete. O decizie care a iritat Moscova și a determinat-o să recurgă la noi amenințări la adresa Ucrainei și Occidentului. Războaiele, prin natura lor, sunt imprevizibile. Și, prin urmare, trebuie să fim pregătiți pe termen lung, deoarece ceea ce vedem acum este că acest război a devenit un război de uzură, în care ucrainenii plătesc un preț mare pe câmpul de luptă pentru apărarea propriei țări, dar în care vedem și că Rusia înregistrează pierderi mari,*** a declarat, la Washington, Jens Stoltenberg. ***Trebuie să ne asigurăm că Ucraina rămâne o națiune independentă, suverană și democratică în Europa și că președintele Putin nu este răsplătit pentru acțiunile sale agresive,*** a continuat secretarul general al Alianței Nord-Atlantice.

Însă, Stoltenberg a ținut să sublinieze că NATO nu este parte a conflictului din Ucraina: ***În același timp, NATO are și responsabilitatea de a preveni escaladarea acestui război, pentru a nu deveni un adevărat război între Rusia și NATO, care ar putea provoca mai mulți morți, mai multe distrugeri și mai multe pagube. (...) Oferim sprijin Ucrainei, dar nu facem parte din conflict.***

***

La începutul lunii în curs, președintele SUA a precizat că Ucraina va primi armament avansat, inclusiv sisteme lansatoare multiple de rachete HIMARS, cu rază de acțiune de până la aproape 80 de kilometri.Vom continua să fim pe primul loc în lume din punctul de vedere al asistenței istorice pentru a susține lupta Ucrainei pentru libertate, a declarat Joe Biden. Valoarea ajutorului se ridică la 700 de milioane de dolari. Potrivit Departamentului Apărării, lista include sisteme HIMARS (High Mobility Artillery Rocket Systems) cu muniția aferentă, cinci radare antiartilerie, două radare antiaeriene, 1.000 de rachete Javelin și 50 de unități de comandă a lansării, 6.000 de arme antiblindaj, 15.000 de obuze cal. 155 mm, patru elicoptere Mi-17, 15 vehicule tactice, piese de schimb și echipamente.

***

La scurt timp după anunțul Washingtonului, Londra a precizat că va furniza Ucrainei sisteme lansatoare multiple de rachete cu rază de acțiune de 80 de kilometri, pentru a face față ofensivei ruse.

Este vorba de sisteme M270, de producție americană care, potrivit ministerului britanic al apărării, vor duce la creșterea semnificativă a capacităților forțelor ucrainene.

Text: Marius BÂTCĂ

Vizita COMUSAFE în România

Bogdan PANTILIMON

Generalul Jeffrey L. HARRIGIAN, comandant al Comandamentului Aerian Aliat (AIRCOM), comandant al Forțelor Aeriene ale Statelor Unite ale Americii în Europa (COMUSAFE), comandant al Forțelor Aeriene ale Statelor Unite ale Americii în Africa (COMUSAF-AFRICA) și director al Centrului de Excelență Întrunit în Domeniul Puterii Aeriene, a efectuat, în perioada 24-26 mai, o vizită în România.

Agenda oficială a generalului american a inclus o întrevedere cu **generalul Daniel PETRESCU**, șeful Statului Major al Apărării, întâlniri cu șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-locotenent Viorel PANĂ**, vizite la baze aeriene, la Comandamentul Componentei Aeriene și la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă".

Discuțiile au vizat consolidarea planurilor NATO de cooperare în domeniul Forțelor Aeriene și dezvoltarea relațiilor militare în cadrul Parteneriatului strategic dintre România și SUA. Subiectele abordate au fost desfășurarea misiunilor de Poliție Aeriană (Air Policing), misiunile din cadrul activităților de Vigilență Sporită (enhanced Vigilance Activities), respectiv evaluările și exercițiile structurilor aeriene naționale și aliate.

Biroul de informare și relații publice al SMFA

Generalul Jeffrey L. HARRIGIAN, generalul Daniel PETRESCU și generalul-locotenent Viorel PANĂ

La Baza 86 Aeriană

La Baza 57 Aeriană, împreună cu partenerii care asigură misunea de Poliție Aeriană Întărită

Generalul Harrigian a vizitat Academia Forțelor Aeriene

Constituirea Grupului de Luptă al NATO

Grupul de Luptă al NATO (Battle Group Forward Presence - BGFP) din România s-a constituit, începând cu luna mai, prin transformarea elementelor multinaționale aliate din cadrul Forței de Răspuns a NATO, dislocate în țara noastră.

Constituirea grupurilor de luptă (Bulgaria, România, Slovacia și Ungaria) se înscrie în setul mai larg de măsuri adoptate de NATO pentru consolidarea posturii de descurajare și apărare pe termen mediu și lung, ca urmare a conflictului militar declanșat de Federația Rusă în Ucraina.

La propunerea Franței de a prelua rolul de națiune-cadru, batalionul francez dislocat în România, considerat vârful de lance („Spearhead") al Forței cu Nivel de Reacție Foarte Ridicat al NATO (VJTF), a format BGFP pe teritoriul național, integrând, rotațional, efective ale Belgiei și Țărilor de Jos. Forțele principale ale BGFP sunt dispuse în Centrul Național de Instruire Întrunită din Cincu unde execută misiuni și activități de instrucție alături de structuri ale Armatei României.

Totodată, Franța a dislocat un detașament de apărare antiaeriană în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană din Capu Midia. BGFP va conduce la creșterea cooperării militare a

Elemente ale sistemului de rachete MAMBA dislocate de detașamentul francez la Capu Midia

României cu Franța și, implicit, la creșterea securității spațiului euro-atlantic pe flancul estic.

Cooperarea cu partenerii strategici și existența pe teritoriul național a unor structuri de luptă relevante contribuie la creșterea capacității de reacție în contextul crizei din regiunea Mării Negre.

Biroul de presă MApN

Guvernul a aprobat proiectul de lege pentru achiziționarea a 32 de aeronave F-16 din Norvegia

Guvernul României a aprobat, în ședința de joi, 16 iunie, proiectul de lege pentru realizarea capabilității operaționale aeriene de tranziție prevăzute în Concepția de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană, în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene".

Conform proiectului, Guvernul României va atribui Guvernului Regatului Norvegiei contractul de achiziție a 32 de aeronave F-16, cu suport logistic inițial și a unui a pachet de bunuri și servicii complementar (de la Guvernul Statelor Unite ale Americii).

Avioanele vor fi livrate în stare operațională, resursa disponibilă a acestora asigurând operarea lor pentru o perioadă de tranziție, de minimum 10 ani, către avioanele de generația a V-a, ceea ce face ca achiziția avioanelor de la Guvernul Norvegiei să reprezinte, în fapt, un transfer de capabilitate între două țări NATO aliate.

Aeronavele vor asigura îndeplinirea noilor cerințe existente la nivelul NATO, ulterior urmând a fi introduse în programul de modernizare la aceeași configurație M6.X cu avioanele F-16 din prima escadrilă intrată deja în dotarea Forțelor Aeriene Române.

***

Această soluție asigură implicarea industriei naționale de apărare în executarea lucrărilor de mentenanță și modernizare a avioanelor F-16, prin operatorul economic desemnat centru de mentenanță pentru aeronave F-16 de către Guvernul României (Aerostar Bacău), aspect care va contribui la consolidarea și menținerea capabilității aeriene operaționale.

***

Achiziția de la Guvernul Regatului Norvegiei a pachetului de 32 de avioane F-16 include și instruirea unui număr minim de specialiști din cadrul personalului tehnico-ingineresc de aviație din Forțele Aeriene, necesar pentru încadrarea funcțiilor-cheie din structurile de planificare și execuție a mentenanței și de asigurare a planificării logistice la nivelul Bazei Aeriene și Statului Major al Forțelor Aeriene pentru cele două escadrile de avioane F-16. Această soluție asigură, într-un interval de timp scurt, crearea la nivelul escadrilelor a capabilității minime de operare, mentenanță, planificare și conducere strict necesare pentru exploatarea în condiții de siguranță a avioanelor F-16 care vor fi achiziționate. Fondurile estimate pentru achiziție sunt de circa 454 milioane euro, fără TVA. Având-se în vedere complexitatea programului, resursele financiare necesare vor fi stabilite cu exactitate după inițierea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție și începerea discuțiilor cu reprezentanții Guvernului Norvegiei și Guvernului Statelor Unite ale Americii.

În prezent, Forțele Aeriene Române au în dotare 17 aeronave F-16 în configurație M5.2R, care vor fi modernizate la configurația M6.X, achiziționate în baza prevederilor Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene".

Misiunile specifice Serviciului de Luptă Permanent - Poliție Aeriană (SLP-PA) sunt executate cu aeronave F-16 și MiG-21 LanceR, însă folosirea acestora din urmă este o soluție pe termen scurt (un an). Scoaterea graduală din serviciu a avioanelor MiG-21 LanceR și necesitatea executării în regim permanent a Serviciului de Luptă – Poliție Aeriană cu avioane F-16, coroborate cu evoluția mediului de securitate regional, au determinat nevoia identificării unei soluții care să permită apărarea spațiului aerian al României cu avioane F-16 și executarea SLP-PA cu avioane F-16, conform angajamentelor asumate față de NATO. Parlamentul României a aprobat deja inițierea, de către Ministerul Apărării Naționale, a procedurii de atribuire a contractelor de achiziție pentru pachetul de 32 de avioane de la Guvernul Regatului Norvegiei și a pachetului de bunuri și servicii complementar de la Guvernul Statelor Unite ale Americii, în ședința comună a Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, comunicată cu scrisoarea nr. 1260BP/21.12.2021.

Biroul presă al MApN
Foto: Adrian Sultănoiu

Aeronave de luptă ale Forțelor Aeriene Române au executat misiuni reale de Poliție Aeriană

Aeronave ale Forțelor Aeriene Române, aflate în Serviciul de Luptă Poliție Aeriană, au executat sâmbătă, 19 martie, o misiune de poliție aeriană în spațiul aerian național pentru a intercepta și escorta o aeronavă civilă care opera zborul WizzAir pe ruta Kutaisi (Georgia) – Varșovia (Polonia), urmare la informarea organelor de trafic aerian civile despre o alertă cu bombă la bordul aeronavei.

Aeronavele românești au decolat la ora locală 22:44 și, după interceptare, au escortat aeronava civilă, în conformitate cu legislația și procedurile în vigoare, până la ora 23:33, când aceasta a părăsit spațiul aerian național.

***

Aeronave ale Forțelor Aeriene Române, aflate în Serviciul de Luptă Poliție Aeriană, au executat în data de 22 martie o nouă misiune de Poliție Aeriană în spațiul aerian național pentru a intercepta și escorta o aeronavă civilă care opera zborul Turkish Airlines de la Moscova la Istanbul, urmare la informarea organelor de trafic aerian civile despre o alertă cu bombă la bordul aeronavei.

Aeronavele românești au decolat la ora locală 17:58 și, după interceptare, au escortat aeronava civilă, în conformitate cu legislația și procedurile în vigoare, până la ora 18:24, când aceasta a părăsit spațiul aerian național.

Ambele misiuni au fost ordonate de Centrul NATO de Operații Aeriene (CAOC) Torrejon și coordonate la nivel național de Centrul de Raportare și Control din Comandamentul Componentei Aeriene, în coordonare cu organele de trafic aerian civile, și s-au executat în condiții de maximă siguranță.

***

O aeronavă bimotor de mici dimensiuni, tip Beechcraft, la bordul căreia se aflau două persoane, a survolat la joasă înălțime spațiul aerian al Ungariei, României, Serbiei și Bulgariei, în seara zilei de 8 iunie.

Precizăm că aeronava în discuție, care a evoluat în spațiul aerian al României pe traiectul Oradea – Caransebeș – Drobeta Turnu Severin, nu a manifestat un comportament ostil sau periculos. În niciun moment, pilotul aeronavei nu a răspuns interogărilor radio și nici semnalelor vizuale transmise de aeronavele militare interceptoare, potrivit normelor internaționale.

Din datele disponibile, aeronava a decolat din Ungaria, din zona Debrețin, în jurul orei 17:30, fără a avea un plan de zbor aprobat și fără a avea pornite mijloacele electronice de identificare de tip transponder.

Aeronava a fost interceptată în spațiul aerian al Ungariei de două aeronave militare ale Forțelor Aeriene Ungare, de tip JAS 39 Gripen, la ora 17:38. Aeronava nu a răspuns interogărilor radio și nici semnalelor vizuale transmise de aeronavele militare.

În jurul orei 17:49, aeronava a intrat în spațiul aerian al României, în zona Oradea, fiind însoțită de cele două aeronave militare maghiare, în baza acordului cross-border dintre România și Ungaria.

La ora 17:58 aeronavele maghiare s-au întors către bază, ținta fiind preluată de două aeronave F-16 ale Forțelor Aeriene ale SUA, dislocate pe Baza 86 Aeriană Fetești, care se aflau în misiune de patrulare în spațiul aerian al României.

Misiunea celor două aeronave americane a fost similară, de interogare radio, identificare vizuală și escortare a aeronavei țintă.

La ora 18:36, aeronavele americane au solicitat aprobarea de revenire pe Baza 86 Aeriană, misiunea de Poliție Aeriană fiind preluată de două aeronave F-16 ale Forțelor Aeriene Române, decolate de pe aceeași bază aeriană. Aeronavele militare române au interceptat aeronava-țintă la ora 18:42 și au continuat misiunea de interogare și escortare. Aeronava-țintă, care a continuat să nu răspundă interogărilor radio și semnalelor vizuale, a intersectat, în jurul orei 19:00, pentru un interval de aproximativ două minute și spațiul aerian al Serbiei, într-o zonă aflată între Drobeta Turnu Severin și Korbovo.

În jurul orei 19:09, aeronava-țintă a traversat în spațiul aerian al Bulgariei. Cele două aeronave F-16 române au încheiat misiunea de Poliție Aeriană și au aterizat la Fetești în jurul orei 19:46.

Autoritățile bulgare au fost implicate în investigarea la sol, zona ultimei poziții cunoscute a țintei, pentru identificarea aeronavei și stabilirea detaliilor.

Biroul de presă al MApN

Aeronave Eurofighter Typhoon britanice au aterizat la Mihail Kogălniceanu

SAC Harry Roberts 140EAW, RAF Photographer

Patru aeronave Eurofighter Typhoon ale Forţelor Aeriene Regale Britanice (RAF) au aterizat miercuri, 30 martie, la Baza 57 Aeriană de la Mihail Kogălniceanu din judeţul Constanţa.

Detaşamentul britanic, format din aproximativ 150 de militari (piloţi şi personal tehnic) şi aeronave Eurofighter Typhoon, a executat, împreună cu militarii Forţelor Aeriene Române, misiuni de Poliţie Aeriană Întărită (enhanced Air Policing) sub comandă NATO, timp de patru luni.

Aceasta este cea de-a patra rotaţie la Mihail Kogălniceanu a Forţelor Aeriene Regale Britanice, după cele executate în 2017, 2018 şi 2021.

Misiunile de Poliţie Aeriană, desfăşurate în comun începând din anul 2017 şi planificate în anul anterior dislocării detaşamentelor, contribuie la dezvoltarea capacităţii de reacţie şi descurajare, precum şi la consolidarea interoperabilităţii între Forţele Aeriene Române şi cele aliate.

Biroul de presă al MApN

Aeronave F-16 Fighting Falcon ale Forţelor Aeriene ale SUA, dislocate la Baza 86 Aeriană

510th Fighting Squadron/USAFE

Şase aeronave de luptă F-16 Fighting Falcon ale Forţelor Aeriene ale SUA, de la Baza Aeriană Aviano, Italia, au sosit la Baza 86 Aeriană „Locotenent aviator Gheorghe Mociorniţă" de la Borcea, în data de 29 aprilie, pentru a înlocui Escadrila 480 Expediţionară de Vânătoare a SUA, de la Baza Aeriană Spangdahlem.

Detaşamentul Escadrilei 510 Expediţionară de Vânătoare a SUA execută misiuni şi antrenamente în comun cu militari şi aeronave ale Forţelor Aeriene Române. Misiunile de instruire în comun au ca principal obiectiv creşterea interoperabilităţii între aliaţii din cadrul NATO şi reprezintă o dovadă concretă a nivelului ridicat de cooperare în domeniul securităţii şi apărării în cadrul Parteneriatului Strategic dintre România şi Statele Unite ale Americii şi transmite un mesaj puternic de solidaritate între aliaţi.

Biroul de informare şi relaţii publice al SMFA

AERONAUTICA MILITARE – final de misiune în România

Detaşamentul italian care a participat la misiunile de Poliţie Aeriană Întărită (eAP – enhanced Air Policing), în perioada decembrie 2021 - aprilie 2022, şi-a încheiat misiunea în România. Militarii italieni s-au aflat la cea de-a doua prezenţă la Mihail Kogălniceanu, după misiunea de acelaşi fel executată în anul 2019.

AERONAUTICA MILITARE (Forţele Aeriene ale Italiei) a participat, după jumătatea lunii aprilie, atunci când au predat comanda misiunilor eAP către Royal Air Force, la misiuni în cadrul Activităţilor de Vigilenţă Întarită (eVA – enhanced Vigilance Activities).

Conceptul eVA a fost introdus în contextul creşterii ameninţării ruse în flancul estic. În cadrul eVA se execută misiuni de întărire a misiunilor din cadrul eAP, precum şi misiuni de antrenament în comun.

***

În data de 28 iunie 2022, la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, a avut loc ceremonia de încheiere a misiunii în România a detaşamentului Forţelor Aeriene Italiene.

La eveniment au participat **generalul-locotenent Nicola Lanza DE CRISTOFORIS,** locţiitorul comandantului Comandamentului pentru Operaţii Întrunite al Forţelor Aeriene Italiene, şi **generalul de flotilă aeriană Iulian PAŢILEA,** locţiitor al şefului Statului Major al Forţelor Aeriene.

Text: Adrian Sultănoiu
Foto: Bogdan Pantilimon

În cadrul ceremoniei şase militari din detaşamentul italian au primit Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene Române

Certificarea detaşamentului Forţelor Aeriene Regale ale Marii Britanii

Laurenţiu TUROI, Bogdan PANTILIMON

Ceremonia dedicată certificării detaşamentului Forţelor Aeriene Regale ale Marii Britanii , a sosit în România pentru a executa misiuni de Poliţie Aeriană Întărită a avut loc vineri, 8 aprilie, la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu.

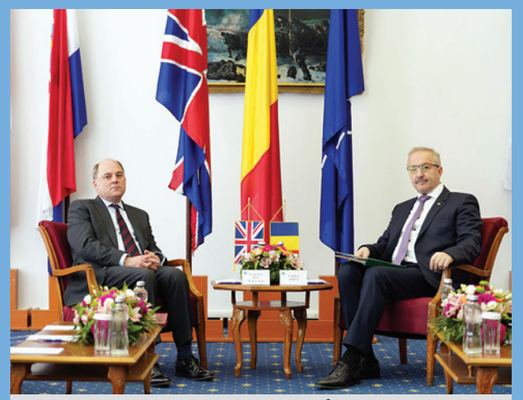

Ministrul apărării naţionale, Vasile DÎNCU, şi omologul său din Marea Britanie, Ben WALLACE

Activitatea s-a desfăşurat în prezenţa ministrului apărării naţionale, **Vasile DÎNCU**, a omologului său din Marea Britanie, **Ben WALLACE**, a secretarului de stat în Ministerul Italian al Apărării, **Giorgio MULÉ**, a comandantului Centrului de Operaţii Aeriene Multinaţionale Torrejon, **generalul-locotenent Fernando de la Cruz CARAVACA**, a ambasadorului Marii Britanii în România, **Andrew NOBLE,** precum şi a şefului Statului Major al Apărării, **generalul Daniel PETRESCU** şi a şefilor Forţelor Aeriene din Italia, Marea Britanie şi România.

Evenimentul a inclus şi o activitate demonstrativă de executare în comun a unei misiuni de Poliţie Aeriană Întărită, la care au participat aeronave aparţinând Forţelor Aeriene Britanice, Forţelor Aeriene Italiene şi Forţelor Aeriene Române.

Detaşamentul britanic, format din aproximativ 150 de militari (piloţi şi personal tehnic) şi aeronave Eurofighter Typhoon, a executat, împreună cu militarii Forţelor Aeriene Române, misiuni de Poliţie Aeriană Întărită (enhanced Air Policing) sub comandă NATO, timp de patru luni.

Aceasta este cea de-a patra rotaţie la Mihail Kogălniceanu a Forţelor Aeriene Regale Britanice, după cele executate în 2017, 2018 şi 2021.

Misiunile de poliţie aeriană desfăşurate în comun contribuie la dezvoltarea capacităţii de reacţie şi descurajare, precum şi la consolidarea interoperabilităţii între Forţele Aeriene Române şi Forţele Aeriene Regale Britanice.

Biroul de presă al MApN

Delegație NATO în vizită la Forțele Aeriene

În perioada 9-13 mai 2022, a avut loc la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene și în Bazele 86, 57, 71 Aeriene, Baza Aeriană Boboc/Școala de Instruire Interarme a Forțelor Aeriene, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene și Muzeul Național al Aviației Române vizita unei delegații militare formate din Chief Warrant Officer Sara CATTERALL (NATO Allied Air Command Ramstein Command Senior Enlisted Leader), Chief Master Sergeant Benjamin W. HEDDEN (USAFE-AFRICA Command Chief Master Sergeant) și Adjutant-major Luc J. BRAEKEN (Belgium Air Force Command Chief Master Sergeant), parteneri de dialog fiind membrii delegației Forțelor Aeriene Române conduse de către plutonierul adjutant principal Daniel-Narcis SÎMPETRU, subofițerul de comandă al Statului Major al Forțelor Aeriene.

Activitatea face parte din procesul de cunoaștere a specificului forțelor aeriene NATO, a evoluției eAP (enhanced Air Policing) pe flancul estic al NATO și de întărire a relațiilor bilaterale între subofițerii de comandă din forțele aeriene aliate. Pe timpul activităților, membrii delegațiilor au abordat mai multe subiecte de interes comun, aspecte privind programele de instruire adresate corpurilor de subofițeri, maiștri militari și soldați gradați profesioniști din statele NATO și modalitățile de creștere a nivelului de interoperabilitate pentru îndeplinirea misiunilor comune de descurajare și apărare a spațiului aerian al Alianței.

STRONGER TOGETHER!

Biroul de informare și relații publice al SMFA

La Baza 90 Transport Aerian

La Muzeul Național al Aviației

La Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu"

Delegația a fost întâmpinată de către locțiitorul comandantului Bazei 71 Aeriană, **comandor Cosmin COSMA**, care în mesajul de întâmpinare a subliniat importanța unor astfel de schimburi de experiență, acestea oferind o imagine mai clară asupra leadership-ului și noilor perspective și modalități prin care partenerii NATO își desfășoară operațiunile la cel mai înalt nivel. De asemenea, a apreciat că activitatea a reprezentat o oportunitate importantă nu numai pentru subofițerii și maiștrii militari, ci și pentru întreg personalul Bazei 71 Aeriană.

În cadrul vizitei a fost prezentat delegației NATO un briefing oferind detalii despre bază, misiunile și facilitățile acesteia, dar și despre proiectele de infrastructură în desfășurare și a celor care urmează a fi implementate în viitor. Cunoașterea specificului acestei importante unități de aviație, întărirea relațiilor bilaterale, dezvoltarea unui parteneriat mai puternic, dar și coeziunea în rândul maiștrilor militari și a subofițerilor au fost obiectivele propuse pe parcursul acestei vizite desfășurate în Baza 71 Aeriană.

Text: Andreea ONIȚA
Foto: Adela MUREȘAN

La Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene

Briefing de prezentare a SMMMSFA

În data de 12 mai, delegația militară formată din maiștri militari și subofițeri aparținând Comandamentului Aerian Aliat NATO din Ramstein a vizitat Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia".

Chief Warrant Officer Sara CATTERALL, Chief Master Sergeant Benjamin HEDDEN, Adjutant-major Luc BRAEKEN și **Staff Master Sergeant Robert WYMAN** au discutat, într-un cadru restrâns, cu o parte dintre elevii școlii, dorind astfel să afle mai multe informații despre modul în care se realizează instruirea subofițerilor și a maiștrilor militari din Forțele Aeriene Române. De asemenea, cu această ocazie, elevilor noștri le-au fost prezentate opțiunile de carieră în ceea ce privește viitorul lor în structurile NATO.

Text: Laura BAȘTUREA

Delegația NATO a făcut o scurtă vizită și comandantului BAIFPA (Baza Aeriană Boboc/ Școala de Instruire Interarme a Forțelor Aeriene)

Conferință EOD

Plutonier major Marius TURENSCHI

În perioada 4-6 mai, la Centrul de Excelență EOD din Trencin (Slovacia) a avut loc Conferința EOD. La această activitate au participat militari și personal civil din cadrul structurilor EOD ale statelor membre NATO, cât și din cadrul unor entități internaționale.

Grupul EOD al Forțelor Aeriene Române a fost reprezentat la conferință de doi militari, **plutonierul major Marius TURENSCHI,** șef echipă EOD și **plutonierul major Eugen POCIOVALIȘTEANU,** subofițer specialist EOD din cadrul Biroului Geniu/EOD SMFA. Activitatea, care are loc o dată la 2 ani, a avut ca subiect principal noile tendințe de pregătire a specialiștilor EOD (realitate virtuală/realitate augmentată) și prezentarea pregătirii specifice a fiecărei națiuni în formarea specialiștilor EOD.

Un subiect deosebit a fost și conflictul din Ucraina, având în vedere cantitatea mare de muniție rămasă neexplodată, structurile specifice din cadrul Națiunilor Unite (UN) și Agenției Europene de Apărare (EDA) se pregătesc deja pentru a veni în ajutorul populației Ucrainei în vederea îndepărtării în mod sigur a acestor pericole.

Membrii familiei regale în vizită la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”

În data de 14 aprilie 2022, Majestatea Sa Margareta, Custodele Coroanei și Alteța Sa Regală Principele Radu au vizitat Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”.

Membrii familiei regale au asistat la o prezentare a instituției, susținută de către comandantul academiei, comandor conferențiar universitar dr. Marius ȘERBESZKI, în prezența locțiitorului pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA, a cadrelor didactice și studenților.

În continuare, Alteța Sa Regală Principele Radu a vorbit în fața auditoriului despre importanța continuării tradiției de principii și valori ale Armatei României și strânsa legătură dintre aceasta și Casa Regală.

Rugată de către reprezentantul studenților, studentul **plutonier adjutant Alexandru BODEA**, să le dea un sfat pentru viitor, Majestatea Sa le-a recomandat să dea dovadă de înalt patriotism, pentru că doar astfel se poate construi viitorul.

Activitatea a continuat cu vizitarea facilităților de învățământ ale academiei și s-a încheiat cu semnarea în cartea de onoare a instituției.

Text: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”

Ceremonie de inaugurare a Monumentului eroilor români de la Bolzano

Ceremonia de inaugurare a Monumentului dedicat militarilor români care au murit în timpul Primului Război Mondial și au fost înhumați pe teritoriul Republicii Italiene a avut loc luni, 20 iunie 2022, în Cimitirul militar din localitatea Bolzano, în prezența miniștrilor român și italian ai apărării, Vasile DÎNCU și Lorenzo GUERINI.

La ceremonie a fost prezent ambasadorul României în Republica Italiană, **Gabriela DANCĂU**, șefi ai unor structuri centrale din cele două ministere ale apărării și reprezentanți ai autorităților locale din Bolzano. Forțele Aeriene Române au fost reprezentate, la manifestare, de locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului SMFA, **general de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA**.

În cadrul ceremoniei, au prezentat onorul la monument Muzica Militară și un detașament de militari din cadrul Brigăzii 30 Gardă „Mihai Vitezul”, iar un sobor de preoți militari români a săvârșit slujba de sfințire a operei comemorative și de pomenire a celor căzuți.

Opera comemorativă de război românească de pe teritoriul Italiei a fost realizată în cadrul unui proiect de construcție derulat în cursul anului 2021 de Ministerul Apărării Naționale, prin Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, cu sprijinul Ministerului Apărării din Republica Italiană, prin Comisariatul General pentru Omagierea Morților de Război.

Text: Mirela Vîță
Foto: Laurențiu TUROI

Conferința Internațională „Redefinig Community in Intercultural Context” (RCIC’22)

a zecea ediție

În perioada 5-7 mai 2022, la sediul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, a avut loc ediția a zecea a Conferinței internaționale „Redefinig Community în Intercultural Context” (RCIC’22), organizată de instituția gazdă în parteneriat cu Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București. Lucrările conferinței au fost deschise de comandantul/rectorul academiei, comandor conferențiar universitar dr. Marius ȘERBESZKI. Au urmat prelegerile publice ale keynote speaker-ilor Roxana G. REICHMAN de la Gordon College din Haifa, Israel și Adrian G. CORPĂDEAN, decanul Facultății de Studii Europene, respectiv susținerea lucrărilor pe secțiuni.

Cea de-a zecea ediție a conferinței a vizat dezbaterea pe tema amplă a educației de securitate, care presupune dezvoltarea rezilienței societale, în înțelesul de capacitate a comunității de a răspunde adecvat la amenințările și provocările din mediul extern și de a crea și menține un înalt nivel de conectivitate între cetățeni, respectiv între cetățeni și instituții.

Prima ediție RCIC a fost intitulată „Λόγος. Τόπος. Κοινότητα” și s-a desfășurat între 16 și 18 iunie la Brașov, la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”. Din 2011 până în 2015 conferința s-a desfășurat la Brașov, la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, Cercul Militar Brașov, Universitatea „Transilvania” și Colegiul Național „Andrei Șaguna”, iar din 2016 conferința a devenit itinerantă, fiind organizată pe rând la Universidade Nova din Lisabona, la Universitatea „Aldo Moro” din Bari, la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București, la Universitatea „Ismail Qemali” din Vlora și la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj.

Din 2012 a fost înființată publicația omonimă care găzduiește lucrările conferinței. Printre temele edițiilor conferinței se regăsesc: Wor(l)ds; Music and Human Mobility; Intercultural Pedagogy and Migration; Nation Branding, Identity and Security; Migration and Intercultural Dialogue sau European Cultural Community. Prezenta ediție, a zecea, a fost subintitulată „Intercultural education. Security Education”.

Pe parcursul celor zece ediții au fost publicate zece volume, totalizând peste 3.000 de pagini. Șase volume au fost indexate ISI (Thompson Reuters/ Clarivate Analytics). Au prezentat lucrări și publicat în volumul conferinței autori din peste 30 de țări, printre care: România, Albania, Austria, Bulgaria, Brazilia, Cehia, Coreea de Sud, Franța, Germania, Grecia, Estonia, Danemarca, India, Israel, Italia, Kuweit, Macedonia de Nord, Marea Britanie, Republica Moldova, Nigeria, Olanda, Polonia, Portugalia, Rusia, Serbia, Slovenia, Spania, Statele Unite ale Americii, Turcia, Uganda ș.a. Și în cadrul prezentei ediții a conferinței au fost selectate lucrări propuse de cadre didactice universitare și cercetători din România, Statele Unite ale Americii, Israel, Italia, Kuweit, Spania, Coreea de Sud, Republica Moldova.

Text: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”

Seminar SOFIC (Special Operations Forces Integration Seminar for Senior Key Leaders)

În perioada 8-10 iunie 2022, la sediul Universității Naționale de Apărare „Carol I”, a fost organizat pentru prima dată în România, de către Statul Major al Forțelor Aeriene în cooperare cu Comandamentul Forțelor pentru Operații Speciale și cu sprijinul Joint Special Operations University, seminarul SOFIC (Special Operations Forces Integration Seminar for Senior Key Leaders).

Evenimentul, la care a participat un număr important de personal-cheie care încadrează funcții de conducere în cadrul comandamentelor categoriilor de forțe, din structurile centrale, precum și din Departamentul Securității Naționale/Administrația Prezidențială, a fost conceput pentru a familiariza personalul de conducere din cadrul structurilor de forțe din Armata României cu privire la locul și rolul Forțelor pentru Operații Speciale, comanda/controlul structurilor FOS, modul de integrare al operațiilor speciale în operațiile convenționale, procesul de targeting la nivel întunit, relația *supporting-supported* (sprijin-sprijinit) și importanța interoperabilității la nivel întrunit și/sau combinat. Activitatea s-a desfășurat după o abordare didactică bazată pe combinarea sesiunilor teoretice cu exerciții practice și studii de caz, ceea ce a permis o foarte bună interacțiune a instructorilor cu personalul participant.

Seminarul a fost coordonat de către colonelul (r) Brett A. BOURNE, locotenent-colonelul (r) Adrian JARVIS, în calitate de lectori, pe baza unei curricule elaborate și aprobate la nivelul Universității de Operații Speciale Întrunite din SUA/Florida/Tampa (*Joint Special Operations University-JSOU*) și a avut ca invitat special pe generalul-maior (r) Michael REPASS, fost comandant SOCEUR (*Special Operations Command Europe*), colaborator JSOU.

Pe parcursul activității, din partea organizatorilor, au fost susținute briefinguri de informare cu tema ***„Istoricul, rolul și misiunile FOS din Armata României”*** de către generalul de brigadă Claudiu DOBOCAN, locțiitorul comandantului CFOS și ***„Rolul SOATG, structură, misiuni și capabilități”*** de către comandorul Nicolae CREȚU, șeful SSA FOS. În cadrul ceremoniei de încheiere, au fost conferite participanților diplome emise de către Joint Special Operations University/MacDILL AFB, Florida sub semnătura președintelui și decanului Universității.

Text: Locotenent-colonel Grigore UNGUREANU

50 de ani de zbor cu IAR-316 în România

17 iunie, ziua memorabilului zbor al lui Aurel Vlaicu a avut, în anul 2022, dublă semnificaţie la Baza Aeriană Boboc. Aeronava IAR-316B a aniversat 50 de ani în serviciul Forţelor Aeriene Române.

Istoria începe în anul 1950, odată cu crearea prototipului SE3120 Alouette. În România, apariţia elicopterelor este strâns legată de dorinţa de înzestrare a armatei. Aşa se face că, la data de 24 ianuarie 1972 are loc intrarea în serviciul Forţelor Aeriene Române a elicopterului IAR-316B Alouette III în cadrul Regimentului 94 Elicoptere Alexeni.

Acest tip de elicopter se regăseşte în dotarea Bazei Aeriene de la Boboc începând cu anul 1974, iar în momentul actual contribuie cu succes la formarea piloţilor militari.

Elicopterul Alouette III , considerat unul dintre cele mai bune aparate din clasa sa, a fost fabricat in România începând cu anul 1971, la Întreprinderea de Construcţii Aeronautice Ghimbav, sub licenţa Aerospaţiale Franţa. Contractul încheiat prevedea fabricarea unui prim lot de 50 de aparate S.A.-316 Alouette III, sub denumirea IAR-316B.

Primul zbor al primului elicopter fabricat la Braşov a avut loc la 13 noiembrie 1971 şi a decurs fără incidente. Acesta a fost montat în fabrică cu elemente importate, înmatriculat cu nr. 01 şi livrat Armatei. În prezent, acest prototip, alături de ultimele două aparate produse se află la Baza Aeriană Boboc.

Primei „Libelule" i-au urmat restul de 49 de aparate de zbor, din care 8 au fost exportate în Franţa.Totalul elicopterelor fabricate a fost de 200.

Cu ocazia acestei aniversări, la Baza Aeriană de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu" a fost organizată o ceremonie la care au participat reprezentanţii Statului Major al Forţelor Aeriene, Airbus Helicopters, I.A.R. S.A. Braşov, cadre militare în rezervă şi personalul unităţii.

În cadrul ceremoniei, comandantul Comandamentului Componentei Aeriene, **general de flotilă aeriană Valerică VRĂJESCU** a oferit Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene unor militari în rezervă. De asemenea, comandantul unităţii, **generalul de flotilă aeriană Ovidiu BĂLAN** a conferit plachete şi insigne aniversare invitaţilor, printre care directorului AIRBUS România, domnul **Yves Fernand Georges Durdilly**, domnului **Miron RÎNDITEAN**, reprezentantul IAR S.A. şi **comandorului (r) Liviu BELEUZU**.

Din programul zilei a făcut parte şi prezentarea cărţii ***„Istoria aviaţiei militare reactive române lanca -1951"***, prezentată de autor, **locotenent-comandorul (r) Gheorghe Ion VAIDA**.

Tot în cadrul evenimentului a fost dezvelită placa aniversară ***Alouette 50,*** expusă la Grupul de Aviaţie Instrucţie.

Oaspeţii au avut ocazia să viziteze expoziţia statică organizată cu ocazia evenimentului şi, mai ales, să admire evoluţia în zbor a aeronavelor din dotarea Şcolii Aripilor Româneşti alături de alte aeronave ale Forţelor Aeriene şi Forţelor Navale.

Text: Gabriela ŞERBAN
Foto: Cosmin TĂTULESCU

Placheta aniversară oferită de comandantul BAIFPA

Formaţie de „Alouette"

Dezvelirea plăcii omagiale

Vizită la Statul Major al Forţelor Aeriene

Un grup de ofiţeri-cursanţi de la Universitatea Naţională de Apărare din Republica Islamică Pakistan au vizitat, în data de 15 iunie 2022, mai multe unităţi militare din garnizoana Bucureşti, printre care s-au aflat Statul Major al Forţelor Aeriene şi Baza 90 Transport Aerian. Cursanţii sunt ofiţeri din Pakistan, Bahrain, Iordania, Nigeria şi Arabia Saudită.

Activitatea s-a desfăşurat la iniţiativa părţii pakistaneze, vizita reprezentând un prilej de întâlnire a liderilor naţionali din domeniile politic şi militar şi de a primi informaţii autorizate referitoare la aspectele esenţiale ale politicii de securitate şi poziţia naţională în domeniul militar.

Laura MĂCĂRESCU

Delegaţia de ofiţeri-cursanţi la SMFA

Inaugurări la Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică

În data de 3 iunie a.c., la Centrul 85 Comunicaţii Aero şi Informatică a avut loc un eveniment istoric pentru unitatea militară, marcat de mai multe momente simbolice de referinţă. Dintre acestea menţionăm sfinţirea unei plăci comemorative dedicată eroilor unităţii căzuţi pe fronturile celui de-al Doilea Război Mondial şi celor decedaţi la Revoluţia din 1989 şi pomenirea acestora, sfinţirea troiţei instalată pe piedestalul plăcii comemorative, inaugurarea şi stropirea cu apă sfinţită a noului pavilion administrativ al instituţiei.

Laura MĂCĂRESCU **Bogdan PANTILIMON**

Decorarea Drapelului de Luptă

La ceremonie a participat şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-locotenent Viorel PANĂ**, care, împreună cu comandantul Centrului 85 Comunicaţii Aero şi Informatică, **colonelul Gheorghe NIŞULESCU,** a dezvelit placa comemorativă dedicată eroilor. De asemenea, a onorat cu prezenţa comandantul Comandamentului Comunicaţiilor şi Informaticii, **general-maior Adrian BRÂNZĂ**, care a conferit Centrului 85 Comunicaţii Aero şi Informatică Emblema de Onoare a Comunicaţiilor şi a decorat cu aceasta Drapelul de Luptă. La eveniment au mai fost prezenţi **generalul de brigadă Gheorghe MAXIM,** comandanţi şi ofiţeri ai unităţilor din Forţele Aeriene, întregul personal al unităţii militar şi civil. Tot cu această ocazie s-au conferit Embleme de Onoare şi Embleme de Merit.

În semn de inaugurare a noului pavilion, comandantul Centrului 85 Comunicaţii Aero şi Informatică, colonelul Gheorghe Nişulescu, a oferit generalului-locotenent Viorel Pană şi generalului-maior Adrian Brânză cheia unităţii.

În alocuţiunea sa, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene a mulţumit în repetate rânduri personalului unităţii pentru faptul că şi-a îndeplinit cu responsabilitate şi profesionalism datoria de a finaliza toate misiunile încredinţate şi le-a urat performanţe similare, dar şi mai mari în activitatea profesională, iar colonelul Gheorghe Nişulescu a vorbit despre semnificaţia troiţei şi despre datoria de a cinsti memoria eroilor unităţii:

*„Troiţa este o mărturie a faptului că unitatea noastră nu a apărut din neant, ci s-a clădit pe jertfe. Mulţumesc **preotului militar Marius GIGUCI** care ne-a dat sfat bun şi ne-a orientat demersurile către **preotul Vasile IONIŢĂ** din Dumbrăvenii Bucovinei, din Suceava, care a realizat această lucrare. Este o lucrare cu o valoare artistică şi simbolistică creştină cu multe semnificaţii inspirate din talentul şi sufletul poporului român. Stâlpul central al bisericii provine de la o biserică din Dumbrăveni de circa 200 de ani, care între timp a fost renovată. Întreg ansamblul troiţei este realizat din lemn de stejar. Nu pot lipsi nici florile de iasomie sculptate câte două pe fiecare faţă a troiţei, ceea ce semnifică identificarea cu spaţiul în care ne aflăm: Iasmin, numele generic al cazărmii".*

Inaugurarea noului sediu al unităţii

Sfinţirea troiţei ridicată în memoria eroilor unităţii căzuţi în toate timpurile

Misiuni umanitare îndeplinite cu succes!

Două aeronave C-27 J Spartan, din dotarea Forţelor Aeriene Române, configurate pentru misiuni de stingere a incendiilor au executat, în data de 27 martie, misiuni în zona localităţii Breaza, judeţul Buzău, în sprijinul forţelor care operau la sol.

Aeronavele C-27 J Spartan au acţionat la cererea Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă şi au executat 4 misiuni, în care au folosit aproximativ 20 de containere cu apă.

Forţele Aeriene Române au mai acţionat, din 2017 şi până în prezent, pentru stingerea a trei incendii de pădure din ţara noastră. De asemenea, în anii trecuţi militarii români au executat şi trei misiuni internaţionale de acest tip, prima desfăşurându-se în luna iulie a anului 2018, în Grecia.

***

O aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a decolat, în data de 4 mai, din Baza 90 Transport Aerian din Otopeni, pentru a efectua o misiune de transport umanitar pe ruta Iaşi-Saarbrücken (Germania), a unei paciente aflate în stare gravă.

***

O altă misiune a avut loc marţi, 31 mai, când o aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române a decolat de la Baza 90 Transport Aerian din Otopeni, pentru a efectua o misiune de transport umanitar pe ruta Iaşi-Milano (Italia), a unui nou-născut aflat în stare gravă, cu malformaţii cardiace.

***

O nouă misiune umanitară a avut loc miercuri, 8 iunie, când o aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a transportat pe ruta Otopeni-Veneţia (Italia) un nou-născut aflat în stare gravă.

***

Joi, 9 iunie, în jurul orei 09:15, din Baza 90 Transport Aerian, a decolat pe ruta Otopeni-Iaşi-Viena o aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, pentru a transporta un pacient cu arsuri.

***

O aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a efectuat duminică, 12 iunie, o misiune de transport umanitar pe ruta Otopeni - Rzeszów–Jasionka (Polonia) – Copenhaga (Danemarca) - Otopeni. Trei pacienţi ucraineni, în vârstă de 18, 49 şi, respectiv, 50 de ani, au fost preluaţi de pe Aeroportul Internaţional Rzeszów-Jasionka şi transportaţi la Copenhaga pentru tratament în unităţi medicale din Danemarca. Cererea de transport aerian a fost făcută de Departamentul pentru Situaţii de Urgenţă, în urma solicitării Ucrainei, în baza Mecanismului de Protecţie Civilă al Uniunii Europene, prin intermediul platformei Early Warning and Response System (EWRS) – mecanism creat de Comisia Europeană pentru facilitarea transferului de pacienţi din Ucraina către ţările membre.

***

O aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a decolat marţi, 21 iunie, din Baza 90 Transport Aerian din Otopeni, pentru a efectua o misiune de transport umanitar a doi pacienţi aflaţi în stare gravă, pe ruta Otopeni – Cluj - Hanovra (Germania).

***

Joi, 23 iunie, o aeronavă C-27 J Spartan a Forţelor Aeriene Române, configurată pentru misiuni medicale, a transportat pe ruta Otopeni-Timişoara - Milano(Italia) un nou-născut diagnosticat cu o malformaţie cardiacă complexă.

Biroul de informare şi relaţii publice al SMFA

Femeie salvator la Baza 71 Aeriană

„Şi voi puteţi fi ca ei! Armata României: Forţă – Profesionalism – Respect". **De la acest slogan a plecat gândul soldatului Aura-Iulia PĂLIMARIU pentru a începe o carieră militară. Sloganul a avut ocazia să-l citească la un târg de cariere unde erau prezenţi reprezentanţii Biroului de Informare-Recrutare.**

„Încă de la început drumul a fost presărat cu provocări, dar am reuşit să le fac faţă depăşind fiecare situaţie şi ajungând să îmi îndeplinesc visul de a ajunge operator-căutare, salvare-evacuare. Aici provocările s-au înmulţit, începând de la zborurile cu elicopterul, până la misiunile specifice cu trolieri, trolieri cu targa, rapel şi nu numai. Nu aş fi reuşit să depăşesc aceste provocări cu atâta uşurinţă dacă nu aveam susţinerea colegilor din detaşamentul de căutare, salvare-evacuare şi al instructorilor care s-au ocupat de pregătirea mea. A fi femeie salvator înseamnă putere, determinare, seriozitate, muncă şi dorinţa de a da tot ce ai mai bun. Întotdeauna voi căuta să mă perfecţionez, să acumulez cât mai multe cunoştinţe şi să devin cea mai bună versiune a mea".

Absolventă a Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu", soldat Aura-Iulia Pălimariu îşi continuă pregătirea, fiind studentă la Facultatea de Ştiinţe ale Mişcării, Sportului şi Sănătăţii din cadrul Universităţii „Vasile Alecsandri" din Bacău.

Felicitări pentru tot ceea ce ai realizat până acum şi mult succes în carieră!

Text: Andreea ONIŢA

Elita elicopterelor europene, la instruire pe cerul Spaniei

Cea mai lungă dislocare executată de elicopterele Forţelor Aeriene Române în zbor a avut loc la jumătatea lunii iunie: din Bacău până în Albacete, Spania, pe o distanţă de aproximativ 3500 km. Militarii români s-au dus în Spania pentru a participa la unul dintre puţinele cursuri aplicative la nivel internaţional dedicat pregătirii echipajelor pentru executarea misiunilor de recuperare a personalului propriu.

A fost o călătorie care a durat trei zile, cu şase escale de alimentare, dintre care patru în cele mai mari baze militare din Europa şi două pe aeroporturi civile – Genova şi Leida.

Au traversat Europa de la est la vest, Carpaţii, Alpii şi Pirineii, parcurgând toate formele de relief, inclusiv cu o scurtă etapă de zbor deasupra mării.

Drumul s-a desfăşurat sub controlul organelor civile din România, Ungaria, Slovenia, Italia, Franţa şi Spania. **Detaşamentul a fost format predominant din militari aparţinând Bazei 95 Aeriană, de menţionat că o parte dintre aceştia au participat la o misiune similară în anul 2018, când au zburat până în Bruxelles, Belgia, pentru a lua parte la survolul multinaţional dedicat Summitului NATO.**

Privind retrospectiv, a fost o călătorie impresionantă pentru palmaresul oricărui pilot, dar atenţia echipajului a fost îndreptată mai puţin spre peisajele superbe (să ne gândim, de exemplu, la coasta Franţei), ci aproape integral către observare, proceduri şi planificarea itinerarului. Nici nu se putea altfel, când traversezi şase ţări, cu şase proceduri diferite, prin diferite condiţii meteorologice.

Detaşamentul care a călătorit în peninsula Iberică a fost alcătuit din 2 elicoptere IAR-330 SOCAT şi 30 de militari: 6 piloţi, o echipă de extracţie (operatori de forţe speciale), ofiţeri de stat major, echipa tehnică. O parte dintre ei au călătorit cu elicopterele, iar ceilalţi au fost transportaţi până la destinaţie cu un C-130 Hercules, pentru a participa la stagiul de instruire aplicativ ,,Air Centric Personnel Recovery Operatives Course 2022 - APROC 22", în Baza Aeriană Albacete din Spania.

Subiectul pregătirii, recuperarea personalului, face obiectul unora dintre cele mai complexe şi periculoase misiuni, dar de o importanţă vitală pentru moralul militarilor care trebuie să desfăşoare acţiuni în spatele liniei frontului. Pregătirea vizează atât recuperarea personalului izolat în teritoriu inamic din diferite motive (catapultat, rănit, infiltrat), cât şi asigurarea tratamentului medical de bază, pe timpul evacuării.

Piloţii participanţi se află pe diferite trepte de experienţă, de la instructori până la piloţi aflaţi la începutul carierei, în pregătire. Pe lângă piloţii cu statut de cursant, un instructor şi un ofiţer de informaţii români au fost integraţi în stafful internaţional de organizare a exerciţiului.

Cursul este organizat de către European Personnel Recovery Center (EPRC), în colaborare cu Tactical Leadership Program (TLP). Este structurat pe trei zile de pregătire teoretică (academics) şi şapte zile de zbor, cu câte o misiune pe zi, cu pachete de câte 5-7 aeronave. Pe timpul planificării şi execuţiei, instructorii din cadrul staffului monitorizează procesul şi oferă sugestii despre cele mai bune modalităţi de abordare a situaţiilor.

Cele mai importante momente sunt analiza misiunii, unde sunt discutate modul în care a fost planificată, cursurile de acţiune alese, eficacitatea acestora şi ce poate fi îmbunătăţit pentru zilele următoare.

Pe timpul cursului sunt evaluaţi comandanţii de misiune propuşi şi, în funcţie de rezultat, aceştia primesc calificarea.

Pentru Forţele Aeriene Române s-a dovedit a fi o oportunitate de instruire în mediu multinaţional întrunit, fiind implicate aeronave din cinci ţări plus personal din încă trei, iar foarte multe ţări şi-au trimis observatori.

La primele zboruri pe cerul Spaniei a fost şi **sublocotenentul Sebastian ALEXĂ**, pilot în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană, care se află la prima experienţă într-o misiune internaţională.

„Momentul în care sunt în zbor este momentul în care simt că trăiesc cu adevărat şi este un sentiment greu de exprimat în cuvinte. De la stagiul de instruire aplicativ «Air Centric Personnel Recovery Operatives Course 2022 - APROC 22» din cadrul Bazei Aeriană Albacete din Spania am învăţat tehnici şi practici noi pe care celelalte naţiuni le practică când vine vorba de misiunea de recuperare de personal. Obiectivele au fost de a colabora cu partenerii NATO în ceea ce priveşte misiunile de recuperare de personal şi de a învăţa unii de la alţii diferite metode şi tehnici pe care le practică fiecare în spaţiul său naţional".

Dintre militarii care ne-au reprezentat în cadrul acestei misiuni este şi **maistrul militar clasa a III-a Silviu HURJUI**, tehnic de bord în cadrul Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT de la Baza 95 Aeriană, care şi-a sărbătorit ziua de naştere pe timpul acestui stagiu de pregătire.

Pasionaţii de aviaţie ar fi încântaţi să vadă la lucru tipurile de aeronave reunite la APROC 2022: 16 elicoptere şi 6 avioane de luptă Eurofighter (patru italiene şi două din Aripa 14 spaniolă), pe lângă un avion de comandă şi avertizare aeriană sau Conformal Airbone Early Warning (CAEW). Dintre elicoptere (Tiger, NH 90, SuperPuma, AW101) cele mai numeroase sunt NH90, acest tip fiind folosit de trei dintre participanţi: Forţele Aeriene Spaniole, Heer (Armata) germană şi Marina Naţională Franceză.

Participarea elicopterelor româneşti nu a trecut neremarcată, fiind evidenţiată în publicaţia spaniolă Defensa: *„Cea mai interesantă prezenţă este a elicopterelor IAR-330 ale Forţelor Aeriene Române, dislocate în Spania pentru prima dată. Sunt o variantă a fostului Aérospatiale (azi Airbus Helicopters) Puma, construit sub licenţă în România pentru uz propriu şi export către terţi. Românii operează 60 de IAR-330, dintre care aproximativ jumătate au fost modernizate, local, la varianta IAR-330 Sistem Optronic a Cercetare şi Anti-Tanc (SOCAT) cu cooperarea tehnologică a companiei israeliene Elbit Systems, printre care şi cele pe care le-am putut vedea la Albacete".* (Julio Maiz Sanz)

Text: Mirela VÎŢĂ, Mădălina BURLACU

Exercițiul

Trojan Footprint 22

Munca în echipă este capacitatea de a direcționa realizările individuale pentru atingerea unui scop comun!

Operatorii din Forțele Navale pentru Operații Speciale Române alături de colegii lor din SUA și Marea Britanie au acționat, în data de 9 mai, pe mare și în aer la exercițiul multinațional ***TrojanFootprint.*** A fost una dintre cele mai complexe activități de instruire a militarilor din Forțele pentru Operații Speciale Române.

Un elicopter IAR-330 LRM de la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu a participat la exercitiu, venind în sprijinul militarilor din Forțele Navale pentru Operații Speciale.

***

Exercițiul Trojan Footprint 22 a fost planificat și coordonat de Comandamentul Statelor Unite pentru Operații Speciale în Europa (SOCEUR) și a oferit unităților implicate ocazia de a testa și demonstra tactici, tehnici și proceduri de tip „multi-domain" ce implică seturi de competenţe profesionale caracteristice militarilor din Forţele pentru Operații Speciale terestre, aeriene și navale. Trojan Footprint 22 s-a desfășurat simultan în Bulgaria, Croația, Estonia, Georgia, Germania, Grecia, Letonia, Lituania, Muntenegru, Polonia, Slovacia, Slovenia, Ungaria și România.

Suntem o echipă puternică ce poate îndeplini orice tip de misiune.

Biroul de relații publice al Forţelor Navale

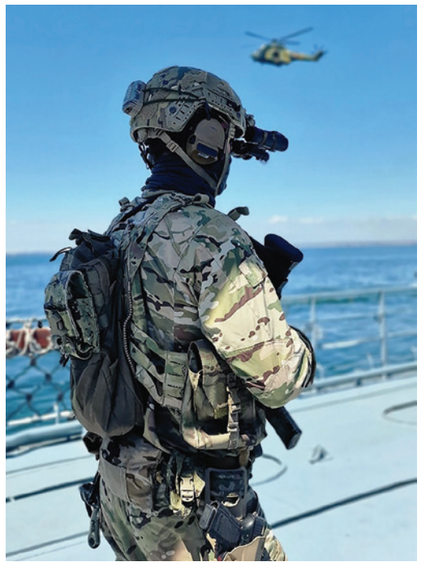

Coborârea la bordul navei a militarilor FOS din elicopterul IAR-330L-EM prin procedura „fast rope"

Pregătire interarme și întrunită

La Baza 95 Aeriană, la jumătatea lunii aprilie, militarii Batalionului 954 Artilerie Antiaeriană au început pregătirea de specialitate, de la simplu la complex. Pregătirea interarme s-a realizat cu sprijinul aeronavelor aparținând Escadrilei 951 Aviație Instrucție Avansată și Escadrilei 952 Elicoptere SOCAT. Activitatea a continuat cu examinarea teoretică și practică, militarii fiind apreciați pentru rezultatele obținute.

În scopul perfecționării cooperării și creșterii coeziunii privind instruirea întrunită, două elicoptere de tip IAR-330 SOCAT aparținând Bazei 95 Aeriană au fost implicate într-un exercițiu cu trageri reale de luptă (LFX) împreună cu militarii Batalionul 634 Infanterie „Mareșal Józef Piłsudski".

Scenariul exercițiului a presupus acțiuni executate cu subunități îmbarcate pe tehnica de luptă din dotare, precum și un desant aerian tactic, transportat pe calea aerului.

Activitatea a avut ca obiectiv executarea instruirii întrunite între structurile din cadrul Forțelor Aeriene și al Forțelor Terestre.

Militarii implicați în exercițiu au confirmat rezultate bune și foarte bune pe timpul programului de instruire, planificând și realizând o cooperare și coordonare eficientă.

Text Mădălina BURLACU
Foto: Lucien COVALCIUC

Exercițiul

Adriatic Strike 22

Participarea forțelor și mijloacelor din Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu" la exercițiul multinațional întrunit, „Adriatic Strike 2022", planificat de către Forțele Armate Slovene și desfășurat în perioada 23.05–05.06.2022, a presupus dislocarea a trei elicoptere IAR-330 SOCAT, personal navigant, tehnico-ingineresc și de coordonare la Baza Aeriană Cerklje, Slovenia. Exercițiul s-a executat într-un mediu antrenant, provocator și realist pentru echipajele participante, iar participarea forțelor și mijloacelor a reprezentat o oportunitate deosebită de instruire într-un mediu multinațional, crescând nivelul de interoperabilitate.

Exercițiul a reprezentat o oportunitate deosebită de instruire, un plus de experiență și un câștig foarte mare, atât pentru piloți, cât și pentru întreg personalul care a luat parte la exercițiu. Scenariile au cuprins aspecte referitoare la sprijinul aerian apropiat și măsuri de coordonare a sprijinului aerian/sprijinului prin foc, militarii bazei participând la trageri aer-sol cu muniție reală cu tunul de bord, în poligonul Pocek.

Text: Andreea ONIȚA
Foto: Adela MUREȘAN

Trageri, în premieră, cu sistemul HIMARS din dotarea Armatei României

La Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu", din Capu Midia, au avut loc în premieră, în perioada 8-10 iunie, trageri cu sistemul HIMARS intrat în înzestrarea Brigăzii 8 Rachete Operativ Tactice „Alexandru Ioan Cuza" în anul 2021.

Tragerile au avut loc în marja exercițiilor „Unirea 22" și „Viforul 22", desfășurate de structuri din cadrul Brigăzii 8 Rachete Operativ Tactice „Alexandru Ioan Cuza" în baza unui scenariu fictiv, care a avut ca scop exersarea tehnicilor, tacticilor și procedurilor pentru asigurarea sprijinului prin foc al unei grupări de forțe care desfășoară operația de apărare a litoralului.

Sistemul de rachete HIMARS este un sistem autopropulsat, cu putere mare de foc, capabil să angajeze o gamă largă de ținte aflate la distanțe cuprinse între 15 și 300 de km.

Text și foto: Anca MEDREA

Exercițiul AZUR 22.11

Locotenent Anca MEDREA

Peste 300 de militari din batalioanele de apărare antiaeriană ale Forțelor Aeriene Române au participat, în perioada 9-18 mai, la cel mai mare exercițiu întrunit de armă, „AZUR 22.11", care s-a desfășurat în Poligonul Complex de Trageri din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu". Ca tehnică de luptă folosită de militari au fost tunurile antiaeriene de calibrul 57 mm, Complexuri Radiotehnice pentru Trageri (CRT) și instalații antiaeriene M.R.4, calibrul 14,5 mm.

Batalioanele au avut de rezolvat mai multe situații tactice, după un scenariu fictiv în care un inamic atacă prin surprindere, iar apărarea antiaeriană trebuie să reacționeze într-un timp cât mai scurt și să respingă ofensiva, executând dislocarea tehnicii militare pentru respingerea atacului din alte poziții de tragere.

Unul dintre momentele tactice ale exercițiului a fost realizarea tragerilor din opriri scurte. Concret, militarii fiecărui batalion au avut la dispoziție două minute să fie gata de tragere cu muniția pregătită să execute focul. *„Militarii trebuie să știe cum să reacționeze și cum să întrebuințeze tehnica în cazul în care apare o amenințare pentru apărarea coloanei de marș. Fiecare dintre cele două tunuri de la pozițiile extreme ale coloanei are aceeași misiune: de a proteja coloana de atac"*, a explicat **locotenentul Marius ȘTEFĂNESCU**, comandantul detașamentului de militari din cadrul batalionului aparținând Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu".

Tragerile de noapte de nivel pluton și batalion au fost executate pe bombe luminoase și pe aeronave radiodirijate de la sol, iar pe timp de zi rolul inamicului l-au jucat drone și elicoptere IAR-330 Puma aparținând Bazei 57 Aeriană de la Mihail Kogălniceanu.

„Ochiul electronic" al tragerilor a fost Complexul Radiotehnic pentru Trageri (CRT). Militarii care îl deservesc au misiunea de a detecta țintele aeriene. CRT calculează în mod automat coordonatele poziției viitoare a țintei și îndreaptă tunurile aflate în pozițiile de luptă spre inamic, servantului 1 de pe tun revenindu-i misiunea de a executa focul la momentul potrivit. Unul dintre operatorii radiotehnici din cadrul Batalionului 905 Apărare Antiaeriană Otopeni, **sergentul Ciprian LUȚAN**, a explicat că rolul său a fost acela de a le comunica militarilor coordonatele inamicului.

La tragerile reale din Poligonul Capu Midia au participat, în premieră, și rezerviștii voluntari, care au fost impresionați de complexitatea exercițiului. *„A fost o experiență pe care mi-o doream de când am terminat pregătirea de la Boboc. Tragerea a fost impresionată! Știam teorie, dar în practică trăirile sunt altele: am vrut să simt tăria tunului și forța de nimicire. Am putut observa, din poziția în care am fost, cum s-au descurcat colegii mei de pe tun, iar sentimentul a fost copleșitor"*, a declarat **Aurelian BĂDIC, sublocotenent rezervist voluntar**.

A fost o premieră și pentru militarii Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană și pentru cei ai Brigăzii 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere care au avut misiunea de a trage asupra țintelor cu instalația antiaeriană M.R. 4.

Exercițiul „AZUR 22.11" a fost un examen pentru toți participanții la misiune care, la final, au fost evaluați de specialiștii Poligonului Complex de Trageri. Scopul exercițiului a fost perfecționarea capacității de conducere a batalioanelor de artilerie antiaeriană, creșterea nivelului de instruire a forțelor participante pentru pregătirea și ducerea acțiunilor de luptă în condiții complexe, precum și antrenarea în executarea tragerilor reale cu tehnica de artilerie antiaeriană calibrul 57 mm asupra țintelor aeriene și terestre.

Din mica dar curajoasa echipă a Brigăzii 76 Cercetare, Supraveghere și Recunoaștere (CSR), specializată în radiolocație, război electronic și în alte arme de sprijin, face parte și **plutonierul major Cornel-Dorel PINTEA**. Este deja veteran la Capu Midia, cu patru misiuni în poligon. Pentru că este ochitor-trăgător, a preferat să fie pe scaunul și pedala de dare a focului, adică servant 1. Satisfacția cea mai mare o are atunci când vede că au plecat toate cartușele și că ele au fost aproape de țintă. *„E o plăcere să știi că ai terminat fără incidente și rezultatele au fost foarte bune, poate chiar excepționale. Suntem o echipă mică, dar ea trebuie să se coordoneze perfect și fiecare să știe să raporteze la timp: am încărcat, sunt gata de tragere, apoi așteptăm comanda foc la apariția țintei ca totul să decurgă perfect"*, spune plutonierul major.

Exercițiul „AZUR 22.11" este un exercițiu întrunit la care participă, în fiecare an, sute de militari din toate batalioanele de apărare antiaeriană aparținând bazelor aeriene din România.

Și Ardealul a avut reprezentanți tineri și ambițioși la tragerile antiaeriene din Poligonul Capu Midia prin militarii de la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii.

De pe băncile școlii, **maistrul militar Dumitrița PĂDURARU** a fost primit cu inima deschisă de colectivul unității. Are doar câteva luni de când poartă uniforma de cadru militar, iar zilele petrecute la Capu Midia spune că îi aduc aminte de anii de școală, *„de senzația aceea când stai cu colegii, când mănânci la popotă împreună cu ei"*. În timpul tragerilor, locul ei a fost în cabina aparatului de conducere a focului, fiind încadrată ca operator CRT 1. Dar a avut ocazia să stea și în sectorul de siguranță. *„Am vrut să simt cum este tragerea, acolo, aproape de tun, am vrut să simt suflul puternic și vă spun că a fost ceva unic"*.

Când ai ambiție și instructori buni, performanțele nu întârzie să apară. O echipă unită, cu dorința de a-și atinge obiectivele propuse a fost, la exercițiul AZUR 22.11, cea a Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu". Sub comanda **plutonierului Paul MANOLE**, un soldat și patru caporali au demonstrat că două săptămâni de pregătire temeinică sunt de ajuns să învețe cum să facă performanță cu o armă cu care doar unul dintre ei a mai avut de-a face în trecut: instalația antiaeriană MR4.

Pentru **soldatul Mihai-Florin SIMION** a fost o experiență palpitantă. Are doar câteva luni de când s-a angajat în armată și a fost selectat să participe la prima lui misiune cu trageri reale: *„A fost prima tragere și sper că nu ultima. Am simțit emoții, un gol în piept, dar le-am depășit și am dus la bun sfârșit tragerea"*, a spus el.

Premieră la exercițiul „AZUR 22.11": rezerviștii voluntari au tras cu tunul de calibrul 57 mm.

Sunt oameni diferiți, care provin din medii diferite, fiecare cu meseria, mentalitatea și obiceiul lui în viața de zi cu zi, dar care au găsit un punct comun: armata. În poligonul de la Capu Midia au închegat o echipă puternică și dornică de performanță. Militarii rezerviști voluntari au participat pentru prima dată la trageri reale de luptă cu Batalionul 864 Artilerie Antiaeriană Fetești, la exercițiul „AZUR 22.11". Au venit în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu" cu dorința de a prinde experiență și de a simți în realitate forța unei lovituri de tun. Spun că au trăit sentimente puternice și că vor să repete experiența și anii următori.

Ca să participe la trageri s-au echipat așa cum cer regulamentele: cu cască și cu vestă antiglonț. Au stat pe câmpul de instrucție ore în șir, cot la cot cu militarii activi și au simțit ceea ce simt și ei la orice instrucție: dogoarea poligonului, mirosul puternic al proiectilului tras, praful care îți intră printre dinți, sau roiurile necontenite de țânțari însetați. Au rezistat provocărilor și, mai presus de toate, și-au îndeplinit obiectivul.

Militarii Batalionului 905 Apărare Antiaeriană din Otopeni au demonstrat la exercițiul „AZUR 22.11" că pot face față cu brio unei situații reale de luptă. Comandați de o femeie militar, au ascultat cu atenție ordinele și au raportat de fiecare dată când au terminat misiunea: *„Țintă prinsă!"*.

Comandant de pluton, **sublocotenentul Anca POPESCU** a avut prima ei misiune la un exercițiu de așa anvergură în poligonul Capu Midia. A mai venit o singură dată la trageri, când a primit botezul focului, în anul I la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă". Atunci a executat ordinele, acum le-a dat subordonaților ei. *„Este diferit față de atunci pentru că toată responsabilitatea pică pe umerii mei și trebuie să dau dovadă de profesionalism, să îmi apăr echipa și să o conduc cum trebuie în luptă"*, a spus sublocotenentul. Mărturisește, zâmbind, că artileria antiaeriană a atras-o pe ea, nu invers și a considerat-o ca fiind o armă plină de provocări, ceea ce și-a dorit în carieră. *„Ne antrenăm pentru situații extreme, trebuie să fim pregătiți astfel încât nimic să nu ne surprindă"*, a mai spus militarul.

Coleg de echipă cu ea, **fruntașul Laurențiu ORBEȘTEANU** a bifat a cincea misiune la Capu Midia. Cu „AZUR"-ul a început, cu „AZUR"-ul a continuat și tot la „AZUR" a venit și acum. După ce îmbracă echipamentul de antrenament este concentrat 100% la misiune. Nicio greșeală nu este permisă pentru ca totul să iasă fără cusur. Înainte să vină în Armata României a lucrat în viața civilă timp de 10 ani. Munca lui se limita la stat în birou și a simțit că nu își mai dorește. *„Am vrut să fac o schimbare. Aveam parte de prea mult sedentarism la locul de muncă din viața civilă. Așa că am ales armata și arma artilerie antiaeriană pentru că am vrut un mediu dinamic, cu multă mișcare și mi-am îndeplinit obiectivul"*, a mărturisit militarul.

Trageri cu mitraliera antiaeriană MR-4

110 ani de învățământ aeronautic în România

Adrian SULTĂNOIU, Gabriela ȘERBAN
Laurenţiu TUROI, Bogdan PANTILIMON

Ministrul apărării naționale, Vasile DÎNCU, a decorat, la data de 1 aprilie, în cadrul unei ceremonii, Drapelul de Luptă al Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu".

În anul 1912 prin înaltul Decret nr. 1953 din 27.03 se înființa la București, pe aerodromul Cotroceni, Școala Militară de Pilotaj sub comanda maiorului Ion MACRI.

Prima atestare documentară a Școlii Militare de Aviație „Aurel Vlaicu" apare la 04.09.1953, în baza Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale nr. 156, când, Școala de Ofițeri Naviganți nr. 1 dislocată pe aerodromul Tecuci a fost unită cu Școala de Ofițeri Naviganți nr. 2, dislocată pe aerodromul Focșani.

La 28.08.1956, comanda Școlii Militare de Ofițeri de Aviație „Aurel Vlaicu" împreună cu Regimentul Școală Avioane Clasice au fost dislocate de pe aerodromul Tecuci pe aerodromul Zilișteа-Boboc. Sub denumirea de Școala Militară de Ofițeri de Aviație „Aurel Vlaicu", aceasta avea în compunere: Secția învățământ, Subunități de elevi Escadrila Aviație Școală, Escadrila Aviație Școală Vânătoare, Escadrila Aviație Școală Vânătoare (pregătire Ofițeri Superiori), Cursuri (Școala de Ofițeri Superiori).

Începând cu 01.06.1997, Institutul Militar de Aviație „Aurel Vlaicu" s-a desființat și ia ființă Școala de Aplicație pentru Aviație „Aurel Vlaicu", ce desfășura învățământ de formare, specializare și perfecționare în armă. Școala păstrează aceeași structură, pe Grupuri Școală în cele 3 locații, pentru instruirea practic-aplicativă în zbor.

Începând cu 31.08.2003, schimbă denumirea din Școala de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu" în Școala de Aplicație pentru Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu".

Prin Decret prezidențial, instituției militare a Forțelor Aeriene din județul Buzău i-a fost conferit Ordinul „Virtutea Aeronautică" în grad de Cavaler, cu însemn de pace, pentru militari, cu prilejul împlinirii a 110 ani de la înființarea primei școli militare de pilotaj, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, precum și pentru contribuția adusă la promovarea imaginii Armatei României.

Momentul decorării Drapelului de Luptă al Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu" cu Ordinul „VIRTUTEA AERONAUTICĂ", în grad de Cavaler, cu însemn de pace pentru militari

Ministrul apărării naționale, Vasile DÎNCU, și generalul de flotilă aeriană Ovidiu BĂLAN dezvelesc placa aniversară cu ocazia împlinirii a 110 ani de învățământ aeronautic

Prezentarea Drapelului de Luptă al Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu" decorat cu Ordinul „VIRTUTEA AERONAUTICĂ", în grad de Cavaler, cu însemn de pace pentru militari

„Trebuie să fiți mândri de activitatea dumneavoastră, pentru că sunteți cei mai buni. Participarea la exerciții de instruire, host-nation de exemplu, în cadrul celor multinaționale, instruirea a mii de cursanți și brevetarea a zeci de ofițeri piloți militari sunt mărturii solide pentru aceasta. Performanțele acestea ne obligă și pe noi, conducerea ministerului, să continuăm pasul înzestrării armatei pentru a îmbunătăți capacitatea operațională a forțelor. Aveți printre puținele meserii, profesii și vocații care nu pot păcăli nici viața, nici meseria, pentru că sunt situații în care dumneavoastră vă puneți drept chezășie propria viață și acesta este un angajament pe care noi, cu toții, îl respectăm. Relevanța misiunilor dumneavoastră este mai însemnată ca niciodată. Armata României și Forțele Aeriene Române sunt parte a efortului colectiv pe care NATO și comunitatea internațională îl face pentru a reuși să oprească cea mai puternică și mai inumană agresiune la adresa păcii din ultimele decenii, de după al Doilea Război Mondial. Am participat, în ultimele luni, la foarte multe reuniuni NATO. Am primit aprecieri din partea multor ofițeri superiori NATO, din comandamentele militare. Toți, fără excepție, mi-au vorbit despre aviația și despre piloții români ca fiind de excepție. Nu există armată, nu există un sistem de securitate națională care ar putea fi gândit fără o aviație puternică".

Ministrul apărării naționale, Vasile DÎNCU

„Aniversarea fiecărei unități este un moment cu o bogată încărcătură emoțională, mai ales că este vorba de marcarea unei istorii mai mari de 100 de ani. Moșteniți un stindard onorant, cel al primei școli de pilotaj a României. De-a lungul vremii, instituția a schimbat mai multe denumiri și aerodromuri, dar și-a urmat necontenit misiunea de a forma personal aeronautic pentru Armata României. Experiența dobândită în cei 110 ani de educație, numeroasele trageri și exerciții naționale și internaționale și, nu în ultimul rând, pasiunea și devotamentul personalului de ieri și de astăzi reprezintă pilonii pe care Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic și-a construit renumele. Această decorație reprezintă o confirmare a profesionalismului dumnevoastră, o recompensă a eforturilor depuse, dar și o obligație pentru a menține pe viitor aceeași cadență a performanței. Împreună cu celelalte structuri din Forțele Aeriene Române, faceți parte din rândul apărătorilor cerului României și reprezentați un simbol al excelenței militare. Componenta aeriană joacă un rol fundamental în această perioadă. Provocările mediului de securitate impun noi răspunsuri la care cu toții trebuie să contribuim. Am convingerea că veți reuși să vă adaptați și veți continua să îndepliniți misiunile cu succes".

Șeful Statului Major al Apărării, general Daniel PETRESCU

Generalul Daniel PETRESCU înmânează Emblema de Onoare a Statului Major al Apărării Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu"

Generalul Daniel PETRESCU acordă Emblema de Onoare a Statului Major al Apărării comandorului Viorel CALENCIUC

Generalul-maior Adrian BRÎNZĂ acordă Emblema de Onoare a Comunicațiilor și Informaticii Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu"

Generalul-maior George SPIRIDONESCU oferă Emblema de Onoare a Resurselor Umane Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu"

Evenimente aniversare la Focșani

Formație IAR-330 SOCAT

Comandor ing. Gheorghe COMAN, sufletul din spatele proiectului replicii Vlaicu II

Ziua de 10 iunie 2022 marchează, cu o rezonanță și simbolistică de excepție pentru aeronautica națională și vrânceană, scurgerea a 110 ani de la primul zbor executat la Focșani. Cu ocazia acestei importante aniversări, în perioada 10-11 iunie 2022, s-au organizat manifestări cultural-artistice și aeronautice în Piața Unirii din Focșani și pe aerodromul Focșani. Evenimentele au fost organizate pornind de la inițiativa Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii (ARPIA) Focșani și având susținerea Statului Major al Apărării, Statului Major al Forțelor Aeriene, Statului Major al Forțelor Terestre și al administrației publice locale.

Seria activităților organizate cu acest prilej a fost deschisă, vineri, 10 iunie, începând cu orele 16:00, în Piața Unirii, cu prezentarea reperelor esențiale ale evoluției fenomenului aeronautic în poarta Focșaniului, în cei 110 ani de existență. **Comandorul (r) Jănel TĂNASE**, vicepreședintele ARPIA Focșani și lector universitar al Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă", a început seria alocuțiunilor prin susținerea unui expozeu privind semnificația acestei zile:

Evenimentul se circumscrie istoricului raid Cotroceni-Iași, cu intenția de a duce, în ziua de 27 mai/8 iunie, salutul tinerei aviații la dezvelirea monumentului **domnitorului Alexandru Ioan Cuza** realizat de **sublocotenentul aviator Gheorghe NEGRESCU**, la un an după brevetarea sa ca pilot militar la celebra Școală de pilotaj, înființată de **avocatul Mihail CERCHEZ** la Chitila și la două luni de la înființarea, prin Înalt Decret Regal, a primei Școli Militare de Pilotaj din România, la 1 aprilie 1912.

Manifestările programate pentru aniversarea a 110 ani de la primul zbor executat la Focșani au continuat a doua zi, 11 iunie, pe aerodromul din Focșani, vechiul amplasament al Grupului Aviație Școală Legătură (Faza I), care și-a încetat activitatea la Focșani în urmă cu 21 de ani.

Iubitorii de aviație au fost delectați cu un spectacol care, de această dată, s-a desfășurat în aer. Timp de aproximativ două ore, zona de desfășurare a activităților a fost survolată de aeronave militare aparținând Forțelor Aeriene Române și Ministerului Afacerilor Interne, care, spre încântarea celor prezenți, au salutat mulțimea de la joasă înălțime.

Cu ocazia acestei aniversări, zborul și activitățile aeronautice în raionul aerodromului istoric de la Focșani au fost reluate. Baza 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu" a deschis seria demonstrațiilor aeriene cu o formație de două IAR-99 Șoim și o formație de două IAR-330 SOCAT. Baza Aeriană pentru Instruirea și Formarea Personalului Aeronautic Boboc a salutat publicul spectator cu o formație de trei IAR 99 Standard, trei elicoptere IAR-316 B Alouette și o formație de patru Iak-52, avion conceput pentru antrenamentul piloților militari, al cărei conducător a fost comandorul Victor Calenciuc, șeful de stat major al Bazei. Baza 90 Transport Aerian a fost prezentă cu impresionantul survol al aeronavei de transport C-27 J Spartan. Showul aerian a fost încheiat cu elicopterul SMURD al Inspectoratului General pentru Aviație din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Manifestările organizate cu ocazia aniversării a 110 ani de la primul zbor executat la Focșani au fost un succes la care au conlucrat toți cei care au în suflet România, Armata României și îndeosebi Aviația.

Îi salutăm pe organizatori și pe toți participanții la eveniment cu salutul aviatorilor de pretutindeni, CER SENIN!

Text: Laura BAȘTUREA
Foto: Alexandru BĂNCILĂ, Ionuț SĂVESCU

În data de 18 martie a.c, au avut loc mai multe activități aeronautice la Focșani, pentru a marca împlinirea a 110 ani de la primul zbor pe un aerodrom din oraș, cât și a 110 ani de învățământ militar aeronautic în România.

Focșaniul reprezintă unul dintre reperele fundamentale ale afirmării învățământului aeronautic din țara noastră, dar și pionieratul orașului de pe Milcov în istoria Aeronauticii Române, acum 110 ani fiind executat primul zbor pe un aerodrom la Focșani.

Cu această ocazie, în Piața Unirii din municipiul Focșani a fost expusă o replică funcțională a Aeroplanului „Vlaicu II" de către Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu" și a fost organizat un stand de prezentare cu simulatoare de zbor realizat de Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" și un stand de prezentare a ofertei educaționale de către elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia".

Un spectacol de muzică și poezie dedicat evenimentelor aniversate a fost organizat cu această ocazie de către studenții Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă" și elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia".

În cadrul manifestărilor dedicate acestor evenimente, zona centrală a municipiului Focșani a fost survolată de aeronavele din dotarea Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu".

Text: Laura BAȘTUREA
Foto: Bogdan PANTILIMON

... la Bacău

La Baza 95 Aeriană a avut loc, în data de 6 mai 2022, ceremonia de aniversare a 80 de ani de la înființarea Grupului 2 Cercetare, Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie „General Pompiliu Ionescu" și decorarea Drapelului de Luptă, în prezența locțiitorului pentru Operații și instrucție al șefului Statului Major al Apărării, general-locotenent Gheorghiță VLAD.

Evenimentul a cuprins primirea oficialităților, intonarea imnului național, decorarea Drapelului de Luptă, oficierea serviciului religios, alocuțiuni, acordarea de distincții și embleme și defilarea efectivelor unității.

Cu prilejul aniversării a 80 de ani de la înființare, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, Președintele României a conferit Ordinul „Virtutea Aeronautică" în grad de Cavaler, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Grupului 2 Cercetare și Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie „General Pompiliu Ionescu".

***

Grupul 2 Cercetare și Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie Bacău este continuatorul tradițiilor militare ale Centrului de Informații Județean Bacău înființat în baza Ordinului șefului Statului Major al Aerului din 21 aprilie 1942 și menține o strânsă legătură cu trecutul istoric al radiolocației, preluând și dezvoltând, prin atribuții și destinație, atât misiunile, cât și tradițiile făurite în timp de misiunile de observare aeriană, de pândă și alarmă aeriană sau pândă radio, de observare, informare, legături aero – OILA și de cercetare radiotehnică executate de Batalionul Independent 329 OILA Bacău, înființat în anul 1950 și redislocat, ulterior, succesiv, în cazărmile Rădăuți și Roman.

Încă de la înființare, unitatea a avut ca misiuni generale supravegherea și cercetarea permanentă prin radiolocație a spațiului aerian, în limitele posibilităților radarelor din înzestrare și a parametrilor stabiliți, înștiințarea oportună despre pericolul atacului aerian, asigurarea cu date necesare pentru combaterea atacurilor, precum și sprijinul informațional cu date radar a acțiunilor unității de aviație dislocată pe aerodromul Bacău. Pe parcursul timpului, unitatea a trecut prin numeroase transformări, în anul 2015 Compania 208 Radiolocație reorganizându-se și devenind Compania 201 Radiolocație care se resubordonează Grupului 2 Cercetare, Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie Bacău și în baza aprobării ministrului apărării naționale pe raportul șefului Statului Major General din 29 iunie 2017, primește denumirea onorifică „General Pompiliu Ionescu".

Rezultat al profundelor transformări din Armata României și urmărind modernizarea și adaptarea la cerințele actuale ale câmpului de luptă, Grupul 2 Cercetare și Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie „General Pompiliu Ionescu" continuă tradiția predecesorilor și își redefinește statutul în cadrul Sistemului de comandă-control aerian național, ca structură de bază în supravegherea spațiului aerian național integrat în cel al NATO, în special pe direcția operativă Poarta Focșanilor.

„Sunt mândru de faptul că sunt comandantul și camaradul acestor oameni și vă asigur că vom face tot ce ne stă în putință ca în permanență să aveți certitudinea că cei care stau de veghe la porțile albastre ale României, pe plaiurile moldave, sunt permanent la datorie" a declarat **colonelul Remus-Virgil SULUGIUC**, comandantul Grupului 2 Cercetare, Supraveghere prin Radiolocație și Avertizare Timpurie „General Pompiliu Ionescu", Bacău.

La mulți ani!

Text și foto: Mădălina BURLACU

... la Focșani

În cadrul manifestărilor organizate pentru aniversarea a 110 ani de la primul zbor executat la Focșani, la inițiativa Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii (ARPIA) Focșani și având susținerea Statului Major al Apărării, Statului Major al Forțelor Aeriene, Statului Major al Forțelor Terestre și al administrației publice locale, în data de 11 iunie, pe aerodromul din Focșani, **generalul de flotilă aeriană Valerică VRĂJESCU,** comandantul Comandamentului Componentei Aeriene, a decorat cu Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene Drapelul de Luptă al Batalionului 288 Apărare Antiaeriană „Milcov", structură care execută misiuni atât în sprijinul Forțelor Terestre, cât și în sprijinul Forțelor Aeriene și care este dislocată pe vechiul amplasament al Grupului Aviație Școală Legătură.

Text: Laura BAȘTUREA
Foto: Alexandru BĂNCILĂ

În data de 12 mai 2022, la Palatul Cercului Militar Național din București a avut loc o ceremonie dedicată împlinirii a 90 de ani de la stabilirea recordului mondial absolut la parașutism, realizat de eroul aviator Smaranda Brăescu. Evenimentul a fost organizat de Statul Major al Forțelor Aeriene, al cărui reprezentant în prezidiu a fost generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA, în colaborare și cu inițiativa *ARPIA Smaranda Brăescu Cluj - Napoca,* condusă de comandorul în retragere Laurențiu BUZENCHI. În prezidiu s-a aflat și generalul-locotenent (r) Dorin-Dumitru PRUNARIU. *ARPIA Smaranda Brăescu Cluj - Napoca* a organizat mai multe evenimente omagiale în acest an dedicate eroinei aviatoare.

Pe urmele Smarandei...

Laura MĂCĂRESCU

2022 este declarat anul Smaranda BRĂESCU. În data de 19 mai s-au împlinit 90 de ani de la stabilirea recordului mondial la saltul cu parașuta, dată în care Smaranda Brăescu ajunge campioană mondială la parașutism, în urma unui salt de la înălțimea de 24.000 de picioare sau 7.315 metri. Dar ce vrem să vă povestim este altceva, deosebit despre Smaranda.

Pe măsură ce ne-am amintit, rememorat și imaginat cum a reușit Mândița, așa cum era numită de apropiați Smaranda Brăescu, să devină pionier, temerar și erou al zborului național și internațional, datorită prezenței unui auditoriu și prezidiu valoros al vremurilor noastre, datorită unei organizări impecabile a acestui eveniment și prezentărilor foarte documentate, am simțit că undeva, în maiestuoasa sală a Cercului Militar Național, în data de 12 mai 2022, lângă noi este chiar parașutista și pilotul aviator. Am avut ocazia să avem parte de o mărturie a legendei vii.

Undeva în atmosferă, căldura, modestia, dorința de zbor, zâmbetul unei femei care a avut curajul să atingă cerul, care a deschis porțile spre înalt multor aviatori inspirați de exemplul ei, s-a simțit puternic, chiar copleșitor. Am simțit că Smaranda e aici și își primește recunoașterea și elogiile, dar nu e singură, ci lângă prieteni, și chiar lângă familie.

Știm că Mândița a inspirat, a contribuit la moștenirea de zbor, la împlinirea viselor altor aviatori ce i-au pășit pe urme. Iar pentru a demonstra acest lucru, la festivitate ni s-a oferit ocazia să cunoaștem

un invitat deosebit, o altă „Mândiță".

A fost alături de noi **Alina-Ruxandra DUMITRU**, o tânără studentă de 23 de ani, parașutist la Aeroclubul României, care în graba de a ajunge la un examen, și-a stors din timpul ei câteva minute să ne dea un interviu. Membru al Lotului Județean de Parașutism Sportiv din București, Alina ne-a povestit cum a stat toată vara pe aerodrom, în zgomot de motor, miros de kerosen și briza canicului, în ultracunoscuta atmosferă de aerodrom pentru iubitorii de înălțime, de dimineața până seara, împreună cu alți colegi pasionați de acest sport deosebit de frumos și solicitant, având în

Alina Ruxandra DUMITRU și istoricul Dan ANTONIU

minte un unic obiectiv: să treacă examenul final pentru a deveni parașutist. Ne-a povestit, de asemenea, cum la 21 de ani, în anul 2020, înainte de a împlini vârsta de 22 de ani, s-a prezentat la Aeroclubul României, iar din cele trei specialități, zbor cu motor, planorism și parașutism, a ales parașutismul. Ceva i-a rezonat cu ultima specializare. Ajunsă acasă, și-a asumat să le dea vestea despre alegere mamei și bunicii, gândindu-se că acestea vor obiecta, deoarece zborul cu motor sau planorismul păreau alegeri mai puțin periculoase. Mare i-a fost mirarea atunci când mama și bunica nu au fost deloc surprinse și nici nu s-au opus. Cele două femei au zâmbit și i-au spus:„Noi am mai avut o parașutistă în familie". „Cine?", a întrebat Alina. „Pe Smaranda Brăescu. Mama ei a avut o soră, Catinca, care a fost mama străbunicii tale", i-au răspuns cele două femei. Mama și bunica chiar s-au simțit mândre de alegere. Ce e și mai deosebit este faptul că pe 21 mai s-au aniversat 125 de ani de la nașterea Smarandei, iar pe 22 mai, imediat după miezul nopții, familia a continuat seria aniversarilor cu ziua de naștere a Alinei-Ruxandra. Cu această ocazie, amintindu-ne de visul împlinit al Smarandei, de a deveni parașutist de elită și pilot, i-am urat Alinei La mulți ani!, succes în viață și în sportul pe care cu multă ardoare și l-a ales!

PS: Deși a știut dinainte de a obține brevetul de parașutist că destinul o leagă mai mult decât o leagă parașutismul de Smaranda, tot în anul în care s-a înscris, la fel de ambiționată cum a fost Mândița, pentru care orice piedică a însemnat mai multă înverșunare de a reuși imposibilul, Alina a ținut să nu dezvăluie acest secret colegilor și instructorilor, ca să nu fie discriminată pozitiv în obținerea brevetului. Așa că sărbătorirea după examen a succesului ei de a deveni parașutist a coincis cu dezvăluirea tuturor a faptului că o moștenește pe Smaranda. Se poate spune că tacit, Smaranda și Alina au avut un pact, de a se respecta și sprijini reciproc, de a se bucura una de alta și de a se sărbători una pe alta la brevetarea Alinei, la aniversări, dar și la acest deosebit eveniment de comemorare a eroinei aviatoare.

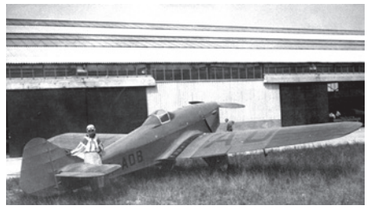

Smaranda Brăescu (1897-1948)

Dan ANTONIU

La 19 mai 1932, românca **Smaranda BRĂESCU** s-a lansat cu parașuta deasupra câmpiei de la Sacramento, SUA, de la înălțimea de 7.315,200 de metri, doborând recordul mondial deținut de americani.

Provenită dintr-o familie de răzeși moldoveni, Smaranda Brăescu a văzut lumina zilei în 21 mai 1897, în satul Hănțești, comuna Buciumeni, județul Galați, nu departe de orașul Tecuci, la botez primind numele Smaranda Brăescu, alintată Mândița.

Pasiunea Smarandei Brăescu pentru zbor s-a înfiripat încă din vara anului 1912, pe când era elevă și a avut prilejul să vadă de aproape „o mașină de zburat" venită la Bârlad pe calea aerului tocmai de la București. Nu era un aparat oarecare, ci un Farman III, din cele fabricate în țară la atelierele Chitila de meșteri români, din lemn și pânză de la noi. Atunci, împreună cu colegii și profesorii, a privit cu uimire la zborul elegant al păsării măiastre pilotată de **locotenentul aviator Gheorghe NEGRESCU**.

Au fost clipe înălțătoare, de neuitat, pentru cei aflați atunci pe islazul de la marginea orașului devenit ad-hoc teren de aviație. În mintea Mândiței, aflată la vârsta tuturor posibilităților, a încolțit pentru prima dată dorința de a zbura și poate că atunci a făcut un legământ temeinic.

După război, a solicitat aprobarea pentru a fi admisă în Școala Militară de Pilotaj, singura existentă în România deceniului 20 al secolului trecut. Fiind femeie, a fost refuzată. Sângele îi fierbea în vene. Dorea să fie acolo sus. Schimbarea s-a produs în anul 1927, când a asistat la aeroportul Băneasa la o demonstrație de lansare cu parașuta realizată de germanul **Heinecke**.

Evenimentul la care a asistat i-a produs o mare emoție și dorința de a fi ca Heinecke. L-a contactat și a cerut informații. Le-a primit, a făcut toate demersurile, apoi a plecat la Berlin, unde, în 5 iunie 1928, a obținut brevetul de parașutist, prima femeie din România posesoare a unui asemenea brevet.

Reîntoarsă în țară, a executat lansări demonstrative la mitingurile organizate în diverse orașe din țară, a devenit foarte cunoscută, iar curajul ei a impresionat. Dar nu s-a mulțumit cu atât. În 2 octombrie 1931, ea a încercat și a reușit să doboare recordul european, executând un salt omologat de la înălțimea de 6.000 de metri.

A achiziționat un avion Miles Hawk Major, de mare raid, cu care în august 1935 a efectuat un raid Reading, Marea Britanie, spre București. În anul 1936 a efectuat un raid București – Roma – Tripoli și retur. A fost un record feminin de traversare directă a Mării Mediterane.

Prin Ordinul nr. 5945/1 din martie 1941, Statul Major al Aerului a dispus înființarea unei Școli de parașutiști militari cu sediul pe aerodromul Popești-Leordeni, iar în 11 octombrie 1941, Smaranda Brăescu a fost angajată în postul de instructor pliere parașute.

La 1 noiembrie 1942, Smaranda Brăescu a plecat pe Frontul de Est și este încadrată în Escadrila 108 Transport Ușor (fosta Escadrilă sanitară).

La finalul războiului aderă la lupta anticomunistă, organizația Sumanele Negre, fapt pentru care este urmărită și condamnată la doi ani și jumătate de închisoare. S-a ascuns într-o mănăstire, iar în anul 1948 a decedat.

Studenții din cadrul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” – vizite de documentare

Baza 95 Aeriană

Baza 95 Aeriană

Baza 95 Aeriană a găzduit, la mijlocul lunii aprilie, vizita de documentare a studenților Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov. Vizita a constat atât în prezentarea istoricului, tradițiilor și a misiunilor unității, cât și în întâlniri și discuții libere cu personalul bazei cu care au împărtășit aspecte din tainele zborului.

„Aripile zborului se deschid prin educație. Succesul poate fi atins prin muncă, perseverență și devotament, iar noi suntem mândri că putem deschide porțile cerului”, ne-a mărturisit **locotenent-comandorul Albert BĂLTEANU**, în urma vizitei de la Baza 95 Aeriană.

Mădălina BURLACU

Baza 57 Aeriană

Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu a primit, în data de 21 aprilie, vizita studenților din cadrul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” Brașov. Șeful de Stat Major, **colonelul Gheorghe NELU**, le-a prezentat unitatea militară, răspunzând curiozităților acestora.

Urăm succes viitorilor ofițeri!

Alexandra COTOI

ALMA MATER

Batalionul 5 Rachete Sol-Aer „Horea”, Vâlcele, județul Covasna

Indiferent că ești student la o facultate cu profil militar sau civil, anul II de studiu este anul de trecere de la statutul de „învățăcel”, la statutul de practicant al specializării pentru care te pregătești.

Este anul în care practic începi să deslușești tainele specializării ce îți va deschide noi orizonturi. La jumătatea lunii aprilie, studenții anului II ai Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” Brașov, specializarea militară Rachete și Artilerie Antiaeriană, au luat contact pentru prima dată cu sistemul de apărare antiaeriană HAWK, aflat în înzestrarea Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „Horea” – Vâlcele, județul Covasna.Timp de două zile, sub îndrumarea colectivului de instruire, studenții anului II au văzut tehnica HAWK sub aspect practic. *„La fel cum am transmis și studenților de anul III la vizita din 2021, meseria de rachetist necesită timp de pregătire, inteligență în operare și curaj în luarea deciziilor, conștienți fiind că viitorul depinde de aceste decizii”*, a spus comandantul Batalionului 5 Rachete Sol-Aer, **locotenent-colonelul Cezar-Cristian ALDEA**.

Text și foto: Vlad CIOBANU

Baza 86 Aeriană

Baza 86 Aeriană a primit, în data de 19 aprilie a.c., vizita studenților Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”. Cu această ocazie, oaspeții au vizitat sediul Escadrilei 53 Aviație-Vânătoare „Warhawks”, iar în sala de briefing au avut un dialog cu **comandorul Cătălin MICLOȘ**, comandantul unității. A urmat apoi o scurtă vizită la celula de alarmă, unde se află echipajele Q.R.A. (Quick Reaction Alert), piloți și tehnici și la turnul de control unde sunt controlorii de trafic aerian la vedere și de apropiere, meteorologi și transmisioniști.

Text: Mădălina DOBRE

Stagiul de specialitate!

Timp de trei săptămâni studenții de anul III, specialitatea Rachete și Artilerie Antiaeriană din cadrul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, au efectuat stagiul practic de pregătire specific armei.

Studenții, pe timpul stagiului, au participat împreună cu militarii Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „Horea” la programul de instrucție și pregătire, conform planificării. Scopul stagiului a fost acela de inițiere, cunoaștere și adaptare a cerințelor învățate teoretic timp de 3 ani, cu modul de lucru și gestionare a diferitelor situații reale din dispozitivul de luptă.

La finalul stagiului, am primit vizita comandantului academiei, **comandor conf. univ. dr. Marius ȘERBESZKI**, cât și vizita ofițerilor studenți anul 1 - Forțe Aeriene, din cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I”.

Text și foto: Vlad CIOBANU

Tabără militară de vară, la Capu Midia

90 de elevi de clasa a XI-a ai Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" din Alba Iulia s-au aflat pentru o săptămână în tabăra de instrucţie de vară din Centrul Naţional de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu". Au ajuns la Constanţa pe 10 iunie şi au plecat spre casă pe 17 iunie. În această perioadă au acumulat cunoştinţe teoretice şi practice despre armamentul de infanterie, despre nave şi ambarcaţiuni de luptă, despre ce se studiază în învăţământul superior de marină, sau despre cum se pilotează un avion şi un elicopter militar. În plus, au avut ocazia să se „joace" pe mai multe simulatoare din dotarea Forţelor Navale şi Forţelor Aeriene şi au vizitat muzee şi cetăţi din judeţul Constanţa.

Prima escală din programul taberei de vară a fost la Cetatea Histria, cel mai vechi oraş atestat de pe actualul teritoriu al României, întemeiat de coloniştii greci în anul 657 î.Hr. şi distrus de invaziile avaro-slave în secolul al VII-lea d.Hr. În muzeul din incinta cetăţii au putut vedea basoreliefuri, amfore şi altare vechi de peste 2000 de ani, dar şi o parte din faţada de marmură a templului închinat „Marelui Zeu", sau templul Afroditei. A urmat vizita printre ruinele Histriei, unde, un ghid al muzeului le-a povestit despre importanţa strategică şi economică a cetăţii, iar la final au văzut termele greceşti, piaţa publică, zidurile de apărare, străzile, basilicile sau locuinţele vechi de peste două milenii.

Următoarea zi a fost dedicată aplicării cunoştinţelor teoretice învăţate la cursuri. Militarii Centrului Naţional de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu" le-au arătat armele folosite de militarii la trageri, în poligonul de infanterie - mitraliera de companie calibrul 7,62 mm, pistolul mitralieră calibrul 7,62 mm şi pistolul calibrul 7,65 mm - şi le-au vorbit despre caracteristicile acestora, despre modul de folosire, cum se întreţin, dar şi cum se montează şi demontează. În cadrul altui atelier, elevii au învăţat cum să acorde primul ajutor în caz de traumatisme, arsuri, fracturi, insolaţie sau înec şi au fost curioşi să vadă cum se procedează în astfel de situaţii.

O altă experienţă care le-a rămas întipărită în minte elevilor militari a fost vizita în dana militară a Portului Constanţa. Împărţiţi în patru grupuri, aceştia au urcat pe rând, la bordul fregatei „Regina Maria", dragorului maritim „Locotenent Lupu Dinescu" şi puitorului de mine şi plase „Viceamiral Constantin Bălescu" şi au aflat de la marinarii militari o parte dintre tainele navelor de luptă şi experienţele trăite de ei în diferite misiuni. Militarii le-au răspuns la întrebările legate de echipamentele de navigaţie, de misiunile pe care le-au avut în Marea Neagră sau în Marea Mediterană sau despre cum se execută un cart pe navă. Au avut ocazia să se întâlnească şi cu scafandri specializaţi în lucrul cu explozivii, care le-au arătat elevilor costumele speciale pe care le îmbracă atunci când primesc misiuni specifice. Cunoscuţi ca şi scafandri EOD (Explosive Ordnance Disposal), ei sunt specializaţi în lupta contra minelor, dar sunt pregătiţi şi să manevreze roboţi pentru distrugerea încărcăturilor explozive sau să facă salturi din elicopter pentru operaţiuni SAR.

După ce s-au familiarizat cu misiunile navelor din dotarea Statului Major al Forţelor Navale, elevii au mers în vizită la Academia Navală „Mircea cel Bătrân" (ANMB), instituţia de învăţământ superior care îi pregăteşte pe viitorii ofiţeri de marină. Acolo au văzut şi cum se face practică pe simulatoare, iar unii dintre ei au navigat virtual la bordul navelor atât pe mare calmă, cât şi pe mare agitată, pe mare cu obstacole sau pe timp de noapte. De la rectorul ANMB au aflat că oferta educaţională a instituţiei superioare de învăţământ este una vastă, având o paletă foarte mare de specializări pentru care elevii pot opta la finalizarea studiilor: aviaţie, artilerie, rachete, informaţii, învăţământ, scafandri de luptă, paraşutişti şi lista poate continua.

Şi dacă tot au avut prilejul să afle ce dotări are marina militară contemporană, au fost curioşi să afle de la specialiştii Muzeului Marinei Române şi cum se făcea navigaţie din cele mai vechi timpuri până în prezent, dar şi poveştile din spatele unor ambarcaţiuni sau nave din istoria recentă.

Din programul încărcat al taberei militare de vară nu putea să lipsească şi o vizită la Baza 57 Aeriană „Mihail Kogălniceanu". Elevii s-au adunat ciorchine în jurul a două aparate de zbor – un IAR-330 Puma şi un Typhoon al militarilor italieni şi nu au plecat de acolo până nu au urcat, rând pe rând, la bordul lor. Au aflat de la piloţi şi de la echipele de mentenanţă configuraţia aparatelor de zbor şi cum se pilotează un avion şi un elicopter. *„M-am simţit privilegiat. Nu urcă oricine la bordul unui avion cu reacţie de genul acesta. A fost o experienţă unică, pe care nu o să o uit"*, a spus **elevul plutonier major Daniel POPA**. *„A fost pentru prima dată când m-am urcat în cabina unui avion supersonic şi a fost minunat să văd cum s-ar vedea cerul din cabină. Am stat de vorbă cu pilotul care mi-a spus anumite caracteristici specifice aeronavei şi mi-a arătat aparatura de bord"*, a completat **elevul plutonier Maria NOJA.**

Nici activităţile sportive nu au fost uitate. Elevii s-au întrecut într-o competiţie sportivă, mai exact în alergare pe o distanţă de 1000 de metri în teren variat, în Poligonul Capu Midia, iar la final, primii cinci băieţi şi primele cinci fete care au înregistrat timpii cei mai buni au fost recompensaţi de **colonelul Viorel-Eugen BITAN**, comandantul CNIApAA cu placheta onorifică a unităţii. La finalul taberei, acesta le-a vorbit despre istoria unităţii şi despre înfiinţarea Şcolii de Instruire pentru Apărare Antiaeriană, la data de 1 iulie 2022, în locul actualului Centru. După această întrevedere, elevii au mers la simulatorul de ţinte aeriene MTS II, unde au tras pentru prima dată în viaţa lor cu rachete CA-94, după un instructaj riguros făcut de **locotenent-colonelul Valentin MOISĂ**.

Text şi foto: Anca MEDREA

Festivitate de absolvire

„Am avut astăzi privilegiul să-i avem alături de noi pe ministrul apărării naţionale, domnul Vasile Dîncu, şi pe şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, general-locotenent Viorel Pană, oameni ale căror fapte se înregistrează în memoria unei naţiuni, o naţiune care-şi respectă istoria şi pe apărătorii ei, oameni care ne învaţă că trebuie să fim puternici şi să trăim onorabil. Demnitatea şi mândria de a fi elevă a Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" şi-au găsit loc deplin în sufletul meu în ziua înaintării în grad. Am simţit frumuseţea clipei, o frumuseţe castă ce-mi inspiră un respect involuntar: respect pentru cei care ne-au ghidat, pentru cei care ne-au modelat caracterele, astfel încât să înţelegem că doar moralitatea în acţiunile noastre poate da frumuseţe vieţii. Ne-au învăţat că datoria trebuie să ne fie legământ. Educaţia este un simbol al verticalităţii, al responsabilităţii şi al demnităţii umane, în conformitate cu spusele lui Aristotel: «Demnitatea constă nu din a poseda onoruri, ci din conştiinţa că le merităm»", a mărturisit eleva **plutonier adjutant Emilia STELEA.**

Ministrul apărării naţionale, Vasile DÎNCU, şi comandantul colegiului, colonel Mircea DOMŞA

„Cine luptă poate fi învins, dar numai cine luptă poate fi învingător. Idealul, dacă nu-l găseşti luptând, nu-l găseşti nicăieri"

Este mesajul care i-a inspirat pe cei 112 absolvenţi ai Promoţiei 2022 – „Încoronarea de la Alba Iulia - 100", a Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia pentru a ajunge în ziua absolvirii. La festivitatea care a pus punct studiilor liceale, elevii claselor a XII-a şi-au luat rămas bun de la o etapă frumoasă din viaţă şi privesc deja spre noi orizonturi. A fost ziua în care au simţit că visurile, chiar şi cele mai îndrăznete, pot deveni realitate. Modele pentru colegii mai mici, pe care i-au avut alături în formaţie, încheie cei patru ani de liceu cu o poveste despre succes şi o lecţie de viaţă.

Alături de ei s-au aflat ministrul apărării naţionale, **Vasile DÎNCU**, secretarul general adjunct al Ministerului Apărării Naţionale **Tiberiu BĂRBULEŢIU**, **generalul-locotenent Viorel PANĂ**, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-maior Florin JIANU**, şeful Direcţiei Financiar-Contabile, reprezentanţi ai Statului Major al Apărării, **Înaltpreasfinţitul Părinte Irineu**, Arhiepiscopul Alba Iuliei, reprezentanţi ai administraţiei locale şi judeţene, ai Inspectoratului Şcolar Judeţean Alba, cadre didactice şi instructori militari, colegii mai mici, părinţi şi rude.

În mesajul adresat, comandantul colegiului, **colonel Marcel DOMŞA** a transmis absolvenţilor: *„Aveţi încredere în forţele voastre, aveţi încredere în profesia pe care o veţi avea şi nu-i uitaţi pe cei care v-au pregătit pentru cunoaştere şi, prin ştiinţă şi educaţie, pentru viaţă. Fie ca alegerile pe care le veţi face în viaţă să vă reflecte visurile şi aspiraţiile!"*.

În cadrul festivităţii ministrul apărării naţionale, Vasile Dîncu, a conferit placheta Ministerului Apărării Naţionale comandantului Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia, colonel Marcel Domşa, şi s-au conferit diplome de merit acordate de şeful Statului Major al Apărării elevilor colegiului cu rezultate deosebite la olimpiadele şcolare, respectiv diplome de excelenţă acordate de şeful Statului Major al Apărării profesorilor coordonatori. De asemenea, au fost înmânate premiile de onoare instituite de absolvenţii veterani ai instituţiei, ai foştilor comandanţi, două premii de excelenţă absolventului, pentru premiul I în cei patru ani de studiu şi media 10 la purtare, 10 premii de excelenţă elevilor cu medii generale peste 9,75, dar şi premii şi menţiuni pentru cei mai merituoşi elevi de la fiecare an de studiu.

Tot în cadrul festivităţii, a avut loc avansarea în grad a noului elev plutonier adjutant al colegiului, **Emilia STELEA**, care a obţinut în cei trei ani de liceu cea mai mare medie la anul său de studiu, s-a făcut în mod simbolic schimbul generaţiilor, prin predarea cheii colegiului de către absolventa **Anamaria Şteopoae** şi primirea acesteia de către noul elev plutonier adjutant Emilia Stelea şi dezvelirea tabloului promoţiei 2022.

În timpul ceremoniei, colegiul militar a fost survolat de o aeronavă C-27 J Spartan din cadrul Bazei 90 Transport Aerian „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", care a salutat promoţia 71.

Îi felicităm pe toţi, elevi, dascăli şi instructori civili şi militari pentru rezultatele deosebite obţinute în anul şcolar 2021-2022.

Absolvenţilor Promoţiei 2022 le dorim mult succes la examenele care îi aşteaptă!

Text şi foto: Ioana POPA

Săptămâna Internațională a studenților

În perioada 21-25 martie, la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" s-a desfășurat Săptămâna Internațională a studenților. La acest eveniment au participat delegații din 12 instituții militare de învățământ superior din Europa și SUA.

Scopul evenimentului a fost acela de a îmbunătăți și intensifica colaborarea internațională cu instituțiile partenere, de a face schimb de idei și bune practici, precum și de a crește mobilitatea studenților.

Brigada 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu" a fost reprezentată la această activitate prin Batalionul 5 Rachete Sol-Aer „Horea", care a prezentat audienței scopul și modalitatea de lucru a unei subunități Hawk din dotare.

Text și foto: Vlad CIOBANU

Schimb de experiență

Miercuri, 23 martie 2022, în Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" a avut loc vizita unei delegații de cadeți și instructori din cadrul Academiei Forțelor Aeriene a Statelor Unite ale Americii, din Colorado Springs.

Activitatea a avut ca principal obiectiv schimbul de experiență în domeniul pregătirii viitorilor ofițeri din cadrul forțelor aeriene ale celor două state. Cadeții americani au participat pentru o săptămână la activitățile organizate de Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu" din Sibiu.

Text: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă"

Evenimentul „Blended Mobility"

În perioada 9-13.05.2022, în cadrul Academiei Forțelor Aeriene, a avut loc evenimentul „Blended Mobility" din cadrul proiectului „International Air Force Semester", la care au participat studenți din cele trei țări partenere: România, Grecia și Portugalia.

În cadrul evenimentului au fost predate cursuri de Navigație aeriană, Limba engleză și Meteorologie aeronautică, acestea fiind evaluate, conform criteriilor stabilite, de către studenții prezenți. Activitatea a permis și discuții informale pe temele proiectului, dar și stabilirea de relații între studenții celor trei academii, precum și activități culturale și sportive.

Text: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă"

Concursul „Omul Anului 2021"

Elena TUDORAN
Laura MĂCĂRESCU

În data de 7 iunie 2022, la sediul comandamentului Forțelor Aeriene a avut loc festivitatea de premiere a personalului desemnat câștigător la concursul „Omul anului 2021" la care au participat militari din toate unitățile categoriei de forțe.

Premiile au fost înmânate de către generalul-locotenent Viorel PANĂ, șeful SMFA. Concursul a fost organizat de către Modulul Operații și Instrucție în colaborare cu Biroul Tradiții și Cultură, prezent la eveniment fiind și locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA.

Concursul „Omul Anului" a fost gândit ca o modalitate de a răsplăti și stimula eforturile militarilor în obținerea de rezultate deosebite în procesul instructiv-educativ, în îndeplinirea cu competență și la cele mai înalte standarde a sarcinilor și misiunilor încredințate și pentru promovarea imaginii de specialiști militari și luptători, capabili să conducă, să instruiască și să motiveze personalul din subordine. Cu alte cuvinte, concursul își propune să scoată la iveală și să promoveze valorile militarilor din Forțele Aeriene Române, care veghează liniștea cerului. Câștigătorii sunt militari de excepție din categoria noastră de forțe care au avut rezultate remarcabile în activitatea profesională și s-au distins în diferite domenii concretizate în următoarele secțiuni, în ordinea menționată mai jos.

Imaginea și vizibilitatea armatei:
– Locul I: **locotenent Gabriela-Anca MEDREA** (U.M. 01853 Capu Midia);
– Locul II: **locotenent-comandor Virgil-Daniel MOTOROIU** (U.M. 01961 Otopeni);
– Locul III: **p.c.c. Dorina-Gabriela ȘERBAN** (U.M. 01838 Boboc).

Credință și altruism:
– Locul I: **fruntaș Laurențiu IANCU** (U.M. 01895 Chitila);
– Locul II: **caporal Ionuț-Alexandru DOBRE** (U.M. 01838 Boboc);
– Locul III: **sergent major Ioan CREȚU** (U.M. 01812 Moara Vlăsiei).

Instrucție și luptă:
– Locul I: **locotenent-colonel Valentin MOISĂ** (U.M. 01853 Capu Midia);
– Locul II: **locotenent Ana-Simona TĂTULESCU** (U.M. 01838 Boboc);
– Locul III: **sergent major Alexandru-Ionuț IORDACHE** (U.M. 01829 București).

Logistică și infrastructură:
– Locul I: **maior Florian PANDEA** (U.M. 01812 Moara Vlăsiei);
– Locul II: **căpitan Vasile-Adrian LEUȘTEAN** (U.M. 01829 București);
– Locul III: **maior Dragoș ENE** (U.M. 01838 Boboc).

Diplomație și informații:
– Locul I: **plutonier adjutant Tellz-Cristian VITINSCHII** (U.M. 01838 Boboc).

Învățământ, știință și artă militară:
– Locul I: **colonel Laurian GHERMAN** (U.M. 01932 Brașov);
– Locul II: **locotenent-colonel Cristian DRAGOMIR** (U.M. 01838 Boboc);
– Locul III: **p.c.c. Teodora-Florina DĂNCILĂ** (U.M. 02401 Alba Iulia).

Moral, bunăstare și recreere:
– Locul I: **p.c.c. Mihaela GURANDA** (U.M. 01932 Brașov);
– Locul II: **p.c.c. Ștefania-Iuliana VLĂSCEANU** (U.M. 01838 Boboc).

Sănătate și sport:
– Locul I: **p.c.c. Iancu SECĂREANU** (U.M. 02401 Alba Iulia);
– Locul II: **locotenent Cătălin-Nicolae TIUTIU** (U.M. 01812 Moara Vlăsiei);
– Locul III: **locotenent Florin RECUCI** (U.M. 01838 Boboc).

Presă, film și literatură:
– Locul I: **locotenent Mădălina BURLACU** (U.M. 02015 Bacău);
– Locul II: **locotenent-colonel Constantin NEAGU** (U.M. 01838 Boboc).

Istorie, cultură și tradiții militare:
– Locul I: **maior Aurel-Marian VASILE** (U.M. 01829 București).

Comunicare prin spațiul cibernetic și comunicații militare:
– Locul I: **colonel Gheorghe NIȘULESCU** (U.M. 01829 București);
– Locul II: **căpitan Denisa-Ștefania CAZAN** (U.M. 01812 Moara Vlăsiei);
– Locul III: **sergent major Mădălin-Ilie BARBU** (U.M. 01895 Chitila).

Soldatul universal:
– Locul I: **locotenent Lorena-Adelina NIȚĂ** (U.M. 01895 Chitila);
– Locul II: **plutonier Andrei CIOBANU** (U.M. 01812 Moara Vlăsiei);
– Locul III: **căpitan Costel CĂȘUNEANU** (U.M. 02015 Bacău).

Câștigătoarea secțiunii ***Soldatul universal***, **locotenent Lorena-Adelina NIȚĂ**, ne-a declarat că: *„Locul I la concursul «Omul Anului 2021» reprezintă încununarea eforturilor depus anul trecut, atât pentru îndeplinirea funcției pe care sunt încadrată, cât și pentru atribuțiile executate suplimentar. Sunt onorată și în același timp fericită că lucrul bine făcut nu trece neobservat".*

Locotenent Mădălina BURLACU câștigătoarea locului I la secțiunea ***Presă, film și literatură***: *„Se spune că suntem pionii misterioasei partide de șah jucate de Dumnezeu. În anul 2018, când am renunțat la domeniul educație pentru armată, dincolo de ambiție, dorință și motivație mi-am pus câteva întrebări. La ele nu mi-am răspuns eu, ci un întreg colectiv, căruia m-am alăturat, cel din Baza 95 Aeriană. Acest premiu primit astăzi nu este doar al meu, ci al tuturor colegilor care mi-au împărtășit poveștile de viață și m-au învățat ce înseamnă viața cazonă".*

Locul II la aceeași secțiune a fost ocupat de către **preotul militar locotenent-colonel Constantin NEAGU.** Acesta a participat, în anul 2021 la campania Ministerului Apărării Naționale de a intervieva veteranii de război. Preotul militar este un promotor anual al datinilor și obiceiurilor sărbătorilor de iarnă în unitatea unde lucrează, unde prelucrează piese folclorice și conduce un cor de colinde format din elevii Școlii de Maiștri Militari și Subofițeri „Traian Vuia". În unitate slujește duminică de duminică la biserica din incinta bazei, și după fiecare predică își face timp pentru dialog cu tinerii. Cu susținerea comandantului Bazei Aeriană Boboc conduce și un cerc cultural axat pe repetiții muzicale, cântece patriotice și populare, poezie. *„Tinerii sunt neașteptat de talentați și cu o resursă nevalorificată. Ar trebui să fie mai mult ascultați. Conflictul între generații este unul fals, dialogul și ascultarea ambelor părți este un punct de întâlnire între generații"*, este de părere preotul militar.

Performanță internațională

pentru elevul sergent Daniel Popa: Premiul II la un concurs internațional de eseuri

Încurajarea elevilor militari spre a fi creativi, a-și forma opinii independente și a participa la diferite concursuri naționale și internaționale, duce nu doar la obținerea de performanțe care îi va motiva pe viitor, ci și la dezvoltarea personalității acestora, creșterea încrederii în forțele proprii și conturarea domeniilor de interes pentru viitoarea profesie.

Prin punerea în valoare a creativității, a cunoștințelor de istorie și limba engleză, **elevul sergent Daniel POPA** (clasa a XI-a), la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia, a reușit să obțină Premiul II la Concursul Internațional de Eseuri, organizat de Forumul Internațional pentru Pace, Securitate și Prosperitate (International Forum for Peace, Security & Prosperity). Eseul scris de Daniel și intitulat „The significance of the United Nations Mission in Kosovo to Peace, Security & Prosperity" a impresionat juriul concursului, fiind declarat finalist alături de alte două lucrări, din peste 100, înscrise în concurs la nivel mondial.

Calificat în marea finală, Daniel și-a prezentat lucrarea online, în fața juriului și a celorlalți membri participanți, în cadrul celei de-a patra reuniuni a Forumului, în data de 8 aprilie.

„Să particip la acest concurs internațional de eseuri a fost o experiență personală inedită. Am fost plăcut surprins să aflu că lucrarea mea intitulată „The significance of the United Nations Mission in Kosovo to Peace& Security and Prosperity" a plăcut juriului și a fost nominalizată cu Premiul II. Satisfacția a fost și mai mare prin participarea online la întâlnirea Forumului pentru

Pace, Securitate și Prosperitate din Agira, Sicilia, unde mi-am prezentat lucrarea în fața a multor oficialități civile și militare, senatori, deputați, ofițeri și studenți din Franța, Italia, Canada, SUA sau Australia. Experiența, dialogul, schimbul de idei și valori cu persoane din afara țării, m-au ajutat să înțeleg mai bine spiritul european și unitatea în diversitate, ce asigură pacea și coeziunea la nivel global. Acest domeniu al relațiilor internaționale m-a fascinat mereu și nu pot decât să fiu mândru de această realizare. Îmi doresc profund ca în viitor să pot reprezenta din nou atât instituția din care fac parte, cât și România la orice activitate de acest gen, promovând imaginea națională a poporului și integrarea țării în concernul cultural mondial", a mărturisit elevul sergent Daniel Popa, după câștigarea acestui premiu.

În obținerea acestei performanțe internaționale deosebite, Daniel a fost coordonat de **profesorii Cornelia BRATU** (limba engleză) și **Dan ANCA** (istorie).

Felicitări elevului și dascălilor pentru această reușită! Daniel, îți dorim mult succes în tot ce îți propui!

Text și foto: Ioana POPA

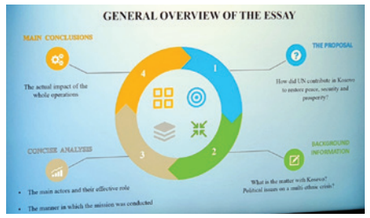

Internaţional Cadet Cup în Ungaria

Două grupe formate din elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia au concurat în perioada 11–13 aprilie la *„2nd International Cadet Cup"*, eveniment care a avut loc la Balatonakarattya, în Ungaria.

Este pentru al doilea an consecutiv când colegiul militar albaiulian participă la această competiție internațională, ce adună la start sportivi din colegii militare din Europa, și de această dată fiind singurul din România prezent în concurs.

Anul trecut, la prima participare la acest eveniment, elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia s-au clasat pe locul I și au obținut și Premiul special pentru „Cea mai bună echipă". Din dorința de a repeta performanța și experiența anului trecut, elevii militari au participat din nou la această competiție. Cele două loturi au fost formate din: **elev sergent major Ilie POPA** (clasa a XII-a), **elev caporal Antonio FARCAȘ** (clasa a XI-a), **elevii fruntași Tudor CREȚ, Ionuț MARIAN, Raul CAZAN** (clasa a X-a), **Alexandru SZASZ, Patrick PÎRVĂNESCU, Eduard CRISTEA** și **elev Damian UȚIU** (clasa a IX-a).

Pentru reușita lor, elevii s-au pregătit alături de **căpitan George MÎNICUȚĂ** și **profesor Sorin SECĂREANU** de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia, **locotenent dr. Carmen BALOG** și **sergent Dan VIZITEU** de la Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu", Câmpia Turzii.

Elevii au concurat individual și în echipă la 7 probe aplicativ – militare:

orientare, prim ajutor, topografie, ștafetă (2), cursă cu obstacole pe distanța de 600-800 metri și aruncarea grenadelor.

Evenimentul ***„2nd International Cadet Cup"*** a fost organizat de Ministerul Apărării din Ungaria.

Text și foto: Ioana POPA

Locotenent Anca MEDREA

Arhivă personală plutonier Florin CIURARU

Când ambiția te propulsează peste Ocean și îți dă aripi pentru visul tău

Pe mulți dintre tinerii zilelor noastre, expresia „visul american" îi duce cu gândul la o viață prosperă, fără (prea multe) griji, la bogăție, la goana după succes. În fond, la visul de a-ți pune în practică orice dorință. Sau, cum o descria James Truslow Adams în cartea publicată în anul 1911, „Epica Americii", – „visul american este acel vis al unei țări în care viața ar trebui să fie mai bună, mai plină, mai bogată pentru toți cu posibilități pentru fiecare în funcție de abilități și rezultate". Pentru o altă categorie de tineri a ajunge pe „tărâmul făgăduinței" înseamnă a învăța, a acumula cunoștințe noi și a le pune în practică în țara ta. Vi-l prezentăm astăzi pe unul dintre acei tineri care a traversat de două ori Oceanul și care vede în România locul în care visul lui va deveni realitate.

„Pe viitor poate voi deveni instructor sau voi ajuta la evaluarea trăgătorilor de PATRIOT". Acesta este visul **plutonierului Floriu CIURARU**, subofițer specialist la Centrul de Pregătire prin Simulare, serviciul evaluare al Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu". Iar pentru a ajunge la această performanță a urmat, în 2021, cursul de specializare „Allied PATRIOT Operator and System Mechanic", în Baza Fort Sill din statul american Oklahoma.

Nu a fost nici greu, dar nici ușor, însă ambiția de a-l finaliza și a le împărtăși și altor tineri din experiența și cunoștințele sale l-au motivat și mai mult.

Practic, alături de cursanți din Suedia, Bahrain și Qatar a învățat părțile mari componente ale sistemului de apărare antiaerian și antirachetă PATRIOT și modul de lucru cu acesta, cum trebuie întreținut el. *„Ni s-au explicat foarte multe lucruri despre părțile mari ale sistemului: despre radar, despre punctul de comandă, despre lansator. Ni s-a spus cum lucrează și cum trebuie operat și menținut la standardele prevăzute pentru operare și mentenanță"*, a spus plutonierul.

Pe lângă partea teoretică, el și colegii săi s-au antrenat pe simulatorul PATRIOT unde au exersat diferite proceduri pentru identificarea și înlocuirea anumitor piese ale sistemului.

„Sunt o persoană mai curioasă din fire și îmi doresc cam tot timpul să învăț lucruri noi și cred că această dorință de a descopei lucruri noi m-a îndrumat către sistemul PATRIOT pentru a-l studia, pentru a-l învăța", a completat Florin CIURARU.

Cursul a durat 6 luni, dar a meritat și îl va ajuta în cariera militară. Ce a fost mai greu? Faptul că a stat departe de familie. A lăsat, în această perioadă, în România, soția și cei doi copii, de un an, respectiv 3 ani. Dar nu a trecut zi în care să nu vorbească sau să îi vadă măcar pentru câteva minute și să le spună cât de dor îi este de ei. *„Erau nerăbdători să ajung acasă. Când am ajuns înapoi, în România, m-au întâmpinat la aeroport. Nu există un sentiment mai frumos, ca după o perioadă de aproximativ 6 luni să te regăsești cu familia, cu prietenii. Dorul de casă nu a trecut ușor, dar dorința mea a fost de a mă perfecționa și mă bucur că am reușit"*, a mai spus plutonierul Florin CIURARU.

Nu este pentru prima dată când subofițerul pleacă la studii peste ocean. În anul 2019 a mai finalizat un curs de perfecționare a pregătirii profesionale, cu durata de două luni, în cadrul Air Defense Artillery School, Fort Sill, Oklahoma.

Florin CIURARU împreună cu familia

Prima simplă la IAK-52

La momentul de neuitat, care se păstrează în amintirile oricărui pilot militar și este evocat întotdeauna atunci când este întrebat de cel mai semnificativ eveniment din carieră, au participat studenți din anul III de la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă". Alături le-au fost instructori din Baza Aeriană Boboc. Tinerii viitori piloți au mai fost în stagiu de practică la Boboc și la finalul anului I, atunci când au acumulat aproximativ zece ore de zbor iar cinci dintre ei au reușit chiar de atunci să efectueze primul zbor în simplă comandă.

Programa Academiei prevede un anumit număr de ore de zbor la finalul fiecărui an de studiu. Astfel, studenții, după acumularea cunoștințelor teoretice vor putea deprinde abilitățile necesare carierei de pilot militar. În opinia instructorilor de zbor care i-au îndrumat în tainele zborului aceștia au revenit mai maturi și cu o bază mai solidă de cunoștințe: *„Noi aici la Baza Aeriană Boboc construim, modelăm. Dar materialul cu care lucrăm este cel mai sensibil și mai valoros din lume: omul. Sunt tineri, sunt entuziaști ceea ce ne dă și nouă energia de care avem nevoie. Pentru a putea construi cariere avem nevoie de o fundație – cunoștințele teoretice. Dacă acestea sunt corect însușite ne este ușor ca, etapă cu etapă, să adăugăm practică de specialitate. Un «must have» sunt seriozitatea și atitudinea lor. Peste care, cu ajutor și pasiune adăugăm tehnică de pilotaj. Greul este la ei dar au parte de toată susținerea noastră, atât la sol, cât și în aer"*, ne-a declarat **comandorul Bogdan PUȘCĂ**, pilot instructor pe aeronava IAK-52.

Text: Gabriela ȘERBAN
Foto: Mihai MOLDOVAN

Primul zbor în simplă comandă

Ziua de 12 mai pe aerodromul Bazei Aeriene Boboc a fost ziua „simpliștilor". Deși misiunea nu a fost deloc simplă, pe cum îi este denumirea tradițională, sublocotenenții Cezar SĂBIUȚĂ, Gabriel CLOPOȚEL și Mihai ANTONESCU s-au ridicat la înălțimea așteptărilor instructorilor, dar și a celor personale.

Aceștia au executat primul zbor în simplă comandă pe aeronava IAR-99 Standard, fiind așteptați cu emoții la sol de colegi, tehnici și instructorii de zbor.

După aterizare, aceștia au primit și botezul piloților, în aplauzele întregii escadrile.

Text: Gabriela ȘERBAN

Tradiția ultimului zbor din cariera militară continuă la Baza Aeriană Boboc

Adevărata măiestrie a unui pilot este aceea de a transmite mai departe elevilor săi cunoștințele și experiența sa, astfel încât să-i ridice pe aceștia pe cele mai înalte culmi ale zborului.

Comandorul Luminel BULFAN a fost instructor la Baza Aeriană Boboc fiind cel care a oferit încredere multor generații de piloți pentru a-și împlini cu profesionalism visul de a zbura pe o aeronavă militară la cele mai înalte standarde.

„În calitate de instructor pot spune că fiecare om alături de care am lucrat a fost unicat și am văzut în fiecare în parte ce a avut mai bun de oferit pentru zbor. Cert este că toți piloții militari care au trecut pe aici sunt oameni dedicați, care și-au înțeles menirea, au muncit și muncesc în continuare ca să se desăvârșească în arta zborului.

A fost un drum frumos și greu presărat cu fapte și trăiri intense, din care voi culege o mulțime de amintiri. Mulțumirile mele se îndreaptă în primul rând către bunul Dumnezeu, către familia mea care m-a susținut constant și către dumneavoastră colegilor.

Din 34 de ani de carieră militară, mai mult de jumătate i-am petrecut aici la Boboc, alături de dumneavoastră, și asta spune tot! Sunteți oameni minunați! Le mulțumesc elevilor mei deoarece ei m-au făcut instructor, personalului tehnico-ingineresc și celor din turnul de control-meteo și trafic aerian. Datorită lor, zborul meu a fost întotdeauna mai sigur și misiunea încheiată cu succes.

Vă doresc să vă păstrați tinerețea, curajul și măiestria în zbor. Cer senin tuturor!"

Domnule comandor, vă mulțumim pentru profesionalismul și experiența pe care ni le-ați oferit de-a lungul acestei cariere și vă dorim pensie lungă și multă sănătate!

Text: Gabriela ȘERBAN

Maestrul păsărilor cu aripi de oțel la ultima evoluție pe cerul patriei

La Baza 95 Aeriană a avut loc, în data de 5 mai 2022, ultimul zbor cu aeronava IAR-99 Șoim, a comandorului Valentin TĂNASĂ, de 15 ani instructor șef zbor la Baza 95 Aeriană.

Cu o carieră de peste 35 de ani petrecută în slujba aripilor românești și cu aproximativ 4000 de ore de zbor pe aeronavele MiG-21 LanceR și IAR-99 Șoim, cu mari emoții, dar și cu bucurie și satisfacție profesională, camaradul nostru a decolat pentru ultima dată la manșa unei aeronave militare.

„Fiecare om alături de care am lucrat este unicat și fiecare pilot militar și-a înțeles menirea. Visul meu a fost să devin aviator. În momentul în care am decis acest lucru, singura oportunitate era aviația militară. Am hotărât să urmez acest drum și am muncit în consecință.

Am fost întotdeauna o fire tehnică, mi-au plăcut lucrurile clare, precise și am avut înclinații pe partea aceasta. Am intrat în școala militară în anul 1983 și am terminat în 1987, iar de atunci cariera mea de pilot s-a desfășurat în două locații: prima parte la Deveselu, iar din 1990 până în momentul de față la Baza 95 Aeriană. Îmi amintesc când am sosit în Baza 95 Aeriană... Această unitate a reprezentat locul în care am evoluat. Abia aici am înțeles ce înseamnă să devii pilot militar, am făcut trecerea pe avionul MiG-21 și tot aici am făcut fiecare pas din cariera mea. În consecință, acum pot să spun că am crescut cu această bază.

Am lucrat cu foarte mulți oameni din Baza 95 Aeriană până în acest moment. Trecând printr-o succesiune de funcții a fost necesar să mă coordonez și cu celelalte specialități din bază. Toți sunt oameni foarte bine pregătiți care au acceptat toate provocările, le acceptă în continuare și știu să le răspundă și să le facă față. Contextul de astăzi este foarte complicat, iar, prin urmare, fiecare are puterea de a gândi și de a alege soluția optimă, dar ceea ce pot să spun este că fără foarte multă muncă nu poți face față acestei meserii și, poate încă ceva, țineți la familiile voastre deoarece ele sunt suportul vostru!

Eu nu am niciun regret, poate doar faptul că am fost soț, tată și bunic de weekend, însă din punct de vedere profesional nu am dat niciodată înapoi de la nimic, am fost tot timpul disponibil.

Dacă ar fi să rezum viața de până acum în câteva cuvinte, acestea ar fi muncă, pasiune și familie".

Felicitări pentru tot ceea ce ați realizat într-o viață închinată zborului și pentru dedicarea, profesionalismul și responsabilitatea cu care v-ați îndeplinit fiecare misiune!

Pensie lungă, multă sănătate și la cât mai multe momente frumoase alături de cei dragi!

Text: Mădălina BURLACU

Vine o zi...

(Aș fi vrut să postez asta atunci când voi fi primit rezoluția pe ultima foaie A4 pe care am redactat-o în această calitate...).

În data de 28.03 a.c., **comandorul Viorel Adrian BURNICHI** a efectuat ultimul zbor dintr-o carieră frumoasă de pilot.

Născut în 1970, la țărm de mare, pilotul comandor Burnichi Viorel Adrian îmbrățișează de la vârstă fragedă viața cazonă, devenind mai apoi pilot pe avioane supersonice de luptă cumulând până în prezent peste 1800 de ore de zbor...

Cam așa ar suna un eventual editorial despre mine, probabil... dar, la naiba cu limbajul ăsta poetic și ușor de lemn!

FRAȚILOR, MĂ DOARE AL NAIBII DE TARE! Nu am cuvinte să exprim ce simt! Mă doare sufletul, mă doare inima, mă dor toate amintirile ce va trebui să le pun deoparte! Îmi vor lipsi nespus de mult nopțile din celula de alarmă, freamătul motoarelor și mirosul de kerosen! Îmi vor lipsi glumele cazone și limbajul colorat și „în tendințe" al celor tineri!

De ce spun asta? Fiindcă ieri, stimați colegi, am executat ultimul meu zbor pe avionul de luptă. Nu am avut gaz destul să trec pe la toți, să vă urez succes în continuare, dar o fac prin aceste rânduri.

De ce am făcut asta? A fost o decizie personală... motivele sunt mai puțin importante... pot doar să vă spun că am decis să dau pagina asta, pe care am citit-o precum citești o carte bună pe nerăsuflate. Nu știu când au trecut anii și în meseria noastră te consideri norocos dacă apuci să îți scrii raportul de pensionare. Nu îmi este teamă, nici vorbă, însă îmi iubesc familia și respect decizia luată împreună. Sigur, aș mai fi putut rămâne în sistem ceva timp, dar ce este un vultur fără aripi? Nu valorează nici cât o găină...

Dacă îmi pare rău pentru ceva anume? Dacă mă refer la profesie, da, îmi pare rău că s-a terminat ... îmi pare rău că nu am împlinit 30 de ani la manșă... îmi pare rău că nu am făcut 2000 de ore de zbor...

Dacă mă bucur pentru ceva anume? Da, iau cu mine amintiri frumoase, deosebite, cu oameni deosebiți și frumoși, mândria de a fi făcut parte dintr-o castă aparte.

La final? La final pios omagiu colegilor care au fost încadrați în Escadrila Supremă, iar tuturor celorlalți, mii de mulțumiri pentru că ați făcut parte din viața mea și să ne vedem la clubul pensionarilor... prima cafea o dau eu!

... iar ție, contribuabilule, vreau să îți spun doar atât:

– ***Permiteți să raportez! Pe timpul serviciului meu nu s-a întâmplat nimic deosebit***!

–My watch has ended! ***BULLET55 end of transmission***!

Viorel BURNICHI

Între familie şi „Celula de alarmă"

Căpitan Mirela VÎȚĂ, Adrian SULTĂNOIU

Nu știm și nu ne va spune niciodată probabil, dacă la repartizare, în anul 1997, pilotul Dan MOISE a plâns când a intrat pe poarta unității de aviație de la Borcea.

Pentru că, legenda spune, la Borcea un pilot plânge de două ori: o dată când este repartizat și a doua oară atunci când trebuie să plece.

Nu știm și nu ne va spune niciodată probabil, dacă în acea zi, atunci când a coborât din avionul F-16 cu numărul 1611, cu care a făcut ultimul zbor din cariera de pilot militar, pilotul Dan Moise a plâns, căci și-a pus în grabă ochelarii de soare (pentru că, nu-i așa, *„pilotul de vânătoare nu e pilot de vânătoare fără ochelari de soare!"*) ascunzându-și ochii și obrazul ars de vântul Bărăganului.

I se spune ***Motanu*** și e printre cei mai cunoscuți piloți de MiG-21 LanceR.

La jumătatea lunii mai și-a revendicat onoarea unui zbor de final, pe Baza 86 Aeriană, ale cărei porți le trecea pentru prima dată acum aproape 25 de ani. Deși și-ar fi dorit poate ca ultimul salut al aerului să fie dat din aeronava pe care a pilotat-o întreaga viață profesională, finalul de carieră i-a adus o experiență nouă: un zbor la manșa unui F-16 Fighting Falcon, în dublă comandă. În cabină i-a fost coechipier un vechi prieten și coleg, **comandorul Marin MIHĂIȚĂ**. La sol, așteptând cu emoție o ultimă aterizare în siguranță, i-au fost soția și fiica. Și prieteni și colegi, cărora greu le vine să creadă că ***Motanu*** nu va mai face de acum înainte tonouri la zboruri demonstrative.

Fidel MiG-ului 21, până la contopire cu pasărea din dural și flacără așa cum au fost cei alături de care s-a format ca pilot militar, începând cu **Dorel LUCA** și, în anii din urmă, **Gheorghe „Gică" STANCU**, Dan ***„Motanu"*** Moise a vegheat la liniștea cerului alături de camarazii săi timp de 25 de ani, bună parte din timp (până în anul 2013 atunci când MiG-21 s-a mutat pe aerodromul de la Mihail Kogălniceanu) la celebra celulă de alarmă pe care o știm din cărțile lui **Doru DAVIDOVICI**.

„Celula de alarmă înseamnă a doua noastră casă ca piloți de vânătoare, pot să spun cu mândrie că am executat Serviciul de Poliție Aeriană sub comandă NATO încă din prima zi, în 2004, tot pe această locație, la manșa MiG-ului 21, și tot eu eram de serviciu când a venit ordinul de suspendare a zborului cu această aeronavă, în aprilie 2022. Dacă vreți mai multe detalii vi le dă soția mea... Mai mult am dormit cu Dodo, cu Miță decât am dormit acasă în acești 25 de ani".

Ca pilot instructor a pregătit câteva generații de piloți, unii dintre ei astăzi piloți de F-16.

A ars ultimul zbor din carieră alături de „Viperele de Bărăgan" cu aceeași intensitate cu care a făcut prima simplă.

„Mi-am servit țara aproape 25 de ani cu MiG-ul 21, mi-a fost un avion drag. MiG-ul și-a făcut datoria din plin, merită toată aprecierea și toată considerația, dar odată cu trecerea timpului trebuie să evoluăm, iar F-ul 16 e un pas înainte, sper spre F-35. Când o să fiu pensionar să vin la «Porțile deschise» la Borcea, unde peste 10 ani sper să văd F-35. Nu am niciun regret, plec cu sentimentul datoriei împlinite, asta le doresc tuturor colegilor".

Suntem mândri, camarade, pentru șansa de a îți fi fost contemporani! Îți mulțumim pentru că ne-ai vegheat!

40 DE ANI DE ZBOR ÎN CÂMPIA TRANSILVANĂ

Tradiţia aviaţiei pe meleagurile transilvane îşi trage izvoarele din istoria tumultuoasă a aripilor româneşti. Sub semnul trecerii de la organizarea de război la cea de pace, aerodromul militar Câmpia Turzii a fost construit de Forţele Aeriene Române în anii 1952-1953, în ideea restructurării aviaţiei militare şi dotării ei cu avioane destinate atacului ţintelor terestre, de tip IL-10, fabricate în fosta URSS.

Până în anii 1958–1959, a fost declarat aerodrom de rezervă pentru unitatea de aviaţie de la Craiova, pentru desfăşurarea aplicaţiilor cu avionul MiG-15. În această perioadă pista şi clădirile din cazarmă se aflau în grija unei mici formaţiuni care asigura paza şi aprovizionarea cu carburanţi.

În aceste condiţii, a fost posibil ca în anul 1964 să decoleze de aici avioanele care au participat la paradele militare organizate la Cluj şi Târgu Mureş.

În 1969 s-a înfiinţat un divizion de artilerie antiaeriană în scopul apărării nemijlocite a aerodromului Câmpia Turzii.

În anul 1971 ia fiinţă pe acest aerodrom, Comanda 376 Aerodrom, compusă dintr-o companie P.N.A. şi transmisiuni, un pluton pentru pază şi unul de gospodărie. Misiunile acestei formaţiuni constau în asigurarea disponibilităţii pistei şi executarea misiunilor de importanţă deosebită.

În vederea creşterii mobilităţii, operaţionalităţii şi eficacităţii dispozitivului de luptă al armatei şi aviaţiei militare în baza **Ordinului Comandantului Aviaţiei Militare, nr. 14** din **17.03.1982** se stabileşte ca efectivele Comenzii 376 Aerodrom Câmpia Turzii să intre în compunerea Escadrilei 48 Aviaţie Vânătoare din Regimentul 91 Aviaţie Vânătoare, dislocat la Deveselu, judeţul Olt. Prin acelaşi Ordin se precizează că în garnizoana Câmpia Turzii va funcţiona un nucleu de cadre şi militari în termen, numiţi de comandantul escadrilei, pentru a asigura disponibilitatea aerodromului şi pentru a urmări realizarea la timp a investiţiilor începute în această garnizoană.

Prin O.G. nr. 14 din 17.03.1982 şi prin Ordinul Marelui Stat Major nr. PR 003259 din 11.06.1982, începând cu data de 30.06.1982 Escadrila 48 Aviaţie Vânătoare dobândeşte statutul de unitate militară, dislocată pe aerodromul Deveselu până la realizarea capabilităţilor necesare desfăşurării activităţii pe aerodromul Câmpia Turzii. De la data 30.06.1982 la Câmpia Turzii „a început să bată inima" viitoarei Baze 71 Aeriană.

Prin O.G. nr. 10/22.02.1986 şi prin Ordinul Marelui Stat Major nr. 33/00535 din 19.05.1986, începând cu data de 30.06.1986 Escadrila 48 Aviaţie Vânătoare se transformă în Regimentul 71 Aviaţie Vânătoare-Bombardament.

După cinci ani grei de eforturi deosebite şi sacrificii din partea întregului personal, la 9 iunie 1987 primele avioane de dublă comandă aparţinând unităţii au aterizat pe aerodromul Câmpia Turzii. După alte câteva zile şi celelalte forţe şi mijloace aparţinând unităţii au fost dislocate de pe Deveselu, ceea ce a permis desfăşurarea primului zbor de instrucţie pe aerodromul Câmpia Turzii în data de 3 iulie 1987.

Pe data de 02.03.1988 unitatea se dislocă pe aerodromul Târgu Mureş pentru executarea activităţii de zbor. Această măsură a fost impusă de executarea unor lucrări de infrastructură care se vor finaliza în primăvara anului 1990.

Evenimentele din decembrie 1989 au găsit unitatea cu forţe şi mijloace pe două aerodromuri, Câmpia Turzii şi Târgu Mureş, dar printr-o organizare şi o disciplină fără cusur, s-a reuşit să se facă faţă tuturor provocărilor.

În anii care urmează, armata, aviaţia, implicit unitatea noastră ca de altfel întrega societate românescă au trecut printr-un amplu proces de transformare şi modernizare ca urmare a dorinţei declarate de integrare în structurile Uniunii Europene şi a celor Nord-Atlantice.

Astfel, în conformitate cu prevederile Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 0056 din 06.10.1994 precum şi ale Legii nr. 41/1990 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Apărării Naţionale, la data de 01.06.1995 lua fiinţă Baza 71 Aviaţie Vânătoare Vânătoare-Bombardament şi Grupul 71 Aviaţie Vânătoare din aceeaşi garnizoană: Câmpia Turzii.

La 24 ianuarie 2001, unitatea a fost dotată cu primele avioane de tipul MiG-21 LanceR varianta aer-sol şi ulterior varianta aer-aer.

Baza 71 Aviaţie Vânătoare Vânătoare-Bombardament şi Grupul 71 Aviaţie Vânătoare au funcţionat în această structură până în anul 2002 când, în conformitate cu Ordinul Ministrului Apărării Naţionale nr. M.S./25 transmis de şeful Statului Major al Forţelor Aeriene cu nr. S.H. 435/08.03.2002 privind desfiinţarea/transformarea/înfiinţarea unor unităţi din compunerea la pace a Armatei României, în perioada 01.03–30.06.2002, Baza 71 Aviaţie Vânătoare Vânătoare-Bombardament integrează Grupul 71 Aviaţie Vânătoare, Divizionul 401 Artilerie Antiaeriană, Batalionul 70, 72, Compania 71, 73 Radiolocaţie.

În aceeaşi perioadă Grupul 58 Elicoptere Sibiu se transformă în escadrilă de elicoptere şi intră în compunerea Bazei 71 Aeriană, rămânând în această locaţie până la data de 04.02.2002 când se dislocă pe aerodromul Câmpia Turzii.

La 01.09.2004 (04.10.2004) conform Ordinului S.M.G. nr. B/S/1229 din 02.06.2004 intră în vigoare noul stat de organizare al Bazei 71 Aeriană.

La data de 01.07.2010 conform DISPOZIŢIEI S.M.G. nr. G(S)/656 din 21.05.2010, Baza 71 Aeriană se reorganizează prin împărţirea în Flotila 71 Aeriană, Secţia Logistică şi Secţia Mentenanţă Echipamente Militare.

La data de 01.12.2013 conform DISPOZIŢIEI S.M.G. nr. G(S)/656 din 21.05.2010, Flotila 71 Aeriană, Secţia Logistică şi Secţia Mentenanţă Echipamente Militare redevin Baza 71 Aeriană.

De-a lungul timpului, Baza 71 Aeriană a fost desemnată pentru participarea la o serie de misiuni şi exerciţii, atât cu aeronava MiG-21 LanceR, cât şi cu elicopterul IAR-330. Dintre acestea menţionăm:

– 17-29.07.2004, exerciţiul comun româno-francez la Baza Aeriană Colmar din Franţa;
– 19-24.09.2004, „SAREX-2004", Ungaria;
– 05-10.09.2005, „SAREX 2005", în colaborare cu parteneri străini (Ungaria, Moldova, Serbia, Bulgaria, Ucraina);
– **01-17.09.2005, „NATO AIR MEET 2005–BOLD AVENGER" – exerciţiu aerian real organizat de CC AIR HQ RAMSTEIN la Baza Aeriană Oerland, Norvegia;**
– 13-14.06.2006, „APOLLO – 2006";
– 26-30.06.2006, „CROSS LANDING" exerciţiu bilateral româno-ungar;
– 19-25.09.2006, „COOPERATIVE SAREX" exerciţiu multinaţional Ungaria, Turcia, România;
– 01.08–31.10.2007, „BALTICA `07" misiune de POLIŢIE AERIANĂ în scopul menţinerii integrităţii spaţiului aerian desemnat - ŢĂRILE BALTICE, din locaţia SIAULIAI - LITUANIA;
– 24.09–04.10.2007, „CROSS LANDING" exerciţiu bilateral româno-ungar;
– 05-14.10.2007, „ROUEX 2007", Câmpia Turzii;
– 12–18.10.2007, „MILREX 2007", CINCU;
– 23.03–06.04.2008, „SUMMIT NATO" misiune de „POLIŢIE AERIANĂ", Boboc;
– 12.03–15.04.2008, „W.T.D. 1" exerciţiu bilateral româno-american;
– 27.10–06.11.2008, CROSS LANDING 2008, exerciţiu bilateral româno-ungar;
– 21.04–03.05.2009, STRIKE LANCE 09, exerciţiu bilateral româno-american;
– 28.09–01.10.2009, AD TRACK, exerciţiu bilateral româno-ungar;
– 06.10–09.10.2009, Air Solution 09, exerciţiu bilateral româno-sârb;
– 12.10–29.10.2009, DACIAN THUNDER 09, exerciţiu bilateral româno-american;
– 30.08–03.09.2010, CROSS LANDING 2010, exerciţiu bilateral româno- maghiar;
– 25.10–04.11.2010, GOLDEN LANCE 2010, exerciţiu bilateral româno-american;
– AIR SOLUTION 2011-2020, exerciţiu bilateral româno-sârb;
– DACIAN TUNDER 2011, 2012, 2014, 2015 exerciţiu bilateral româno-american;
– DACIAN VIPER 2012, 2014, 2019 exerciţiu bilateral româno-american;
– IRON GUARD 7, exerciţiu multinaţional;
– BLUE DANUBE 2012, exerciţiu bilateral româno-francez;
– CROSS LANDING 2012, exerciţiu bilateral româno-maghiar;
– CARPATHIAN SPRING, exerciţiul bilateral româno-american;
– SABER GUARDIAN-13,2019 exerciţiul bilateral româno-american;

– CROSS LANDING 2013-2021,exercițiul bilateral româno-maghiar;
– DACIAN EAGLE 2015, 2016, 2017, 2018, exercițiul bilateral româno-american;
– SABER GUARDIAN 2015, 2016, 2018, 2021, exercițiu multinațional cu forțe și mijloace a peste zece națiuni membre NATO;
– INTERCEPTOR 2016-2022;
– SCORPION LEGACY 2019, exercițiu multinațional;
– RAMSTEIN GUARD 2021, exercițiu multinațional;
– WIND SPRING 2021, exercițiu multinațional;
– JUNCTION STRIKE 2021, exercițiu multinațional;
– DACIAN REAPER 2020, 2021, 2022, exercițiul bilateral româno-american.

În urma inundațiilor care au afectat țara noastră în anul 2005, escadrilele de elicoptere de la Baza 71 Aeriană au acționat în zonele calamitate din Banat, Moldova, Ardeal, executând:
– misiuni de salvare-evacuare a peste 200 de sinistrați din localitățile inundate din județele Timiș, Caraș-Severin și Mureș;
– misiuni de transport materiale (alimente și îmbrăcăminte) în localitățile afectate de inundații din Moldova.

Elicopterele IAR-330 în varianta MEDEVAC au executat, de asemenea:
– misiuni de căutare-salvare a unor persoane, împreună cu Salvamont Sibiu și au participat în anul 2018 la căutarea unui copil dispărut în zona județului Cluj;
– misiuni de transport de echipe medicale și răniți în colaborare cu S.M.U.R.D. Târgu Mureș;
– misiuni de cooperare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale.

De asemenea aeronvele Bazei 71 Aeriană au participat la numeroase show-uri aeriene, atât în țară, cât și în străinătate reprezentând cu succes această bază de elită a Forțelor Aeriene Române.

Text: Baza 71 Aeriană

IAR-330 SOCAT

„Vânătorul de tancuri", A-10 Thunderbolt II și IAR-330 SOCAT la finalul unui exercițiu

La finalul misiunii BALTICA 07

PREGĂTIREA PRIMILOR PILOȚI MILITARI

Comandor (r) Jănel TĂNASE

La sfârșitul primului deceniu al secolului trecut, la București au fost organizate primele școli de pilotaj. Pentru dotarea acestora, au fost achiziționate aparate de zbor din străinătate, s-au construit aparate în ateliere special amenajate la București, și odată cu acestea s-au format piloți militari, creându-se premisele pentru constituirea aviației militare române.

Locotenentul Boiangiu și sublocotenenții Protopopescu, Druțu și Negrescu elevi ai școlii de pilotaj de la Chitila

Aurel Vlaicu pe câmpul de zbor de la Chitila

Aurel VLAICU, primul pilot al Armatei Române

În urma zborului executat de inginerul Aurel Vlaicu, în istorica zi de 4/17 iunie 1910, comisia militară numită să evalueze această realizare, formată din generalul adjutant George GEORGESCU, colonelul Dumitru ILIESCU și căpitanul G.I. NEGREI, a recomandat cu căldură introducerea acestui aparat în dotarea Armatei.

Raportul înaintat Ministerului de Război sublinia, printre altele, faptul că *„...meritul aviatorului Vlaicu era dat că, fără școală de pilotaj și fără a mai fi zburat, acesta a reușit de prima dată a executa zboruri ca aviatorii cei mai renumiți...., aceasta probează că aparatul l-a ajutat cu mult succes, prin stabilitatea lui și calitățile de simplitate de manevră. Credem că acest aeroplan poate deveni un prețios aparat de recunoaștere, adică foarte util armatei...".*

Deși neapreciat ca atare, acest *prim zbor în simplă comandă* reprezintă *momentul de început al formării piloților militari din România,* important de subliniat fiind și faptul că avionul *„Vlaicu nr. 1 – model 1910"* era proprietatea armatei și, în urma contractului încheiat între inventator și Ministerul de Război, acesta executa zboruri pentru armată, dar și pentru propagandă în favoarea aviației.

Se poate aprecia astfel că *inginerul Aurel Vlaicu a fost primul pilot al Armatei Române,* iar avionul său, *primul avion militar din dotarea acesteia.*

Școala de pilotaj de la Chitila

Încurajată de evoluțiile rapide ale fenomenului aeronautic din România, cu dezvoltări multiple în primul deceniu al secolului al XX-lea, la care se adaugă construirea în țară a mai multor aparate de zbor de către **Ion PAULAT, Henri AUGUST, Nicolae Saru IONESCU, Cornel MARINESCU** ș.a., propaganda desfășurată prin zborurile efectuate de avionul Farman III, proprietatea inginerului gălățean **WISOTZKI**, conducerea Ministerului de Război a hotărât să treacă grabnic la formarea de piloți militari, prin înființarea primei școli de pilotaj.

Inițiativa a fost preluată de avocatul brăilean **Mihail CERCHEZ**, originar din Bârlad, care, la 7/20 noiembrie 1909, a înregistrat la Tribunalul din Ilfov, împreună cu alte 29 de persoane, actul de constituire a *primei instituții civile* destinate formării personalului aeronavigant, denumit *„Contract de societate"*, prin care se urmărea punerea în aplicare a scopului urmărit de societatea pe acțiuni, respectiv *„exploatarea locomoțiunii aeriene sub toate formele"*. Denumirea societății înființate pentru punerea în aplicare a acestui nobil scop era *„Aerodromul Cerchez & Co".*

Până în vara anului 1910, la Chitila s-a amenajat un *adevărat complex aeronautic* cuprinzând un aerodrom cu cinci hangare, clădiri pentru personalul de deservire al aerodromului, săli de specialitate, două tribune pentru public și ateliere dotate cu mașini și utilaje moderne pentru acel timp necesare reparării avioanelor, dar și pentru construirea aparatelor de zbor. Partea cea mai importantă a acestei întreprinderi, atelierele, clasează aerodromul de la Chitila *drept prima fabrică de avioane din țară* care, implicit, constituia și *prima școală de pregătire practică de mecanici,* iar împreună cu Arsenalul Armatei au reprezentat, de fapt, *nucleul viitoarei industrii aeronautice din România.*

Avocatul Mihail Cerchez

Pentru instruirea în zbor a ofițerilor elevi, conducerea școlii a achiziționat din Franța mai multe tipuri de avioane dintre cele mai moderne pentru acea vreme. Nu lipseau cele două avioane istorice, Demoiselle a lui **Santos DUMOND**, fără motor, pentru antrenament la sol, biplanul Wright, cel mai interesant și perfecționat avion de atunci, un Farman III – model 1909, pentru care s-a cumpărat și licența de fabricare în serie.

Totodată, au fost angajați și *primii piloți*: **Nicolae COSTIN**, originar din Basarabia și **Robert CATARGI**, care urmau să piloteze avionul „Wright"; **GUILLEMIN, Michel MOLLA, Charles VIALLARD** și ceva mai târziu **Louis MATINEX-REX**, piloți-instructori aduși din Franța.

Complexul aeronautic de la Chitila a fost o interesantă **bază aeriană,** care a avut meritul de a trezi interesul factorilor responsabili ai țării, în special conducerea armatei, de necesitatea dezvoltării aeronauticii naționale.

A contribuit serios la dezvoltarea și înființarea aeronauticii militare și, prin convingerea pe care și-o formase avocatul Cerchez, pe baza succeselor firmei sale, că aviația va avea un mare rol în

CERKEZ & Co
Société en Commandite
STATION AVIATRICE
AÉRODROME DE BUCAREST
(CHITILA)
AÉRO-GARAGE
ATELIER
pour la Fabrication, montage et réparation d'Aéroplanes.
RÉPARATION DE MOTEURS
ACCESSOIRES ET PIÈCES DÉTACHÉES
EXPOSITION PERMANENTE D'AÉROPLANES
VENTE & LOCATION D'APPAREILS DE DIVERS SYSTÈMES
LOCATION DE HANGARS
ÉCOLE DE PILOTES

La Piatra Olt, după executarea primei misiuni în scop militar în cadrul manevrelor regale din toamna anului 1910

armata română, acesta poate fi considerat pe drept cuvânt, *iniţiator al aviaţiei militare.*

Prin memoriul nr. 02327 din 29 mai/11 iunie 1910 adresat ministrului de război - **generalul Grigore CRĂINICEANU**, avocatul Mihail Cerchez, acţionarul principal al Complexului Aeronautic de la Chitila, propunea construirea pentru Armata Română a avioanelor de care aceasta ar avea nevoie și pregătirea, începând cu data de 1 iulie 1910, a primilor piloţi militari. Sarcina analizării acestui proiect a revenit **maiorului Ion MACRI**, din cadrul Batalionului 2 Pionieri, subordonat Inspectoratului General al Geniului care, în urma evaluării Complexului de la Chitila, impresionat de baza materială existentă aici, a avizat favorabil solicitările conducerii școlii.

Pe baza raportului prezentat, Ministerul de Război a aprobat trimiterea primilor ofiţeri-elevi la Chitila pentru a învăţa tehnica pilotajului, în vederea brevetării ca piloţi militari, dar și a unor specialiști militari care să lucreze în atelierele de reparaţii și la fabricarea avioanelor.

În același timp, manevrele militare din toamna anului 1910 au adus consacrarea deplină a avionului în acţiuni militare de legătură aeriană, prin primele zboruri executate de inginerul Aurel Vlaicu cu aparatul său – Vlaicu I. În dimineaţa zilei de 14/27 septembrie 1910, pe o vreme mohorâtă și un vânt puternic, avionul *„Vlaicu nr. 1 – model 1910",* pilotat de Aurel Vlaicu, a decolat de la Slatina îndreptându-se spre localitatea Piatra Olt, pentru a transporta un document militar pe care trebuia să-l predea comandamentului manevrelor militare. Avionul s-a ridicat la 500 m înălţime și după 35 de minute de zbor a aterizat în apropierea statului major al manevrelor, pilotul predând plicul oficial, adus pe calea aerului, prinţului moștenitor **Ferdinand**. La acest moment au fost prezenţi primul ministru **Ion I.C. BRĂTIANU**, ministrul de război, principii: **Carol, Frederik-Viktor** și **Francisc Josef de HOHENZOLLERN**. Prin aportul lui Aurel Vlaicu, România obţinea cea mai completă și strălucită victorie pentru cucerirea aerului cu o mașină zburătoare de concepţie, de construcţie, cu conducere exclusiv românească.

Reușita acestui zbor în slujba armatei române a produs un puternic ecou în rândul comandanţilor militari și societăţii civile, iar Vlaicu devenea astfel *primul pilot al armatei naţionale care a folosit aviaţia în cadrul unor manevre militare,* România, devenind, astfel, *cea de-a doua ţară din lume,* după Franţa, care a întrebuinţat avionul în dinamica acţiunilor militare.

Primul zbor în simplă comandă executat în România la 17 iunie 1910 și *Zborul inginerului Aurel Vlaicu la aceste manevre militare,* care a demonstrat rolul pe care noua armă, aviaţia, putea să-l aibă în cazul unor conflicte armate, alături de acţiunile susţinute ale societăţii civile și conducerii armatei, prin aprobarea construirii în cadrul Școlii de la Chitila a primelor patru avioane Farman III au reprezentat, de fapt, *apariţia în România a unei noi arme,* **aviaţia militară.**

Dacă prin aceste măsuri ale Ministerului de Război fusese luată decizia creării aviaţiei militare, se punea acum problema găsirii voluntarilor care să învețe să zboare, care să-și riște viața în această nouă și periculoasă armă. Aceşti primi temerari au provenit din arma geniu, respectiv **maiorul Ion MACRI**, ca șef al grupului de ofiţeri, **căpitanul Fotache IONESCU, locotenentul Stelian BOIANGIU** și **sublocotenenţii Nicolae DRUŢU, Gheorghe NEGRESCU și Ștefan PROTOPOPESCU**.

Sistemul de pregătire presupunea adaptarea la viteză ca o condiţie esenţială pentru învăţarea zborului. În acest scop instrucţia începea prin întrebuinţarea automobilului și motocicletei, ca primă etapă într-un atât de nou proces de învăţare.

Primul avion de școală, tip Farman III, a fost destul de repede realizat în atelierele de la Chitila, aparatul fiind testat printr-un zbor demonstrativ de **pilotul-instructor francez Charles VIALLARD**. Datorită unei manevre greșite executate de pilot, avionul s-a prăbușit pe sol, pilotul accidentându-se grav.

În aceste condiţii, în lipsa instructorului de zbor, avocatul Mihail Cherchez și **mecanicul Nichita PAȘEFF**, care asistaseră la activităţile desfășurate pe unele aerodromuri din Franţa, au preluat sarcinile de instructori.

Mai întâi, ofiţerii-elevi au fost familiarizaţi cu rulajul la sol în linie dreaptă, după care au efectuat rulaje în linii curbe, cercuri etc., ușoare decolări în incinta aerodromului la 3–4 metri, ridicarea la 10 metri și executarea unor mici viraje, astfel încât, după o perioadă de trei luni de la sosire, pe aerodromul de la Chitila, la începutul lunii iulie 1911, sublocotenenţii Gheorghe Negrescu și Ștefan Protopopescu erau pregătiţi pentru susţinerea examenului de brevetare.

În ziua de 9 iulie 1911 sublocotenentul Ștefan Protopopescu a trecut cu bine examenul, obţinând *brevetul cu nr. 1 de pilot militar,* după primul zbor pe aerodromul Chitila la înălţimea de 100 de metri, timp de 18 minute, iar pe 17 iulie și sublocotenentul Gheorghe Negrescu a reușit, după un zbor executat la înălţimea de 400 de metri, timp de 22 de minute să obţină *brevetul de pilot militar cu nr. 2.*

Primii piloţi brevetaţi și-au continuat pregătirea și, la sfârșitul lunii iulie 1911, au zburat primele două avioane fabricate la Chitila, din comanda destinată armatei române, aterizând pe câmpul de instrucţie de la Cotroceni, care va

Pilotul Robert CATARGI (în centrul imaginii), instructor de zbor în cadrul școlii de la Chitila

Hangarele aerodromului de la Chitila

George Valentin Bibescu

deveni aerodrom militar. Aici Direcţia 4 Geniu realizase o pistă de zbor și construise trei hangare încăpătoare, putând adăposti fiecare câte 5–6 avioane.

În urma accidentelor petrecute cu francezii Guillemin și apoi cu Charles Vialard, și întrucât la începutul lunii august 1911 singurul avion *Farman* de care dispunea Școala de pilotaj de la Chitila a fost grav deteriorat, zborurile au fost practic întrerupte.

În scurta perioadă cât a funcţionat, școala de la Chitila a pregătit 7 piloţi din care doi au fost brevetaţi, a construit 4 avioane *Farman* și a reparat avionul accidentat de pilotul francez Guillemin.

Școala de pilotaj de la Chitila, deși n-a funcţionat decât puţin timp, va rămâne în istoria aviaţiei române locul unde au fost pregătiţi primii piloţi ai armatei române, locul unde s-au construit primele avioane în ţara noastră, așa cum Mihail Cerchez va rămâne iniţiatorul și organizatorul primei școli de pilotaj, al primelor ateliere de reparat și construit avioane, al primului aerodrom și al primului miting aerian din România. Numele său este legat de revista „Aviaţiunea", prima revistă pentru popularizarea progreselor aviaţiei românești și mondiale pe care a înființat-o în anul 1912.

ȘCOALA DE PILOTAJ DE LA COTROCENI

În anul 1909, în timp ce Mihail Cerchez strângea documentaţia și fondurile necesare pentru înființarea Școlii de pilotaj de la Chitila, pe Dealul Cotroceni, **George V. BIBESCU** încerca să învețe singur să zboare cu un avion de tip *Blériot* echipat cu un motor Anzani de 18 CP. În cursul aceluiași an, George Bibescu a plecat în Franţa și a urmat Școala de pilotaj de la Pau condusă de Blériot. La 10 ianuarie 1910 obţine brevetul care îl situează al 20-lea pilot din lume. Animat de aceleași sentimente patriotice ca și Mihail Cerchez, la întoarcerea în ţară, George Bibescu a adus un avion tip *Voisin Canard* și un altul de tip Blériot (avionul cu care constructorul său a traversat Canalul Mânecii), cu intenţia de a înfiinţa o școală de pilotaj. În același scop, ulterior, a mai comandat trei avioane Blériot. Școala a început să funcţioneze practic, pe câmpul de la Cotroceni, în vara anului 1911, la mai puţin de o lună după înființarea Școlii de pilotaj de la Chitila.

Ministerul de Război a detașat la această nouă școală de pilotaj doi ofiţeri-elevi pentru pregătire, pe **sublocotenenţii Nicolae CAPȘA** de la cavalerie și **Ion ISTRATI**, de la marină, în calitate de pilot-instructor fiind angajat **locotenentul de cavalerie Mircea ZORILEANU**, care urmase o școală de zbor în Franţa, dar nu primise încă brevetul de pilot. Documentul care atesta calitatea de personal aeronavigant i-a fost remis mai târziu, Mircea Zorileanu primind brevetul de pilot nr. 587 din 22 august 1911, eliberat de Aeroclubul Franţei.

Școala de pilotaj de la Cotroceni a desfășurat o activitate laborioasă pentru pregătirea ofiţerilor-elevi și a piloţilor-instructori, reușind la 23 iulie/4 august să-l breveteze pe sublocotenentul Nicolae Capșa, care a obţinut brevetul militar de pilot cu nr. 4, a acţionat în folosul Marelui Stat Major prin raidul executat de **prinţul George Valentin BIBESCU** pe traiectul București–Turnu Măgurele, la înălţimea de 550 de metri, în 2 ore și 5 minute, pentru transmiterea unui ordin urgent al conducerii armatei către comandantul garnizoanei Turnu Măgurele, a experimentat cu

În faţa avionului Bleriot, I. Istrate, M. Zorileanu, Gh. Bibescu și N. Capșa (1911)

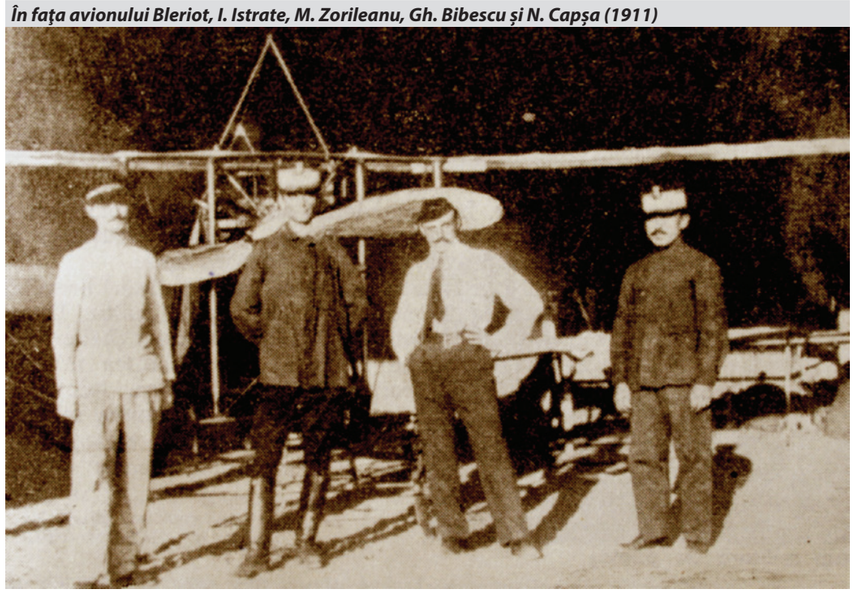

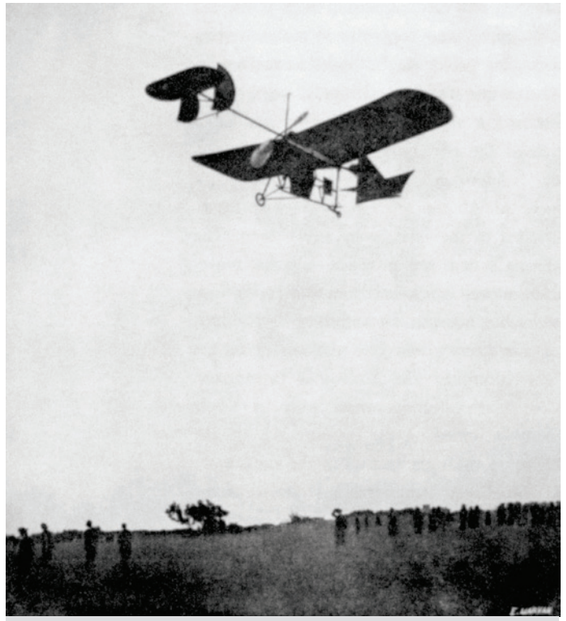

Aurel Vlaicu, în zbor peste trupele române participante la manevre

rezultate promițătoare aparatul „Le Conard Voisin" în varianta hidroavion, iar prințul Bibescu a fost primul pilot român care a efectuat un raid internațional, zburând la 16/28 septembrie 1911 de la București la Rusciuk, în Bulgaria, cu aterizare la Giurgiu.

În toamna anului 1911, Școala de pilotaj de la Cotroceni, patronată de prințul George Valentin Bibescu, și-a încetat activitatea din lipsă de fonduri, Ministerul de Război recumpărând avioanele și infrastructura de aerodrom compuse din două monoplane Blériot cu motoare de 50 CP, biplanul „Le Conard Voisin" cu motor de 70 CP, un cort și un hangar contra sumei de 88.222 lei.

Prin această importantă achiziție, aerodromul de la Cotroceni devenea **prima bază aeriană a armatei române** cu misiuni de școală, instrucție și întrebuințare în luptă, în patrimoniul acesteia aflându-se terenul de zbor, care a fost reamenajat, primele hangare, care au fost construite în această perioadă, la care s-au adăugat avioanele și celelalte instalații achiziționate de Ministerul de Război de la prințul George Valentin Bibescu.

Primii șase piloți ai țării și Armatei Române, inginerul Aurel Vlaicu, prințul George Valentin Bibescu, sublocotenenții Ștefan Protopopescu și Gheorghe Negrescu, locotenenții Mircea Zorileanu și Nicolae Capșa, patru dintrei ei prinzând aripi în țară, au desfășurat o activitate intensă pentru propaganda aviației.

Antrenamentul acestor piloți a fost stimulat după ce Marele Stat Major a hotărât ca, la manevrele militare ce urmau să se desfășoare în Moldova, între Roman și Pașcani, să participe și personalul celor două școli de pilotaj, ceea ce constituia consacrarea acestei arme noi – aviația – după zborul lui Aurel Vlaicu la manevrele din anul 1910.

Aceste manevre militare au durat trei zile, piloții formați la școala de la Chitila, sublocotenenții Ștefan Protopopescu și Gheorghe Negrescu sub comanda maiorului Ion Macri, executând misiuni aeriene de recunoaștere pe avioanele Farman III în folosul Corpului 3 Armată, comandat de **generalul HÂRJEU**, care constituia *„partida de sud"*, în timp ce piloții școlii de la Cotroceni, Mircea Zorileanu și Nicolae Capșa, sub comanda prințului George Valentin Bibescu, au executat misiuni de recunoaștere aeriană pe avioanele Blériot în folosul trupelor Corpului 4 Armată, comandat de **generalul LAMBRINO**, care reprezenta *„partida de nord"*, Aurel Vlaicu executând misiuni aeriene de recunoaștere și curierat cu avionul său.

Zborurile executate în cadrul manevrelor regale au consacrat și o nouă categorie de personal aeronavigant, **observatorii aerieni,** prin participarea la zborurile de recunoaștere a ofițerilor **Nicolae DRUȚU, Ion ISTRATI, Rodrig GOLIESCU** și **Ioan POPOVICI**, pentru prima dată în România fiind făcute fotografii aeriene de la bordul unui avion, încercările în domeniul fotografiei aeriene fiind reluate de aviația noastră militară în anul 1914.

La aceste manevre militare au participat și atașați militari străini acreditați în România, care au admirat zborul aviatorilor noștri, mai ales că puține armate din lume se puteau mândri cu introducerea noii arme în sistemul forțelor armate. România se situa astfel printre primele state din lume care au desfășurat acțiuni militare aeriene în cooperare cu forțele terestre.

Ca recunoaștere și răsplată pentru tot ce făcuseră primii aviatori militari ai armatei române, în acea perioadă de început a aviației naționale, pentru curajul și devotamentul pe care l-au arătat în conducerea aeroplanelor cu ocazia manevrelor militare, prin *Înaltul Decret nr. 3369 din 22 octombrie 1911*, locotenentul (rez.) George Valentin Bibescu din Regimentul 2 Artilerie, locotenenții Mircea Zorileanu din Regimentul 10 Roșiori și Nicolae Capșa din Regimentul 7 Roșiori, sublocotenenții Ștefan Protopopescu din Brigada 2 Pionieri și Gheorghe Negrescu din Batalionul de Căi Ferate au fost decorați cu „Virtutea Militară de Aur", clasa I, cea mai importantă decorație militară românească și cea mai rară la acea vreme, maiorul Ion Macri cu „Steaua României", iar locotenenții Boiangiu Stelian, Popovici Andrei și sublocotenentul Druțu Nicolae cu „Coroana României", în grad de Cavaler.

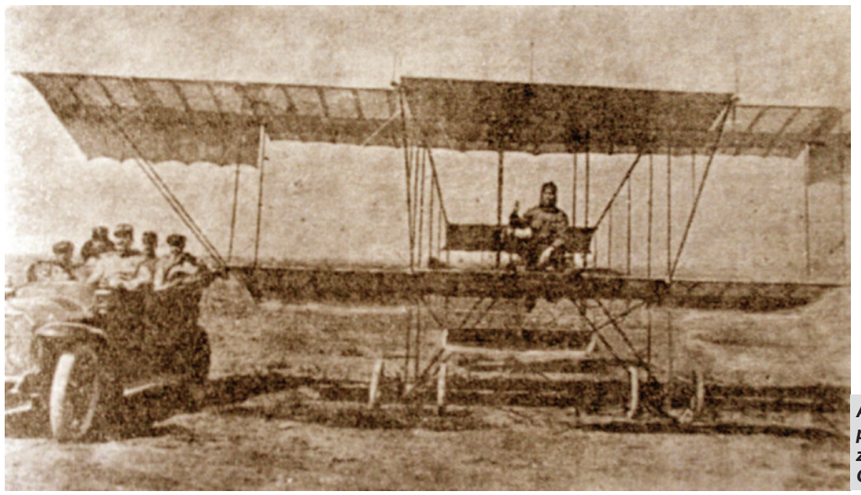

Avion Farman pe câmpul de zbor de la Cotroceni

Concluziile privind participarea aviației la manevrele militare au fost formulate de **Ion CĂMĂRĂȘESCU**, viitorul ministru de război și unul dintre susținătorii aviației militare. În articolul intitulat *„Victoria celei de-a cincia arme. Aeroplanele în armata română"*, publicat în Revista automobilă, autorul arăta: *„Noi, românii, ne găsim azi în fața unui fapt împlinit. Ceea ce mari puteri europene n-ar îndrăzni să facă, a fost împlinit în scurtă vreme de micul regat dunărean, care a dovedit că nu rămâne niciodată în urmă când este vorba de progres. Aceasta se datorește câtorva ofițeri inimoși și hotărâți, se datorește mai ales grelelor sacrificii materiale făcute de prințul George Valentin Bibescu, de Capșa, Zorileanu și ceilalți, care au în ei focul sacru și aveau să zboare unii ceva mai târziu, dacă nu acuma. Majestatea Sa regele Carol I a avut pe malurile Siretului îndoita bucurie de a vedea evoluând aparatele cele mai perfecționate până astăzi, pilotate cu măiestrie de ofițerii armatei Sale. Ofițerii aviatori au fost decorați ca adevărați ostași pe câmpul de luptă. Este cert că această răsplată a avut o strânsă legătură în cugetul Majestății Sale cu viziunea limpede a realității".*

La 10/23 octombrie 1911 aviatorii s-au înapoiat la Cotroceni, și ca urmare a experienței câștigate în timpul manevrelor militare au continuat pregătirea în zbor și propaganda în sprijinul aviației, în special prin raiduri și zboruri demonstrative desfășurate în Regat și în Transilvania, de sublocotenenții Ștefan Protopopescu și Gheorghe Negrescu cu avioane Farman III, pe ruta București–Turnu Severin, de locotenentul Mircea Zorileanu și sublocotenentul Nicolae Capșa cu avioane Blériot pe rutele București–Giurgiu, București–Târgoviște, București–Ploiești, iar la rândul său, inginerul Aurel Vlaicu a zburat în Transilvania cu pasărea sa măiastră, admirat și ovaționat de toți românii acestor meleaguri. Zborurile lui la Iași, Blaj și Brașov *„au închegat rândurile românilor spre aceleași scopuri politice..."*.

Gheorghe Caranda, prima jertfă a aviației militare

Deși la început de drum, cele două școli românești de aviație, chiar dacă nu au fost militare, și-au demonstrat capacitatea conceptuală și acțională pentru formarea primilor piloți militari ai României, iar prin participarea la manevrele militare ale Armatei Române au consacrat o nouă realitate în panoplia armelor de luptă, aviația devenind de acum înainte o prezență activă și necesară în cadrul tuturor acțiunilor militare.

Această experiență a declanșat noi dezbateri în cercurile politice și cele din conducerea armatei, care s-au finalizat prin adoptarea unor noi măsuri pentru funcționarea integrată și perfecționarea sistemului de formare a personalului aeronavigant, proces care va conduce, la începutul anului următor, la adoptarea deciziei de înființare a primei școli militare de pilotaj în subordinea Ministerului de Război.

ÎNFIINȚAREA ȘCOLII MILITARE DE PILOTAJ

La 1 aprilie 1912, conform Înaltului Decret din 27 martie 1912, în locul școlii organizată și condusă de George Bibescu a fost înființată Școala militară de pilotaj, sub conducerea maiorului Ion Macri.

În scopul organizării acestei școli, în iarna anului 1911–1912 maiorul Ion Macri a făcut o călătorie de studii în Franța. La întoarcerea în patrie, ofițerul român a adus și planurile necesare construirii unui avion *Farman* model 1912.

În cursul lunii aprilie 1912 au fost detașați la această școală 20 de tineri, ofițeri din toate armele, pentru a învăța pilotajul. Antrenamentul de zbor cu prima serie de ofițeri-elevi ai Școlii militare de pilotaj de la Cotroceni se făcea la început pe avioane *Farman*

Mircea Zorileanu

cu motoare Gnome de 50 CP sub conducerea instructorilor de zbor Ștefan Protopopescu și Gheorghe Negrescu, după care antrenamentul era continuat pe avioanele *Blériot,* considerate mai pretențioase, sub conducerea instructorilor de zbor Mircea Zorileanu și Nicolae Capșa. Dintre cei 20 de ofițeri, cei mai avansați în pregătirea de specialitate și pilotarea avionului s-au dovedit **locotenenții Gheorghe CARANDA, Simion CHIȘCĂNEANU** și **sublocotenentul Alexandru POPESCU**. La unul din zborurile de instrucție, locotenentul Gheorghe Caranda a fost accidentat la umăr și la mâna stângă, iar trenul de aterizare al *Farman*-ului său a fost avariat. Ambițios și curajos, ofițerul și-a reluat exercițiile de zbor după numai o săptămână, executând două ture de pistă cu viraje și aterizări corecte, apreciate de instructori. În dimineața zilei de 20 iunie 1912 însă, locotenentul Gheorghe Caranda, în timpul decolării, nu a menținut viteza necesară și avionul *Farman* pe care îl pilota s-a prăbușit, pilotul pierzându-și viața. În apropierea locului unde a căzut a fost ridicat, în cinstea primei jertfe a aviației românești, un monument pe frontispiciul căruia se află dăltuite următoarele cuvinte: *„La nașterea aviației, Caranda a botezat-o cu sângele său de erou".*

După accidentele de zbor în care și-au pierdut viața locotenentul Gheorghe Caranda și Aurel Vlaicu, aviația română a înregistrat în hronicul ei, cea de a treia jertfă: **sublocotenentul Gheorghe NEGEL**. La 29 septembrie 1913, la numai patru zile după obținerea brevetului de pilot, sublocotenentul Gheorghe Negel, unul dintre prietenii constructorului și zburătorului Aurel Vlaicu, care și-a frânt aripile în aceeași lună la Bănești, a decolat de pe aeroportul Cotroceni pentru a executa un raid aerian, cu un aparat *Farman*, până la Târgoviște. În acest oraș, tânărul pilot absolvise Școala de ofițeri de cavalerie și ardea de nerăbdare să-și salute din înălțimi profesorii și colegii. Dar la aterizare, chiar pe terenul de instrucție al Școlii de cavalerie, *Farman*-ul său s-a prăbușit, pilotul găsindu-și moartea. Coechipierul său, **mecanicul Nichita PAȘEV**, a scăpat cu viață, fiind ușor rănit. Gheorghe Negel a fost înmormântat la Cimitirul Bellu, alături de Aurel Vlaicu, așa cum își exprimase dorința la înmormântarea lui Vlaicu.

În anul 1912, Școala de pilotaj a fost absolvită numai de locotenentul Simion Chișcăneanu, care a obținut brevetul de pilot nr. 5, în ziua de 16 iunie 1912. În cursul anului 1913, însă, școala a brevetat 14 ofițeri și pe **sergentul Polihroniade VACAS**.

În următorii trei ani, până la intrarea României în Primul Război Mondial, Școala militară de pilotaj a pregătit alți numeroși piloți, mulți dintre aceștia demonstrându-și măiestria de buni zburători în aprigele bătălii aeriene din Războiul Întregirii Naționale.

110 ANI DE ZBOR ÎN ŞCOA LA ARIPILOR ROMÂNEŞTI

LA ZILIŞTEA – BOBOC, BUZĂU

Primele misiuni de luptă

După un an de la înfiinţare, şcoala militară de aviaţie a fost solicitată să participe cu instructorii şi elevii piloţi la manevrele armatei, pentru a îndeplini misiuni de legătură şi de observaţie. Mai mult, aviaţia militară română a participat pentru prima dată la misiuni de război în campania anului 1913 în Bulgaria, cu cele două secţii: Şcoala Militară de Pilotaj - secţia I şi Liga Naţională Aeriană - secţia II. Această participare a fost unul din primele teste pe plan mondial în care aviaţia şi-a demonstrat practic şi convingător utilitatea în acţiuni de război, prin misiuni de recunoaştere (inclusiv fotografii aeriene), dar şi ca mijloc de difuzare a unor materiale de propagandă adresate populaţiei civile adverse. De altfel, oficiosul sofiot „Vecerna Posta" recunoştea că: *„Românii posedă câteva aeroplane şi câţiva ofiţeri bine instruiţi/piloţi care la manevrele din anul acesta au operat foarte reuşit. Afară de aceasta, românii mai au şi o şcoală specială pentru pregătirea piloţilor"*. Iată primele efecte, primele aprecieri internaţionale.

De fapt, exactitatea misiunilor de recunoaştere şi observare au făcut ca trecerea Dunării şi marşul energic către Sofia să fie o reuşită, deoarece informaţiile dublate de fotografii aeriene au arătat realitatea tactic-operativă a frontului româno-bulgar. Datorită acestor informaţii valoroase, armata română a ajuns rapid la Sofia şi a urgentat încheierea celui de-al Doilea Război Balcanic.

Conduita exactă şi eficientă a aviaţiei române în acest conflict este şi astăzi exemplul elocvent al valorificării imediate a puterii aeriene în putere armată, fundament de politică internaţională ce a aşezat România pe prim-planul actorilor geopolitici din centrul şi sud-estul Europei. La sfârşitul perioadei de neutralitate, absolviseră şcoala 97 de piloţi brevetaţi, dar la începerea ostilităţilor în aviaţie mai rămăseseră 57, la care se adăugau cei 64 de observatori aerieni şi 40 de ofiţeri de stat major şi observatori foto.

Participarea Şcolii la campaniile din Primul Război Mondial

După numai trei ani, în Campania anului 1916 a Marelui Război, aviaţia militară română a avut aceeaşi structură a Şcolii Militare de Pilotaj. De altfel, caracteristica principală a şcolii militare de aviaţie a fost desfăşurarea activităţilor de instruire pe un aerodrom de şcoală, dar şi pentru luptă şi operaţionalizare a unor structuri de instruire ori de câte ori a fost nevoie. În acest context, primul pilot care a trecut Munţii Carpaţi în zbor pentru desfăşurarea activităţilor militare, îndeplinind visul de aur al lui **Aurel VLAICU**, a fost **căpitanul Ioan PENEŞ**, comandant de escadrilă în şcoală. Pe ansamblu însă, copleşită de forţele inamicului, armata română s-a văzut silită să se retragă de pe frontul dobrogean şi de pe arcul carpatic. Inamicul în ofensivă urma să ocupe Capitala. La 27 septembrie 1916, Marele Cartier General a hotărât evacuarea Şcolii de Pilotaj la Bârlad. Ulterior, la 15 decembrie 1916, şcoala a primit ordinul de plecare şi de instalare la Botoşani. În iunie 1917, şcoala s-a mutat la Odessa. Activitatea de zbor va cunoaşte însă o nouă întrerupere. În Rusia a izbucnit revoluţia bolşevică, iar şcoala românească de aviaţie funcţiona într-o zonă revoluţionară cu deosebit avânt. Sovietul rus constituit acolo a hotărât confiscarea avioanelor şi a altor materiale din înzestrarea şcolii. Ca urmare, în primăvara anului 1918, doar personalul şcolii se reîntoarce în ţară, la Tecuci. Până la declanşarea Primului Război Mondial au fost brevetaţi un număr de 97 de piloţi militari. Jertfa din Prima Conflagraţie Mondială a aviatorilor absolvenţi ai şcolii militare de aviaţie s-a ridicat la 28 de piloţi şi observatori aerieni.

Perioada interbelică

O altă perspectivă căpăta învăţământul militar de aviaţie în 1927, când se deschid cursurile Şcolii de Perfecţionare de la Buzău. Aici îşi desăvârşea pregătirea fiecare aviator, la categoria de aviaţie la care era recomandat. Abia după aceste cursuri se putea dobândi brevetul de pilot de război. Buzăul şi Ziliştea-Boboc, au fost din anul 1915 preferatele lecţiilor de zbor pentru tinerii piloţi militari, permanente, perseverente şi consecvente „producătoare de aviatori", constante reşedinţe ale acestora, atât în timp de pace, cât şi în timp de război. Nu există aviatori români care să nu fi trecut, într-o formă sau alta, prin şcolile de aviaţie de la Ziliştea-Boboc. În cererea sa de înfiinţare a unui aerodrom militar de şcoală şi antrenament în apropierea oraşului Buzău, **comandorul Constantin BEROMIADE** arăta că: *„locul este ideal pentru zbor, datorită condiţiilor meteo rezultate din protecţia Dealurilor Buzăului asupra terenului întins şi drept numai bun pentru învăţăcei"*, dar şi perfect din punct de vedere militar, fiind în apropierea Bucureştiului, a Văii Prahovei, la Curbura Carpaţilor şi în apropierea veşnicului aliniament Focşani – Nămoloasa – Galaţi.

La începutul anilor 1930 se punea problema construirii unui aerodrom modern pentru instruirea tinerilor aviatori, iar în jurul anilor 1935–1937 se conturează ideea ca acesta să fie tot în apropierea oraşului Buzău, în zona Ziliştea-Boboc. În anul 1938, când războiul se apropia, a început construcţia cazărmii 329 Ziliştea-Boboc, iar la 15 mai 1939, cu utilităţile de zbor minime necesare, s-a dat în folosinţă terenul de zbor pe pământurile ce aparţinuseră lui **Alexandru MARGHILOMAN** şi cu care au

ISTORIE

fost împroprietăriţi aviatorii decoraţi cu Ordinul „Virtutea Aeronautică" în Primul Război Mondial, cedate acum în folosul aeronauticii, pentru a se aşeza aici definitiv „cuibul aviatorilor".

Primii în luptă

Intrarea României în Războiul de Reîntregire Naţională la 22 iunie 1941 aduce aviatorilor de pe aerodromul Ziliştea-Boboc onoarea de a intra primii în luptă, prin pregătirea de la ora 03.00 a misiunii la„sală", decolare la 03.30 într-o misiune de bombardament asupra nordului şi sudului Chişinăului, cu prezenţă la obiectiv la ora 04.00. Să amintim câţiva dintre aviatorii eroi de la Ziliştea-Boboc, din cei 392 de eroi aviatori căzuţi la datorie pentru patrie în cel de-al Doilea Război Mondial: **căpitanul Grigore STOENESCU-BILL, sublocotenentul Rene GĂNESCU, căpitanul Alexandru ŞERBĂNESCU**.

În dimineaţa zilei de 24 august 1944, subunităţile dislocate ale Centrului de Instrucţie Aeronautic au dezarmat trupele germane de pe aerodromul Popeşti-Leordeni, Depozitul 206 şi Centrul german de radiolocaţie din Herăstrău. Deosebit de eficiente au fost acţiunile de la Pipera ale detaşamentului condus de **comandorul Anton MARIN**. Detaşamentul avea în compunere şi două companii de elevi ai Centrului de Instrucţie Aeronautic. Luptele au fost deosebit de înverşunate timp de trei zile, cu un puternic foc de armament de infanterie, cu tunurile antiaeriene, cu tunurile şi mitralierele de pe avioanele aflate la sol, precum şi cu cele montate pe afete improvizate, concomitent cu acţiuni violente de atac aerian cu avioane Stukas.

Aeronautica Regală Română a desfăşurat apoi complexe acţiuni militare în operaţia de acoperire a frontierelor şi a concentrării trupelor româno-sovietice în Transilvania, cu forţele improvizate ale Regiunii 1 Aeriene şi Corpului 1 Aerian Român. Pentru a face faţă acestor situaţii critice din zona Sibiu, s-a deplasat pe terenul Turnişor, Escadrila 44 Vânătoare IAR-80 de la Şcoala de Vânătoare Buzău şi a pus la dispoziţia Armatelor 1 şi 4 Române, câte o escadrilă de observaţie şi o secţie de legătură formată din avioane şi personal de la Centrul Militar de Pilotaj şi Şcoala de Ofiţeri de Aviaţie din Boboc dislocată pe acelaşi aerodrom.

În judeţul Buzău, trupele sovietice şi-au făcut simţită prezenţa încă din 24 august 1944. În atmosfera generală a luptelor, militarii sovietici au ocupat şi aerodromurile de la Focşani, Ziliştea-Boboc, Buzău, precum şi câmpurile de aviaţie de la Sihlea, Spătaru, Pogoanele şi Mizil. Pe aerodromul Ziliştea-Boboc s-au amenajat magazii cu material de aviaţie ridicat de sovietici, în contul Convenţiei de Armistiţiu. Se lucra la pregătirea, repararea şi trierea acestora cu cetăţeni rechiziţionaţi în contul acestei înţelegeri. În apropiere de Cochirleanca, Biroul Capturi Buzău avea în gestiune două barăci metalice germane cu inventar complet de aviaţie.

O perioadă de evoluţie

După cel de-al Doilea Război Mondial, între anii 1950–1952, se construiesc pe aerodromul Boboc şi se dau în folosinţă 15 pavilioane cu diferite destinaţii: construcţii pentru modernizarea aerodromului; instalaţii necesare efectivelor; bretele betonate; căi de acces către pistă; platforme betonate; alte două reţele electrice; o reţea de alimentare cu apă; reţeaua de canalizare, drumuri şi alei.

În anul 1956, cele două şcoli de aviaţie (nr. 1 şi nr. 2) s-au unificat sub denumirea de Şcoala Militară de Aviaţie„Aurel Vlaicu" cu sediul oficial la Ziliştea-Boboc-Buzău, şi s-au mai construit 37 de obiective reprezentând o suprafaţă totală de 9762 mp cu o valoare de bilanţ de 29,7 milioane lei.

Pe 10 iunie 1956, a sosit în România primul elicopter Mi-4. La acea dată, aveau elicoptere în înzestrare doar Forţele Aeriene ale SUA, URSS, Franţei şi Angliei. La 15 iunie 1956, au început cursurile cu piloţii şi tehnicienii în vederea începerii zborului, cursuri finalizate la 20 august, cu instructorii şi lectorii sovietici. Ziua de 25 august 1956 a marcat începutul zborului cu elicoptere în România, pe aerodromurile Pipera şi Clinceni. În septembrie 1965, piloţii de elicoptere au început să fie formaţi numai la Şcoala de Ofiţeri de la Boboc-Buzău, alături de personalul aeronavigant al aviaţiei clasice sau supersonice.

În anul 1971 a luat fiinţă la Ziliştea-Boboc-Buzău, Şcoala Superioară de Aeronautică Civilă, care a funcţionat doi ani şi a fuzionat cu Şcoala Militară de Ofiţeri de Aviaţie din care se desprinsese. Pe fondul rezultatelor excepţionale obţinute în procesul de învăţământ şi instrucţie specific aviaţiei, în anul 1972 drapelul unităţii a fost decorat cu Ordinul „Steaua României" clasa a II-a.

În perioada 1979–1988 s-au executat noi construcţii, în regie proprie, pe o suprafaţă construită de 2558 mp, cu o valoare de bilanţ de 1,6 milioane lei. Din anul şcolar 1979–1980, încep pregătirea în şcoală şi elevi străini: 5 elevi din Zimbabwe la specialitatea navigaţi rezervă şi 2 elevi la specialitatea nenavigaţi. Din septembrie 1980 până în august 1984, şcoala a pregătit 40 de piloţi şi 57 de nenavigaţi (în două serii consecutive pentru fiecare specialitate în parte) pentru statele africane Zimbabwe, Somalia, Madagascar.

O misiune deosebită pentru şcoală a început la 30 ianuarie 1980, când s-a constituit Grupul de Aviaţie Român „Sirius", având ca obiectiv înfiinţarea Şcolii Naţionale de Aviaţie Militară din Angola (E.N.A.M.), la comanda căreia a fost numit **generalul-maior Aurel NICULESCU**. Grupul a fost organizat astfel încât să acopere toate funcţiile din organizarea şcolii militare române. La încheierea perioadei de doi ani, E.N.A.M. şi-a continuat activitatea în mod independent după plecarea personalului român, având tot personalul necesar pregătit (cadre didactice, piloţi instructori, ofiţeri de stat major, navigatori, tehnici, ofiţeri meteo etc.). A fost prima misiune militară externă a României de după cel de-al Doilea Război Mondial.

Şcoala aripilor româneşti de la Ziliştea-Boboc a pregătit zeci de generaţii de aviatori, ţinând pasul cu noile modificări ale instruirii, rezultate din apariţia aviaţiei cu reacţie şi a armamentului sofisticat având absolvenţi străluciţi. Consistenţa rezultatelor obţinute în procesul de învăţământ şi instrucţie specific aviaţiei, a făcut ca în anul 1982 drapelul unităţii să fie decorat cu Ordinul„Apărarea Patriei" clasa I. De asemenea, un număr important de militari care au muncit în şcoala aripilor româneşti au primit de-a lungul anilor ordine şi medalii.

„Instruieşte-te aşa cum vei lupta"

După evenimentele din decembrie 1989, şcoala a devenit în 1991 Institutul Militar de Aviaţie „Aurel Vlaicu" Boboc-Buzău, conform Hotărârii de Guvern nr. 190 din 1991, având ca principală atribuţie formarea ofiţerilor de aviaţie bine instruiţi, cu specializare tehnico-inginerească, piloţi pentru aviaţia militară şi civilă, ofiţeri navigatori, de stat major şi meteorologi. În 1995, şcoala aripilor româneşti de la Boboc s-a transformat în Şcoala de Aplicaţie pentru Aviaţie „Aurel Vlaicu", care desfăşura secvenţial învăţământ postliceal şi parţial postuniversitar, de formare, specializare şi perfecţionare în armă. La 1 noiembrie 2003, o nouă restructurare duce la înfiinţarea Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" ce formează, specializează şi perfecţionează militari din cele trei arme de bază ale Forţelor Aeriene Române: aviaţie, rachete şi artilerie antiaeriană şi radiolocaţie.

La 31 octombrie 2007, s-a finalizat modernizarea infrastructurii pistei de decolare-aterizare şi a fost pus în funcţiune simulatorul de zbor al avionului IAR-99 ŞOIM, iar în luna februarie 2010, simulatorul pentru controlori de trafic aerian.

La 1 septembrie 2008, în Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" s-a reînfiinţat Centrul de Instruire pentru Forţe Aeriene comandat de căpitan-comandorul dr. Marius-Adrian Nicoară. Acesta se înfiinţase în iarna anului 1916 şi primăvara anului 1917, când aviaţia militară română şi aerostaţia au cunoscut un amplu proces înnoitor. Şeful Marelui Cartier General Român a aprobat propunerea **generalului BERTHELOT** de a se crea o Direcţie Aeronautică sub conducerea **locotenent-colonelului DE VERGNETTE**. În cadrul direcţiei s-au constituit patru grupuri de aviaţie, din care, în 1920, Grupul IV Aviaţie se transformă în Centrul de Instruire al Aeronauticii. Acest Centru de Instruire a fost destinat: să pregătească (perfecţioneze) specialişti militari aviatori la un nivel de instruire care nu se asigura în şcolile militare; de a experimenta, verifica sau dezvolta diferite metode şi procedee de luptă; de a încerca eficienţa unor noi mijloace tehnice militare.

Acest centru este moştenitorul şi continuatorul Centrului de Instruire al Aeronauticii înfiinţat în anul 1917, fiind structura specializată

care pune astăzi în practică conceptul de educaţie permanentă, de învăţământ şi instrucţie pentru armele Aviaţie, Artilerie şi Rachete Sol-Aer şi Radiolocaţie (desfăşoară cursuri de formare pe filieră indirectă, de carieră şi de nivel, pentru specializarea şi perfecţionarea pregătirii în armă a ofiţerilor, maiştrilor militari, subofiţerilor, soldaţilor şi gradaţilor profesionişti, realizând instruirea în armă şi interarme, la nivelul Statului Major al Forţelor Aeriene, cercetarea aplicativă şi iniţiază proiecte de reglementări în armă, de pregătire şi a personalului specializat pentru Forţele Navale şi Ministerul Administraţiei şi Internelor). Centrul de Instruire pentru Forţe Aeriene din Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" aliniază procesul de instruire în integralitatea sa standardelor, procedurilor şi tehnologiilor de instruire şi evaluare ale armatelor statelor membre NATO. Se pune în aplicare dictonul *„Instruieşte-te aşa cum vei lupta"*, pentru a forma luptători şi specialişti în operaţiile militare moderne.

Ministrul apărării naţionale, la propunerea Comisiei de Heraldică şi Denumiri a Ministerului Apărării Naţionale, a aprobat elementele de heraldică ale instituţiei aeronautice buzoiene.

Prin Decretul nr. 528 din 14 iunie 2010, semnat de domnul **Traian BĂSESCU** – preşedintele României şi de domnul **Gabriel OPREA** – ministrul apărării naţionale, Drapelul de Luptă al Şcolii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" a fost decorat cu Ordinul „Virtutea Aeronautică" în grad de Ofiţer cu însemne pentru militari, de pace.

Planul cadru pentru continuarea procesului de restructurare şi modernizare a Armatei României în anul 2018, prevedea ca începând cu 01.05.2018, în Compunerea de pace a Armatei României s-au produs următoarele modificări: se înfiinţează ***Comandamentul Bazei Aeriene de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic,*** subordonat Statului Major al Forţelor Aeriene, ***Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene*** care ***se subordonează*** Comandamentului Bazei Aeriene de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic cu locaţia Boboc/Buzău, având în compunere Centrele de instruire pentru Aviaţie, Radiolocaţie, Rachete şi Artilerie Antiaeriană.

La data de 01.09.2020 Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu", în conformitate cu prevederile noului stat de organizare, schimbă denumirea în Şcoala de Instruire Interarme a Forţelor Aeriene, structură subordonată Bazei Aeriane de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu".

Conform Dispoziţiei Statului Major al Apărării din 26.08.2020, actuala denumire se completează cu denumirea onorifică „Aurel Vlaicu", şi devine Comandamentul Bazei Aeriene de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu".

Dincolo de tradiţia extraordinară, de mândria şi profesionalismul aviatorilor din această instituţie reprezentativă de învăţământ militar a Armatei României, cel mai preţuit bun al şcolii este resursa umană, oamenii sinceri şi prietenoşi, deschişi, gata să facă imposibilul pentru a îndeplini visul de aur al tinerilor învăţăcei – ZBORUL.

La 110 ani de învăţământ aeronautic în România, Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" (Baza Aeriană de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu") este leagănul aviaţiei româneşti, putem spune că este o adevărată avere naţională. Logistica sa socială a cristalizat cele trei componente importante ale sistemului de instruire aeronautică ce este recunoscut ca fiind cu totul special: un subsistem de gândire (planuri de învăţământ, discipline aeronautice permanent racordate la concepţii, idei, teorii, doctrine etc.); structuri organizatorice şi o componentă logistică didactică, aşa cum este practica la nivel mondial.

În timpul celor 110 de ani de existenţă a instituţiei, aviatorii pregătiţi în şcoala din istoricul Ziliştea-Boboc-Buzău, au putut să stea întotdeauna cu fruntea sus alături de cele mai importante forţe aeriene din lume, prin şirul de victorii obţinute pe câmpul de luptă şi actele de eroism cu care s-au încununat veteranii unităţii în cel de-al Doilea Război Balcanic şi în cele două războaie mondiale. De asemenea, actul de curaj zilnic al învăţării desprinderii omului faţă de sol întărit de jertfa a 40 de instructori şi elevi aviatori, îndeplinirea cu succes a misiunilor externe sau internaţionale alături de partenerii din NATO şi UE, rezultatele meritorii obţinute de efectivele şcolii, participarea anuală la paradele militare de Ziua Naţională, precum şi activitatea consecventă de pregătire şi instruire desfăşurată sistematic cu rezultate foarte bune, ne determină să privim cu speranţă la viitor.

Text: Comandor aviator
(r) dr. Marius-Adrian NICOARĂ
Membru asociat al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România
Directorul Centrului de Ştiinţe Istorice şi Arheologie al
Institutului European pentru Cercetări Multidisciplinare

SLAVĂ VETERANILOR DE RĂZBOI!

General de flotilă aeriană (rtr.) Petre BÂNĂ

Graţie Bunului Dumnezeu, anul acesta, la 29 aprilie, aniversarea veteranilor de război a avut loc în Săptămâna Luminată.

O zi a recunoştinţei, cum a denumit-o şi ministrul apărării naţionale, Vasile DÎNCU, în impresionantul cuvânt rostit la ceremonia militară şi religioasă desfăşurată la Monumentul Eroilor Patriei din faţa Universităţii Naţionale de Apărare „Carol I". Manifestări omagiale au avut loc în oraşele reşedinţă de judeţ, în toate localităţile în care mai vieţuiesc foşti luptători din cea mai sângeroasă conflagraţie mondială din secolul trecut.

O sărbătoare de suflet nu numai pentru ei, ci pentru toţi oamenii de bună credinţă care preţuiesc dăruirea totală, abnegaţia, spiritul de sacrificiu, eroismul dovedite în crâncenele bătălii şi lupte duse în cei aproape patru ani, din sângeroasa confruntare mondială, între anii 1941-1945, la care au participat.

Ziua de 29 aprilie, a Veteranilor de Război a fost instituită prin Hotărârea de Guvern din 10 octombrie 2007 şi Legea 303 din 13 noiembrie 2007 întrucât la această dată de calendar, în 1902, regele Carol I a acordat calitatea de veteran de război tuturor supraviţuitorilor care luptaseră în Războiul de Independenţă de la 1877-1878 .

La elaborarea Decretului Regal s-au avut în vedere şi reglementările internaţionale stabilite de Convenţia Statelor Europene, din anul 1870, de la Geneva, în care ostaşii chemaţi de patrie la datorie, pentru luptă, să devină, după un sfert de veac de la mobilizare, veterani.

Aceleaşi reglementări au revenit în atenţia organelor statului român şi după trecerea a 25 de ani de la participarea României la Războiul Balcanic şi, apoi, la Primul Război Mondial. S-a întocmit şi un proiect de lege, publicat în Monitorul Oficial din 13 august 1940, dar, în timpul elaborării documentelor ce vizau acordarea titlului de veteran, a izbucnit al Doilea Război Mondial, fapt ce a dus la amânarea acestui act până în anul 1945. Dar, ca la noi, la nimeni! Meritele vajnicilor luptători au fost uitate, într-o mare măsură. Ei au suportat trieri, drămuiri şi aprecieri după criterii şi în funcţie de apartenenţa sau simpatiile faţă de unele partide politice, după categoria socială şi, în consecinţă, marginalizaţi, uitaţi, iar unii persecutaţi şi condamnaţi la ani grei de închisoare, cum au fost numeroase cazuri şi cu veterani din unităţile şi marile unităţi ale Forţelor Aeriene, care au participat la Campania din Est.

În cei trei ani, zece luni şi douăzeci de zile, cât a participat ţara noastră la cea mai mare şi cumplită conflagraţie mondială a secolului trecut, armata română a pierdut 794.562 de militari, dintre care 22.592 ofiţeri, 17.460 subofiţeri, 754.510 trupă. Cei mai mulţi, în Campania din Est. Au eliberat ţara de sub ocupaţia fascistă, dar o contribuţie însemnată România a avut şi la eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei, Austriei.

Reprezentanţii Ministerului Apărării Naţionale depun o coroană de flori la Monumentul Ostaşului Necunoscut

Cu populaţia şi suprafaţa ei, cu puterea economică mai mici cu mult decât ale altor ţări, România a fost a patra ţară din punct de vedere al contribuţiei materiale şi umane la înfrângerea fascismului şi scurtarea cu şase luni a războiului după Uniunea Sovietică, SUA şi Marea Britanie, fapt confirmat de înalte personalităţi, conducători de state. Cu toate acestea, în pofida unui adevăr incontestabil, nu a fost considerată şi tratată ca ţară aliată sau cobeligerantă, ci învinsă. Ce ingratitudine! Câtă nerecunoştinţă! Am reuşit să eliberăm din ţinuturile răpite numai Ardealul. Basarabia, Bucovina de Nord, Ţinutul Herţa, scoase, pentru scurt timp, prin lupte grele, de sub ocupaţia sovietică, au rămas, în cele din urmă, tot sub dominaţia hrăpăreţilor slavi, neşansă pentru care lăcrimează şi azi, vajnicii luptători supravieţuitori, veteranii de azi. Ce trist şi neloial deznodământ!

Scriam, cu durere, cum au fost desconsiderate meritele bravilor veterani de război, mai ales cei care luptaseră în Campania din Est.

Instaurarea comunismului, sub egida forţelor Armatei Roşii, a consilierilor acesteia şi ai puterii de la Moscova, a dus la luarea unor măsuri inimaginabile. Un abuz de calvar al sistemului totalitar. O mare parte dintre ofiţerii şi generalii activi au fost disponibilizaţi şi trecuţi în rezervă fără nicio compensare pentru anii serviţi în armată şi serviciile excepţionale, cu preţul sângelui, aduse ţării şi oştirii sale în timpul războiului. Li s-au confiscat decoraţiile, unele bunuri, au fost împinşi spre periferia societăţii. Cei care s-au remarcat în calitate de comandaţi de unităţi şi mari unităţi tactice şi operative pe Frontul de Est, deşi unii erau şi veterani ai Primului Război Mondial, în care luptaseră ca tineri ofiţeri şi primiseră încă de atunci cea mai înaltă distincţie militară, Ordinul „Mihai Viteazul", au fost arestaţi pentru vini imaginare şi au suferit ani mulţi în puşcării şi lagăre. Supuşi unor interziceri cumplite fiind şi membrii familiilor lor. După amnistierea din 1964, nu li s-a mai recunoscut nimic din activitatea anterioară, nici studiile făcute, fiind nevoiţi să efectueze munci umilitoare. Tristă şi condamnabilă batjocorire a unor eminenţi eroi!

În presa scrisă şi audiovizuală, ca şi în lucrările ce le-au fost consacrate, s-a relatat pe larg de-a lungul timpurilor despre nedreptăţile îndurate de remarcabilii veterani. Pe unii i-am cunoscut personal şi am rămas înmărmurit de cele auzite.

Era la începutul anilor '70 când, plimbându-mă pe strada Lipscani din Bucureşti, în uniformă de locotenent de aviaţie, m-am trezit oprit de un cetăţean trecut bine de 50 de ani. Şi-a scos pălăria, apoi s-a prezentat: *„Domnule locotenent, sunt Horia Agarici, fost aviator, nu ştiu dacă aţi auzit de mine...".* Am rămas siderat. Pe moment, am crezut că visez. Aproape să-mi pierd echilibrul de emoţie. Cu sfială în glas şi cerând mereu scuze, mi-a solicitat o sumă infimă de bani. Nu-i ajungeau banii să se întoarcă la Constanţa. Eram sau nu în faţa unui om celebru, ori a unui impostor? Mă chinuia gândul acesta. Şi, aşa cum aveam să consemnez cu 12 ani în urmă în ziarul „Naţiunea", instantaneu mi-am amintit de melodia pe care o fredonau părinţii mei, cu spaima în suflet de a nu fi auziţi de răuvoitori, ţara fiind sub dominaţie sovietică, iar cântecul interzis: *„Agarici, Agarici a plecat la vânătoare/Să vâneze bolşevici"*.. Ca să mă conving că el este, dar şi pentru a nu rata marea şansă de a cunoaşte mai bine (eu însumi fost pilot de vânătoare) un as al aeronauticii militare, îndemnat şi de instinctul de proaspăt ziarist militar la „Apărarea patriei", i-am propus să mergem la un local, sub pretextul că nu aveam suma solicitată în strict numerar. Aşa am aflat multe din viaţa lui şi a camarazilor, episodul, mai întâi, de trecere cu avionul pe sub podul de la Cernavodă, apoi cel al luptei inegale de salvare a Constanţei şi alte intervenţii uluitoare. Era chiar în primele zile când ţara noastră a intrat în război. O formaţie de avioane sovietice se îndrepta spre Constanţa. Marele oraş port era în pericol. Escadrila din care făcea parte era dislocată pe aerodromul din Galaţi. Întrucât avionul lui era încă în refacere pentru zbor, a rămas la bază. Alarmat, tânărul locotenent a decolat, asumându-şi un risc enorm. *„Am făcut un gest nebunesc, pur şi simplu"*, mi-a povestit el. Singur, în faţa atâtor bombardiere. Speriaţi de apariţia inopinantă a furiosului avion de vânătoare al

Reprezentanţii veteranilor de război depun o coroană de flori la Monumentul Ostaşului Necunoscut

românului, piloţii bombardierelor au rupt formaţia. Agarici i-a luat imediat în vizor. A doborât, pe rând, trei. Un altul, a părăsit în flăcări lupta. În timpul luptelor pentru eliberarea ţinuturilor româneşti ocupate prin raptul de la 1940 avea să nimicească şi alte avioane sovietice. Decorat şi avansat la gradul de căpitan pentru faptele de eroism, dar în 1955 a fost arestat, degradat, condamnat la 25 de ani de închisoare pentru „crime de război" şi întemniţat la Aiud. A fost eliberat în 1964, odată cu graţierea colectivă a deţinuţilor politici şi nevoit să lucreze ca tâmplar şi tinichigiu. Printre lacrimi, mi-a relatat toate acestea şi multe alte suferinţe, precum şi hotărârea silită de a divorţa, dar numai formal, pentru a nu strica dosarul copiilor.

Dar, soarta lui tristă, amară, aveau să o suporte cu stoicism şi durere şi alţi eroi ai aerului.

Generalul Gheorghe JIENESCU era veteran şi al Primului Război Mondial. În cel de-al Doilea Război Mondial, a condus, o perioadă, după ce a fost în fruntea unei flotile de vânătoare, Subsecretariatul de Stat al Aerului, cu rezultate remarcabile. Decorat de multe ori în cele două conflagraţii, a fost distins şi cu cel mai înalt ordin, „Mihai Viteazul". Cu toate acestea, la 9 octombrie 1946 a fost condamnat la 20 de ani de temniţă grea. I-au profanat competenţa. Nu l-au iertat pentru modul în care a acţionat în Campania din Est. A suferit cumplit timp de 19 ani în închisori. După eliberarea din 1964, cu sănătatea profund zdruncinată, nu după multă vreme, a decedat.

Tristă a fost şi soarta **căpitanului Dan VIZANTY**, distins şi el cu Ordinul „Mihai Viteazul" pentru faptele de arme pe cele două fronturi, din Est şi Vest, dar îndeosebi cele săvârşite în apărarea aeriană a teritoriului împotriva acţiunilor copleşitoare ale avioanelor de bombardament americane. Trecut în rezervă în 1947 a cunoscut din greu rigorile închisorilor comuniste timp de cinci ani. Pentru a-şi susţine existenţa s-a ocupat cu recuperarea de metale, cultivarea de plante medicinale, a fost şi macaragiu. Într-un târziu, a reuşit să emigreze în Franţa.

Pe timpul bombardamentelor americane şi engleze s-a ajuns până acolo încât trei patrule cu 12 piloţi să se confrunte cu aproape 300 de avioane inamice, chiar dacă acestea erau şi în vizorul antiaerianei noastre, deosebit de activă şi această componentă a Forţelor Aeriene. Era un adevărat infern. În celulă, zburând, doi piloţi români înfruntau chiar şi 14 avioane americane odată. Au rămas stupefiaţi şi inamicii de temeritatea şi curajul lor.

Aşa au intrat în istorie mulţi piloţi, între care, la loc de frunte şi **Constantin-Bâzu CANTACUZINO**, supranumit prinţul aerului, iar de către pilotul francez **Michel DETROYAT** „as al acrobaţiei aeriene mondiale". Dintre cei 50 de piloţi români decoraţi cu Ordinul „Mihai Viteazul" el este singurul care a primit de două ori cea mai înaltă distincţie de război din toate timpurile.

A executat 608 misiuni împotriva inamicilor, 210 lupte aeriene, în care a doborât 68 de avioane. Se avânta în luptă în situaţia în care era însoţit de un singur coechipier, înfruntând 10-12 avioane de vânătoare.

Soarta, destul de tristă, nu l-a ocolit nici pe el. Expropiat (moştenise, ca prinţ, o mare avere) şi ameninţat de noul regim în diverse moduri, a fost nevoit să părăsească ţara, murind, aproape uitat de cei care îi datorau atâta recunoştinţă, la Madrid, în Spania, la 26 mai 1958. Ce ciudat se scrie istoria!

După decembrie 1989, eroilor din toate armele, bravilor veterani de război le-au fost consacrate multe cărţi, mass-media i-a evocat adesea, li s-au ridicat monumente şi statui, numele lor a fost dat unor instituţii, universităţi militare, străzi, au fost înaintaţi în grad, decoraţi de statul nostru şi de alte ţări, la a căror eliberare sau pentru care au luptat, or le-au fost aliaţi.

Un fapt remarcabil a avut loc pe 27 decembrie 1989, când un grup de generali şi ofiţeri superiori, în frunte cu **generalul (rtr.) Marin DRAGNEA** a înfiinţat Asociaţia Naţională a Veteranilor de Război (ANVR) şi a desfiinţat o structură anacronică în care erau cuprinşi numai cei ce luptaseră pe Frontul de Vest, împotriva fascismului, cei ce se afirmaseră pentru eliberarea provinciilor noastre din Est fiind complet ignoraţi.

Asociaţia nou creată s-a constituit în organizaţie independentă, neguvernamentală, nepatrimonială şi complet apolitică, în care au fost cuprinşi, pe bază de adeziune liberă, cetăţeni români fără deosebire de naţionalitate, convingeri politice, religie, sex şi vârstă, participanţi la Primul şi al Doilea Război Mondial. De asemenea, au fost primite văduvele de război şi soţiile supravieţuitoare ale veteranilor decedaţi. S-au creat filiale în toate judeţele şi sectoarele Municipiului Bucureşti.

Încă de la început Asociaţia a situat în prim-plan acţiuni pentru redarea demnităţii, onoarei şi respectului cuvenit foştilor luptători, precum şi datoria morală de a contribui nemijlocit la cunoaşterea şi cultivarea tradiţiilor glorioase ale naţiunii şi armatei române.

În urma intervenţiilor ANVR la forurile conducătoare ale statului au fost emise o serie de legi, hotărâri de guvern, ordine ale ministerelor cu atribuţii în sfera situaţiei veteranilor prin care au fost stipulate o seamă de drepturi şi facilităţi, aşa cum se petreceau lucrurile în alte ţări. Acestea au fost modeste, unele nerespectate, altele anulate. Dar, prin perseverente reveniri la îmbunătăţirea prevederilor, s-a reuşit o uşoară sporire a acestora. S-au acordat indemnizaţii de gratitudine pentru invalizi, veterani şi văduve de război, unele drepturi urmaşilor veteranilor care au fost prizonieri la ruşi ş.a.

La propunerea ANVR, Ministerul Apărării Naţionale a hotărât ca toţi soldaţii şi gradaţii veterani de război să fie trecuţi în corpul subofiţerilor. Au avut loc înaintări în grad a unor ofiţeri şi generali în retragere. În 1994, graţie Legii nr. 68, s-a instituit şi acordat medalia „Crucea Comemorativă a celui de-al Doilea Război Mondial, 1941-1945" veteranilor care nu fuseseră decoraţi cu ordine şi medalii de război, astfel încât aceştia, majoritatea din mediul rural, au putut primi rente lunare, atât ei, cât şi soţiile supravieţuitoare, lege de care au beneficiat peste 300.000 de membri ai ANVR.

ANVR, filiale ale sale, veterani şi invalizi de război au fost distinşi cu Emblema de Onoare a Ministerului Apărării Naţionale, a categoriilor de forţe armate, iar cu diverse aniversări membrii ai Asociaţiei au fost declaraţi Cetăţeni de Onoare ai localităţilor în care, sau pentru a căror eliberare au luptat. Din păcate, din cauza vârstei înaintate şi a multor suferinţe, în viaţă mai sunt acum circa 1.700 de veterani şi invalizi ai celui de-al Doilea Război Mondial.

Un eveniment cu valoare de premieră în istoria ţării a fost declararea, la propunerea Ministerului Apărării Naţionale, de către Guvernul României, a anului 2015, ca An al Veteranilor de Război.

Merită evidenţiată şi grija şi onoarea acordate bravilor veterani de către comandanţii de mari unităţi, unităţi şi instituţii. Cinstire şi recunoştinţă deplină eminenţilor seniori ai Oştirii Române, simboluri vii ai vitejiei poporului nostru, spre eterna lor slavă.

ZIUA EROILOR

Ziua Eroilor este momentul în care poporul român onorează memoria eroilor cunoscuţi şi necunoscuţi, căzuţi în lupte de-a lungul istoriei, pentru libertatea naţiunii, pentru apărarea şi reîntregirea neamului.

Într-o astfel de zi înţelegem că eroii căzuţi în lupte au clădit, cu sânge, cu suferinţă, cu sacrificii, în numele unor idealuri mult mai mari decât propria lor viaţă, istoria Ţării noastre. Ei au murit în luptă pentru ca noi, cei de după ei, să putem trăi în libertate.

Lăsând în urma lor lecţia dăruirii de sine pentru idealul de a servi patria, eroii constituie modele demne de urmat pentru tinerele generaţii şi pentru cele viitoare. Valorile şi principiile care le-au călăuzit destinul ne rămân şi nouă ca repere de responsabilitate, pentru a lăsa urmaşilor noştri o Românie dezvoltată, o ţară demnă şi pe deplin integrată în comunitatea statelor libere şi democratice.

Cinstirea memoriei eroilor căzuţi la datorie, a prizonierilor şi a victimelor conflagraţiilor care au încercat naţiunea română exprimă dorinţa noastră de a împlini idealurile nobile pentru care ei au luptat.

Dumnezeu să-i odihnească pe Eroii Naţiunii şi să binecuvânteze România!

Ministrul apărării naţionale, Vasile DÎNCU

Biroul de informare şi relaţii publice al SMFA

Ziua Eroilor a fost comemorată în data de 2 iunie 2022, la sediul Statului Major al Forţelor Aeriene, printr-o ceremonie militară şi religioasă. Cinstim memoria eroilor care, de-a lungul timpului, pe câmpurile de luptă sau în misiunile executate în teatrele de operaţii ori pe teritoriul naţional, au slujit cu devotament aripile patriei şi s-au alăturat escadrilei din ceruri.
Eroi au fost, eroi sunt încă!

EROII NEAMULUI - IZVOR DE VIRTUTE

În istoria poporului nostru secolul XX rămâne veacul cu două războaie mondiale în care jertfa ostașilor români a fost dramatică, iar conflictele militare au răvășit Europa.

Învingători, învinși sau martiri în luptele pe care le-au purtat în acele situații istorice pe care le-a traversat poporul nostru, ostașii români cu nume cunoscute și multe altele necunoscute, știuți doar de Dumnezeu, au pus patria mai presus de viața lor lăsând neamului românesc un adevărat izvor de virtute pe care noi nu avem dreptul să-l ignorăm. Înaintașii noștri au luptat pentru idealul suprem ca această țară să fie liberă, independentă, indestructibilă și suverană! Sacrificiul lor spune dintotdeauna tuturor românilor că trebuie să fim demni în fața oricăror provocări.

În urmă cu 77 de ani a luat sfârșit cel de-al Doilea Război Mondial, ani mulți de atunci, aproape cât o viață de om, dar am permanent sentimentul că eroii noștri sunt atât de vii și de aproape, nu numai în Colonești, Olt unde căpitanul Șerbănescu i-a adunat pe toți zburătorii lui spre neuitare, ci oriunde amintirea despre ei și despre cine au fost ei sunt cu adevărat în sufletul românilor. Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu, alături de toți magnificii zburători încercați și bravii aviatori pe care istoria îi consemnează în paginile de aur, reprezintă, pentru generațiile de azi, simboluri și modele de curaj, devotament, patriotism, sacrificiu, onoare... Eroii rămân în conștiința generațiilor ce vor urma și prin ceea ce clădim și evident lăsăm în urma noastră.

De Ziua Eroilor și Înălțarea Domnului, sărbătoare națională a demnității neamului românesc, la Monumentul Eroilor „Trepte spre Cer" din comuna Colonești, Olt, locul natal al eroului Alexandru Șerbănescu, un veritabil as al văzduhului, s-a desfășurat și anul acesta ceremonia militară și religioasă organizată de primăria Colonești și Fundația „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu" în colaborare cu un Detașament de Infanterie din cadrul Batalionului I Instrucție Olt, Caracal care a susținut ceremonialul după regulamentele militare specifice și posibilitățile garnizoanei Olt. Monumentul Eroilor „Trepte spre Cer" este un edificiu de for public ridicat în Colonești în urmă cu 14 ani pentru cinstirea eroilor aviatori în cel de-al Doilea Război Mondial. Acest monument face parte din întregul Ansamblu Muzeal Public finalizat odată cu relocarea avionului IAR-93 Vultur expus static și inaugurarea Centrului Muzeal în data de 26 iunie 2020 de Ziua Drapelului.

La ceremonia militară și religioasă care a avut loc în data de 2 iunie de Ziua Eroilor au participat personalități din domeniul militar și istoric, oficialități locale și județene, descendenți ai eroilor aviatori, reprezentanul Muzeului Județean Olt, reprezentanți ai altor instituții județene, preoți, cadre didactice și elevi de la Școala Gimnazială Aviator Alexandru Șerbănescu, ARPIA filiala Caracal reprezentată de președintele asociației,domnul **căpitan-comandor (r) ing. Constantin ANDREI** însoțit de trei distinși camarazi, invitați și membrii ai Fundației Aviator Șerbănescu: prof. univ. dr. istoria aviației militare **Valeriu AVRAM**, comandorii av. (r) **Ștefan CALCIȘCĂ** și **Dorin IONESCU**, **Andrei DINULESCU** și **Anca MANU** – fiica aviatorului **Laurențiu MANU** – adj. av. în Grupul 9 Vânătoare, **Cristian** și **Daniel NEGOIȚĂ** – fiii regretatului scriitor și patriot **Dumitru NEGOIȚĂ** (Ursoaia-Rușavățu) Buzău, jurnaliști și oameni ai locului.

Statul Major al Forțelor Aeriene a fost reprezentat de comandantul Bazei 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu", domnul **comandor Ioan MISCHIE**, însoțit de cadre militare de aviație din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene și tineri piloți de la unitatea de aviație de la Bacău.

Un moment din program, apreciat și așteptat cu aceeași emoție de fiecare dată de toată „suflarea de la mic la mare", a fost survolul efectuat de aviatorii forțelor aeriene de la Baza 90 Transport Aerian „Comandor Aviator Gheorghe Bănciulescu" Otopeni care au prezentat onorul eroilor din zbor cu aeronava C-27 J Spartan și elicoptere IAR-330 Puma.

Au urmat mesaje și alocuțiuni. Comandantul Bazei 95 Aeriană, domnul comandor Ioan Mischie a transmis un mesaj cu totul deosebit din partea șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, domnul **general-locotenent Viorel PANĂ,** precum și un remember Alexandru Șerbănescu „110 ani de la naștere", despre parcursul profesional al aviatorului, despre evoluția sa spectaculoasă pusă în slujba țării și pentru gloria aviației române.

În mesajul de bun venit al primarului comunei Colonești, domnul **Nicolae STAN** a spus : *„Mulțumesc domnului comandor Ioan Mischie, comandantul Bazei 95 Aeriană «Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu» pentru onoarea ce ne-o face. Este o dovadă incontestabilă a ceea ce ne leagă de unitatea de aviație de la Bacău și de Forțele Aeriene Române. Cu acest prilej vă doresc să aveți întotdeauna cer senin la comanda unității, sănătate și succes în toate misiunile întregului efectiv al Bazei. Vă rog să transmiteți șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, domnul general-locotenent Viorel Pană, respectul și mulțumirile noastre. În acest loc binecuvântat din Colonești aviația, tradiția și cultul pentru eroi sunt și vor fi mereu acasă".*

Anca Manu fiica aviatorului Laurențiu Manu, un zburator din renumitul Grup 9 Vânătoare, a spus: *„Am onoarea și bucuria ca de Ziua Eroilor să fiu martora unui eveniment de o profundă, sensibilă și măreață solemnitate în comuna Colonești, locul de naștere al marelui aviator Alexandru Șerbănescu. Ansamblul Monumental îmbrăcat în sărbătoare, invitații și edilii locului alături de minunații elevi ai gimnaziului în costume populare - o zi sfântă de neuitat.[...] Avem datoria morală să le cinstim memoria și să îi comemorăm cu profundă recunoștință pe toți cei care s-au jertfit de-a lungul istoriei pentru ca noi să trăim astăzi într-o țară independentă și suverană în care ne putem bucura de libertate. Să ne cinstim istoria și eroii, dar să trăim prezentul și viitorul cu multă responsabilitate! Nu voi uita aceasta sfântă zi".*

„Trepte spre cer"

Comandantul Bazei 95 Aeriană și președintele Fundației „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu"

Președintele Fundației „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu" împreună cu tineri ofițeri din Forțele Aeriene la Muzeul Memorial de la Colonești

În cuvântul său, profesorul universitar dr. Valeriu Avram, o voce incontestabilă în domeniu, a atins cele mai dureroase și adevărate pagini din istoria aviației în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, despre adevărurile istorice consemnate în documentele de arhivă militară, despre eroi, demnitate, curaj, fapte, oameni și caractere. *„Lucruri mai puțin știute, sau știute doar, sunt spuse trunchiat și mai cu seamă scrise de te miri cine cu mistificarea adevărului istoric....".*

Comandorul Ioan MISCHIE, comandantul Bazei 95 Aeriană, unitate ce poartă cu onoare ca denumire onorifică numele eroului Alexandru Șerbănescu, consemnează în Cartea de Onoare a Centrului Muzeal din Colonești, transmițând gând de recunoștință peste timp pentru sacrificiul unei întregi generații

În cadrul ceremoniei au fost depuse coroane de flori, s-au acordat Diplome de Onoare și de Merit. După încheierea ceremoniei, programul consacrat Zilei Eroilor a continuat cu vizitarea Centrului Muzeal Aviator Alexandru Șerbănescu unde invitații s-au întâlnit cu istoria și aripile eroice relevate prin exponatele și panourile muzeale. Domnul prof. univ. dr. Valeriu Avram a ținut o prelegere prezentând alte pagini de istorie așa cum au fost scrise prin fapte pe Frontul de Est în cel de-al Doilea Război Mondial și despre drumul spre glorie a aripilor eroice române.

Închei spunând că, aripile eroice rămâne de-a pururi vii în sufletele noastre, iar dacă generația de azi și de mâine căută repere, simboluri și modele este evident că le găsește în muzeul din Colonești la loc de mare cinstire.

Mulțumesc forțelor aeriene și tuturor participanților.

Eleonora ARBĂNAȘ,
președintele Fundației Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu"

110 DE ANI DE LA PRIMA JERTFĂ ÎN AVIAȚIA ROMÂNĂ

La 20 iunie s-a comemorat o sută zece ani de când a căzut la datorie primul pilot militar român. Soarta a hotărât ca numele lui să fie GHEORGHE CARANDA.

Era din Iași și abia împlinise 28 de ani. Mai întâi a fost ofițer de infanterie, sublocotenent, apoi, în 1912, când a dobândit gradul de locotenent, a trecut la aviație. Se deschisese, pe Dealul Cotrocenilor, o nouă școală de pilotaj și tânărul ofițer nu s-a lăsat până când nu a obținut toate aprobările necesare pentru a o urma.

Unul dintre instructorii de zbor ai școlii, viitorul general inginer Gheorghe Negrescu, îl remarca, în însemnările sale, ca fiind, alături de locotenentul Chișcăneanu și sublocotenentul Alexandru Popescu, unul dintre cei mai bine pregătiți elevi.

Și cu toate acestea, la un zbor, rupând trenul de aterizare, a fost aruncat din avion, s-a accidentat grav la mâna stângă, dar după vindecare și-a reluat activitatea de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat.

Când se afla în plin proces de pregătire în vederea brevetării, s-a produs catastrofa. Era 20 iunie 1912, dimineața. A decolat cu mare ușurință, a luat înălțime, cam până la 150 de metri, și după ce a străbătut mai bine de un kilometru pe direcția de zbor, a încercat să execute primul viraj, dar avionul nu a vrut să-l mai asculte. S-a aplecat din ce în ce mai mult pe o aripă și a intrat în pământ. La contactul dur cu solul, șubreda pasăre din metal s-a zbrobit, iar motorul a venit peste pilot, omorându-l. Farman-ul făcuse prima victimă. ***„Aviația noastră*** – nota generalul Negrescu – ***a început să-și plătească tributul de sânge. Bravul, bunul și entuziastul locotenent Gheorghe Caranda a deschis cu viața lui tânără lista".***

În curtea școlii din Cotroceni, colegii lui i-au înălțat, spre veșnică cinstire, un monument care va aminti totdeauna prin slovele dăltuite, sub aripile vulturului simbol al celor ce străbat cărările văzduhului, de Gheorghe Caranda care **„LA NAȘTEREA AVIAȚIEI ROMÂNE A BOTEZAT-O PRIN SÂNGELE SĂU DE EROU".**

Numele lui Gheorghe Caranda este primul înscris pe Monumentul Aviatorilor din Capitală.

Memoria primei jertfe a aviației române a fost cinstită pe data de 20 iunie 2020, la 110 ani de la evenimentul ce a marcat lungul șir de sacrificii pe altarul zborului.

Obeliscul ridicat în memoria locotenentului Gheorghe CARANDA, un monument trecut uneori prea ușor cu vederea de puținii trecători, ridicat pe locul în care Caranda, „LA NAȘTEREA AVIAȚIEI ROMÂNE A BOTEZAT-O PRIN SÂNGELE SĂU DE EROU", a fost martor peste timp al faptului că memoria înaintașilor este încă prezentă în conștiința celor de azi.

O ceremonie militară și religioasă s-a desfășurat la inițiativa Comisiei pentru Culte, Cultură, Educație, Tineret și Sport din cadrul Consiliului Local al Sectorului 6, împreună cu Asociația Română pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii.

Statul Major al Forțelor Aeriene a fost reprezentat de o delegație condusă de comandantul Bazei 90 Transport Aerian „Comandor aviator Gheorghe Bănciulescu", generalul de flotila aeriană Cezar STĂNCIULESCU.

În paralel, la Iași, locul de odihnă veșnică a primului căzut, a avut loc o ceremonie similară la care au participat militari de Baza 95 Aeriană „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu".

Text și foto: Adrian SULTĂNOIU

Aviatori români în cel de-al Doilea Război Mondial

„Niciodată în istoria conflictelor umane, atât de mulți nu au datorat atât de mult celor puțini", spunea primul ministru britanic **Winston CHURCHILL** în 20 august 1940.

Pornind de la citatul de mai sus, ne punem întrebarea: *„Chiar așa a fost? Cum s-au petrecut lucrurile?"*. Răspunsul a fost dat de istorie, la 31 octombrie 1940 Luftwaffe trebuia să se declare înfrântă în Bătălia Angliei, Royal Air Force a învins. Acel „buchet" de aviatori englezi în mijlocul căruia au răsărit și piloții polonezi, au salvat Anglia de la invazia nazistă planificată pentru toamna anului 1940.

Asemenea vitejilor aviatori englezi, și neamul românesc a fost binecuvântat cu bravi cavaleri ai aerului. Amintim doar de **căpitanul (r) Constantin CANTACUZINO** (1905-1958), **căpitanul Alexandru ȘERBĂNESCU** (1912-1944), **adjutant șef aviator Ioan MILU** (1908-1982), **locotenenții Tudor GRECEANU** (1917-1994), **Ioan DICEZARE** (1916-2012), **Ion DOBRAN** (1919-2021), **căpitanul Horia AGARICI** (1911-1982), **locotenentul Dan Valentin VIZANTY** (1910-1992) etc.

Din lista lungă a aviatorilor celui de-al Doilea Război Mondial, puțini au reușit să aștearnă pe hârtie posterității viața, faptele de arme. Au rămas în istoriografia română memoriile lui Tudor Greceanu, *„Drumul celor puțini"*, **Sorin TULEA** *„Amintiri din războaie neterminate"* și Ion Dobran *„Doi ani de foc pe Messerschmitt"*.

Despre aviația de bombardament română, publicul autohton cunoaște mai puține lucruri. Ne-au rămas pe hârtie slovele nepieritoare ale aviatorului **Sorin TULEA** (1915-2005), sub comanda căruia bombardierul Heinkel 111 a zburat pe Frontul din Răsărit. Participant la eliberarea Basarabiei în 1941, la luptele de la Bolgrad și Odessa din toamna aceluiași an, cu bunul său camarad **Aurică LIVOVSKI**. Cu toate că au suferit pierderi grele, aviatorii români au continuat urmărirea adversarului până departe în Crimeea. Din păcate la 7 mai 1944, aviatorul Sorin Tulea este doborât de sovietici, capturat de un grup de țărani care l-au confundat cu un spion și l-au bătut cu înverșunare. Salvat în cele din urmă de jandarmii români, tânărul locotenent a reușit să publice la sfârșitul vieții amintirile din război. Despre Sorin Tulea putem spune că a fost un excelent pilot dar și un veritabil memorialist, un *„Vasile Scârneci al aerului"*.

Episoade tragice vor fi relatate și de locotenentul Tudor Greceanu, as al Aviației Române Regale, condamnat de două ori la moarte după 1945, cel care a evadat din temnița comunistă, cel care a fost dus în fața plutonului de execuție, dar a refuzat grațierea. Amintirile sale despre Frontul din Est rămân nepieritoare, au ajuns cu luptele până la Cotul Donului și Stalingrad, de unde au scăpat doar datorită curajului și inspirației căpitanului Alexandru Șerbănescu: *„(...) a dat ordin să se deschidă focul. A început un adevărat infern. (...) am reușit să mă desprind. Nici un reper, noapte, ger cumplit și doar o biată busolă magnetică care arăta ce voia ea"*. O parte a avioanelor și aviatorilor români care s-au salvat de pe aerodromul de la Karpovka au ajuns la Tacinskaia și Morovoskaia.

Despre sfârșitul eroic al celui care a condus Grupul 9 Vânătoare, ne-a scris ultimul as al Aviației Române, domnul general-maior Ion Dobran: *„Cu pași grei plecăm la avioane, cu capetele în jos, cei 12 chemați să lupte cu avioane mai slabe, contra unui inamic numeric mult peste puterile lor. (...) A fost deajuns străfulgerarea unei clipe, pentru a se scrie un destin. (...) Șerbănescu a căzut!"*. A căzut căpitanul Alexandru Șerbănescu, cel care cu doar câteva zile înainte spunea:

„Nu înțeleg ca un inamic, oricât de mare și puternic ar fi, să intre în țara mea ca-n sat fără câini și s-o pustiască! Nu se va putea spune că în România nu a ieșit nici un român în fața americanilor, chiar dacă pierdem bătălia". Bătălia căpitanului Șerbănescu va fi pierdută la 18 august 1944, dar viața și faptele de arme au rămas pentru totdeauna în inimile românilor; viața aviatorilor de ieri este subiect de examen la facultățile de istorie și cele militare, o reparație istorică binemeritată.

Aviatorul Ion Dobran a avut parte de o întâlnire memorabilă cu adversarul său din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, este vorba de americanul **Barrie DAVIS**, cel pe care l-a doborât la 6 iunie 1944. Cei doi „gladiatori ai cerului" s-au revăzut pe 23 ianuarie 2010 la Muzeul Național al Aviației Române din București.

Unul din aviatorii prezenți în expoziția găzduită de Muzeul Național al Aviației Române, Secția „Hermann Oberth" este și pilotul Dan Valentin Vizanty. Absolvent al Școlii Militare de Ofițeri de Aviație de la Cotroceni, a slujit Armata Română între 1931-1948. Având gradul de locotenent-comandor luptă cu Flotila 43 Vânătoare în Est, în August 1944 îl găsim comandant al Grupurilor 1 și 6 Vânătoare, apărând țara de aviația americană și mai târziu îl găsim pe front în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia.

Mulți aviatori români, ași ai aviației noastre militare au luptat pe toate cele trei fronturi, în Răsărit, România și în Apus. Cu toții și-au făcut datoria, nu au lăsat curtea „nepăzită". *„Dar vine momentul aproape inevitabil când cea mai măruntă imponderabilă îți este potrivnică și atunci ... o dâră lungă de fum și flăcări este ultimul drapel pe care îl întinzi, ca un strigăt de adio, pe cerul iubit"*.

Tuturor celor care au iubit Aviația Română și piloții ei, le amintim că dâra de fum de pe cerul patriei a fost dragostea de neam și țară a bravilor noștri aviatori. Cei de azi avem datoria sfântă de a transmite către noua generație curajul și bărbăția, iubirea și sacrificiul de care au dat dovadă cavalerii cerului albastru.

Bibliografie:

Tudor Greceanu: *Drumul celor puțini*, Editura Vremea, București 2016;

Sorin Tulea: *Amintiri din războaie neterminate*, Editura România Pitorească 2015;

Ion Dobran: *Doi ani de foc pe Messerschmitt*, Editura Favorit, București 2018;

Daniel Focșa: *Dan Vizanty - Destinul unui pilot de vânătoare*, Editura Institutul European, 2010.

Articol scris cu ocazia expoziției temporare „Aviatori români în cel de-al Doilea Război Mondial: Eugen Pârvulescu și Dan Valentin Vizanty".

Organizatori: Muzeul Național al Aviației Române, Secția „Hermann Oberth" în parteneriat cu Primăria Municipiului Mediaș și Muzeul „Casa Mureșenilor" Brașov, **8 aprilie 2022.**

Să nu uităm ziua de 20 aprilie 1989

Scriu aceste rânduri rememorând clipele trăite în calitate de pilot al Bazei 86 Aeriană, în dată de 20 aprilie 1989. O zi memorabilă care mi-a marcat evoluția în Forțele Aeriene Române. Cuvintele așternute pe hârtie vin de la sine, atât cu emoțiile trăite în acea zi, cu satisfacțiile ei dar și cu dramatismul acesteia. La 33 de ani depărtare de la acele momente, am considerat că a venit timpul să fac cunoscute evenimentele acelei zile, cu actorii și recuzita vremii. Așa cum le-am trăit eu. Să ne amintim, așadar, ce nu am uitat niciodată.

Fotografia de după primul zbor în simplă comandă a locotenentului major Dan BUCIUMAN, făcută de pictorul Ion ȚARĂLUNGĂ, fotografie înnobilată de gândurile scrise de comandantul Bazei 86 Aeriană, căpitanul Dorel LUCA într-o zi tristă pentru aviația militară română

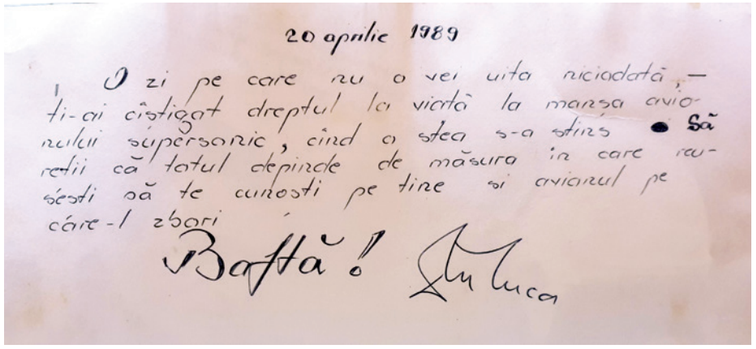
20 aprilie 1989

O zi pe care nu o vei uita niciodată, — ti-ai câștigat dreptul la viață la manșa avionului supersonic, când o stea s-a stins. Să reții că totul depinde de măsura în care vei ști să te cunoști pe tine și avionul pe care-l zbori.

Baftă!

Dl Luca

În ziua de 20 aprilie 1989 am fost planificat la controlul pentru ieșirea, pentru prima dată în cariera de pilot de vânătoare, la zborul în simplă comandă cu avionul MiG-21RFMM (SPS-ul cunoscut de toți cei care au zburat MiG-21 clasic) alături de cel care mi-a fost model în cariera de pilot de vânătoare, **căpitanul Dorel LUCA** comandantul Regimentului 86 Aviație Vânătoare la acea vreme.

La ora 08:00 a decolat pentru zbor cercetarea meteo, dublă comandă 6946; în echipaj, elev – **locotenent-major Dan BUCIUMAN** și instructor – căpitan Dorel Luca. Era o zi superbă, senin, fără vânt, fără nori, fără turbulențe, o zi minunată pentru ieșirea la simplă comandă. Eram primul din promoția 1986, de zece piloți veniți în regimentul de luptă de la Borcea, care urma să zboare în simplă pe MiG-21. După ce a constatat că vremea este bună și nu sunt probleme meteorologice care să influențeze activitatea de zbor din acea zi, instructorul meu a cerut să-i las comenzile avionului. Știam că vom avea oaspeți de la București care urmau să coboare din trenul personal București Obor – Feteești, și trebuia să fie întâmpinați cum se cuvine, cu unul-două looping-uri, zeci de tonouri și, la final, un immelman care transmitea mesajul *„**Ne vedem la pistă!!!**"*.

Invitații pe care i-am găsit mai târziu la celula de alarmă erau trei artiști plastici de la Studiourile „Direcției Cultură a Ministerului Apărării Naționale – categoria Arte plastice", respectiv pictorul **Ion ȚARĂLUNGĂ** – sufletul civil al piloților militari de la Borcea – și doi învățăcei ai acestuia.

Înainte de controlul propriu-zis planificat la ora 10.00, am avut un precontrol în prima ieșire de la ora 09:00, cu navigatorul Regimentului 86 Aviație Vânătoare, **locotenent-colonelul Doru DAVIDOVICI**. De fapt, era o confirmare a faptului că dacă Doru va spune ***„Este copt să facă simplă comandă"***, nu mai era niciun dubiu sau îndoială pentru Dorel. Mi-am făcut de cap, am trăit intens acel zbor cu Doru, a fost o plăcere îmbinată cu emoție și profesionalism, de altfel, ca toate zborurile efectuate cu el până atunci.

La ora 10:00 am decolat în ieșirea planificată ca fiind controlul pentru certificarea zborului cu simplă comandă, cu căpitanul Dorel Luca. Comparativ cu precontrolul făcut cu Doru, emoțiile erau mult mai mari și stresul pe măsura evenimentului, dar mâinile au lucrat fără reproș, picioarele la fel, reflexele s-au coordonat perfect. Am aterizat la ora 10:35. Ne-am dus la celula de alarmă și înainte de-a lua vreo decizie Dorel a avut o discuție scurtă cu Doru. În următoarele cinci minute a venit la mine, (îmi trăgem sufletul în acest timp, rememoram zborul făcut) și mi-a zis: ***„Faci simplă! Dacă zbori așa cum ai zburat cu Doru și cu mine, este în regulă!"***. Nea Ion Țarălungă era de față.

La ora 10:50 porneam avionul 8015 (un nărăvaș SPS cu un motor brici și foarte bine echilibrat) cu Dorel pe coama avionului, ca supervisor al manevrelor din cabină la pornire și tehnicul **BRĂTESCU** pe scară.

La 11:00 am decolat cu simpla comandă și la 11:35 am pus roțile pe pistă. Eram fericit și copleșit de bucuria momentului pe care îl visam de multă vreme. ***Un vis împlinit!***

Am rulat până la gurile de alimentare, iar după ce tehnicul Brătescu a deschis cupola și am simțit arșița Bărăganului, am realizat că sunt iarăși cu picioarele pe pământ. Am semnat în carnetul avionului și am aprins un *„Carpați"* fără filtru, mulțumit și fericit.

Am plecat de la gurile de alimentare la celulă de alarmă. Acolo mă așteptau căpitanul Dorel Luca și nea Ion Țarălungă împreună cu toți piloții care erau la sol și își așteptau misiunile planificate.

Că să nu uităm momentul, nea Ion ne-a făcut o fotografie pe care personal nu am făcut-o publică niciodată.

Atunci, la acel moment festiv, nea Ion Țarălungă a făcut cadou Regimentului 86 Aviație Vânătoare două tablouri de suflet pentru Borcea: ***Baladă pentru două duble*** și ***Așteptare***.

În primul sunt pictate lângă doi porumbei albi dublele 1120 „Bătrâna Doamnă" și 3516 - primele duble comenzi de MiG-21U aduse în România care au format generații de piloți de vânătoare din Forțele Aeriene Române – BALADĂ PENTRU DOUĂ DUBLE...

Al doilea tablou reprezenta imaginea camerei din celula de alarmă unde doctorul ne lua tensiunea înainte de zbor; pe masa din încăpere erau pictate o cască de zbor „ЗШ5" (ZŞ5) și o vază de flori cu 4 narcise – AȘTEPTARE... Văzând 4 narcise în vază, i-am spus lui Dorel că nu este un semn bun și imediat nea Ion a scos pensulele, acuarelele și aproape instantaneu a apărut pe pânză a 5-a narcisă.

La sfârșitul zilei, acest moment nu a fost trecut cu vederea pentru ceea ce va fi urmat.

La ora 15.00 dubla 6946 urma să decoleze cu **locotenent-major Dumitru PETRA**, elev și locotenent-colonel Doru DAVIDOVICI, instructor, într-un zbor de antrenament, un zbor necesar pentru ca elevul să ajungă la momentul zborului cu simplă comandă.

La 15:34 zborul dublei 6946 s-a încheiat pentru totdeauna luând cu ea în eternitate pe cei care au fost Dumitru Petra și Doru Davidovici. După o zi infernală, cu stări de exuberanță și bucurie, cu lacrimi, durere și amărăciune, la băncuța din fața blocului din colonie, privind fotografia făcută de nea Ion după ce am făcut zborul în simplă comandă, Dorel Luca a scris pe spatele acesteia cuvintele care au dat sens vieții mele de pilot militar, ulterior, de comandant al Bazei 86 Aeriană, până la ieșirea cu demnitate din sistemul militar:

Să nu uităm ziua de 20 aprilie 1989!

Text: Comandor av. (r) Dan BUCIUMAN

Festivitatea de deschidere a expoziției

C-27 J Spartan în expoziție statică

Militarii din Forțele Aeriene au prezentat tehnica pe care o deservesc

Lansator HAWK în expoziție statică

Grupul EOD al Forțelor Aeriene

Adrian SULTĂNOIU
Bogdan PANTILIMON

IAR-99 în expoziție statică

Standul Forțelor Aeriene a fost o atracție pentru vizitatori prin prezența simulatoarelor de zbor și a noutăților prezentate

BSDA 22

BLACK SEA DEFENCE AND AEROSPACE

Cea de-a opta ediție a „Expoziției internaționale dedicată industriei aeronautice, apărării, securității naționale și securității private - BSDA 2022" s-a desfășurat în perioada 18-20 mai la Complexul expozițional ROMAERO S.A. din București.

BSDA-22 a reunit la standuri peste 400 de firme expozante de prestigiu din țară și străinătate, din 33 de țări de pe cinci continente, care au prezentat elementele de noutate și stadiul actual de dezvoltare ale echipamentelor și capabilităților militare, precum și ultimele tendințe și soluții tehnice obținute de cercetarea științifică în domeniul securității și apărării.

Participanții au admirat demonstrația aeronavelor IAR-99 Șoim, C-27J Spartan și IAR-330. Conducerea și coordonarea activității de zbor au fost asigurate de o echipă din Statul Major al Forțelor Aeriene, iar comunicațiile sol-aer au fost asigurate de o echipă de la Centrul 85 Comunicații și Informatică.

În expoziție statică, Forțele Aeriene Române au prezentat o aeronavă IAR-99 Șoim, un elicopter IAR-330 LRM, o aeronavă C-27 J Spartan, elemente din compunerea sistemului HAWK; de asemenea, a fost prezentă o echipă din compunerea modulului EOD al Forțelor Aeriene.

Publicul a avut ocazia să experimenteze simulatoarele de zbor ale aeronavelor IAK-52 și IAR-316B. Cu ajutorul ochelarilor VR, vizitatorii au avut posibilitatea de a urmări zborul prin ochii pilotului.

Instituțiile de învățământ ale SMFA: Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" și Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia" au participat la BSDA 2022, promovând oferta educațională. Studenții și elevii de la Brașov și Boboc, prezenți la standuri, au oferit cu entuziasm vizitatorilor interesați informații, susținute de experiențele lor personale. Mulți tineri s-au arătat interesați de o carieră în aviația militară română.

Text: Iselen POPA, Andreea BĂLUȚĂ
Comunicare publică și interculturală în domeniul securității, Facultatea de Științe Aplicate, Universitatea Națională de Apărare, anul I

IAR-330 L-RM în expoziție statică

Conducătorii de zbor

Prezentarea în zbor a aeronavei C-27 J Spartan

Prezentarea în zbor a aeronavelor din dotarea Forțelor Aeriene a fost însoțită de un comentariu în care s-au prezentat performanțele acestora

Umanitatea se exprimă prin SOLIDARITATE

În Săptămâna Mare am decis să le arătăm încă o dată semenilor noștri ucrainieni că le suntem aproape, nu doar în gând, cât și în faptă. Este perioada din an în care, mai mult ca oricând, rugăciunile sunt ascultate și inimile ni se umplu cu SPERANȚA că vor trăi din nou în PACE.

Alături de Primăria Municipiului Buzău, colectivul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia", elevi, profesori, cadre militare și personal civil, s-a implicat în sprijinirea refugiaților din Ucraina prin donații. Orașul Buzău a fost tranzitat de sute de refugiați ucrainieni de la începutul războiului. În prezent, au mai rămas 59 de persoane dintre care 30 de copii cu vârste cuprinse între 2 luni și 17 ani. Din prima zi aceștia au fost primiți cu căldură și sprijiniți în tot ce au avut nevoie pentru ca suferința lor să le fie alinată și șederea în oraș să îi ajute să uite, pe cât posibil, de ororile războiului.

Text și foto: Laura BAȘTUREA

Resfințirea capelei la Baza 71 Aeriană

În anul în care se împlinesc 40 de ani de la înființarea Bazei 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu", prin osteneala și purtarea de grijă a preotului militar Sorin MEDREA, capela unității a fost resfințită cu hramurile „Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul" și „Sfântul Mucenic Ioan Rusul".

La acest moment înălțător, plin de har și bucurie duhovnicească, au fost alături de noi înalți prelați ai Bisericii Ortodoxe Române, și un sobor de preoți și diaconi care au săvârșit slujba de resfințire a capelei din incinta unității și Sfânta Liturghie. Cu acest prilej cadre militare și credincioși au primit Sfânta Împărtășanie, iar în încheiere Înaltpreasfințitul Andrei a ținut un cuvânt de învățătură și binecuvântare. La acest eveniment, comandantul Bazei 71 Aeriană, **generalul de flotilă aeriană Leonard BARABOI,** a primit întru păstrare o icoană din anul 1904, care a trecut prin două războaie mondiale, păstrându-și veridicitatea, iar prin grija istoricului Emanuel Iacob a ajuns să fie expusă la capela unității.

Text: Andreea ONIȚA
Foto: Adela MUREȘAN

Speranță și credință - Armata și Biserica, împreună pentru oameni!

Laura MĂCĂRESCU

Comandamentul Componentei Aeriene, împreună cu voluntarii Paraclisului Catedralei Naționale, au intrat în data 16 aprilie, în spiritul Sărbătorilor Pascale, dar și în inimile românilor nevoiași, prin derularea, în trei sate prahovene, a unei etape a campaniei „Implică-te, împreună reușim mai mult!".

Astfel, peste 30 de familii sau persoane singure, care se confruntă cu probleme financiare și de sănătate din satele Tăriceni, Șirna și Varnița, au primit atât ajutor material, prin donații în alimente, cât și spiritual, prin implicarea preoților din fiecare localitate amintită.

Campania a reprezentat și un prilej pentru reprezentanții instituțiilor care se bucură de cea mai mare încredere din partea românilor - Armata și Biserica - de a consolida relațiile cu comunitățile locale, de a le mulțumi acestora pentru votul de încredere, o șansă de a arăta că ne pasă.

Cupa „General aviator Andrei Popovici" la Baza 91 Logistică

Laura MĂCĂRESCU

Luni, 30 mai a.c., a avut loc festivitatea de premiere a Cupei „General aviator Andrei Popovici", organizată cu ocazia aniversării Bazei 91 Logistică din cadrul Forțelor Aeriene. Competiția s-a desfășurat între militarii mai multor unități din categoria de forțe la disciplinele cros și tenis de masă, individual și pe echipe.

Câștigătorii au fost premiați de către comandantul Bazei 91 Logistică, **colonelul Laurențiu HODOROGEA**. La festivitate a onorat cu prezența și a fost premiat și comandantul Bazei 90 Transport Aerian, **generalul de flotilă aeriană Aurel-Cezar STĂNCIULESCU,** care a concurat la disciplina tenis de masă, unde s-a clasat pe locul al doilea, atât în proba invididuală, cât și împreună cu echipa.

Câștigătorii competiției au fost, după cum urmează:

Cros:

- Locul I: **Locotenent Leonard-Albert MITRICĂ** (U.M. 01836 Otopeni);
- Locul II: **Maistru militar clasa a V-a Alexandru ZĂRNOIANU** (U.M. 01961 Otopeni);
- Locul III: **Sublocotenent Adrian ACATRINEI** (U.M. 01961 Otopeni).

Cros pe echipe:

- Locul I: **Echipa U.M. 01961 Otopeni** (maistru militar clasa a V-a Alexandru ZĂRNOIANU, sublocotenent Adrian ACATRINEI, locotenent Ciprian HAȘEGAN, căpitan Valentin IORDACHE);
- Locul II: **Echipa U.M. 01836 Otopeni** (locotenent Leonard-Albert MITRICĂ, maistru militar clasa a V-a Ovidiu DRILIA, fruntaș Răzvan DAVID);
- Locul III: **Echipa U.M. 01895 Chitila** (fruntaș Dragoș STOICA, caporal Mirel RĂDOI, sublocotenent Adrian JALIA, sergent major Adrian ADOCHIȚEI)
- Locul IV: **Echipa U.M. 01835 București** (maior Daniel POSTOLACHE, plutonier Valentin TĂPÎRDEA, sergent major Alexandru MATACHE)
- Locul V: **Echipa U.M. 01812 Moara Vlăsiei** (locotenent Cătălin-Nicolae TIUTIU).

Tenis de masă:

- Locul I: **Echipa U.M. 01895 Chitila** (plutonier Claudiu MARIN, sergent major Adrian ADOCHIȚEI);
- Locul II: **Echipa U.M. 01961 Otopeni** (general de flotilă aeriană Aurel-Cezar STĂNCIULESCU, maistru militar clasa a III-a Dănuț PARASCHIV);
- Locul III: **Echipa U.M. 01836 Otopeni** (plutonier adjutant Ionuț URLETEANU, plutonier Alin MILEA)
- Locul IV: **Echipa U.M. 01835 București** (plutonierii majori Iulian TĂNĂSOIU și Cosmin CIACÂRU)
- Locul V: **Echipa U.M. 01812 Moara Vlăsiei** (locotenent Cătălin-Nicolae TIUTIU, maistru militar cls a III-a Cătălin NEDELCU).

Aleargă pentru sănătate!

În perioada 08–10 aprilie 2022, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia" a organizat a doua ediție a activității sportive „6 x 6 x 48! Provocare militară! Aleargă pentru sănătate!", care presupune alergarea a 6 kilometri la un interval de 6 ore, timp de 48 de ore, pentru a cumula un total de 54 de kilometri.

Inițiativa a pornit anul trecut, în primăvara anului 2021, când toate activitățile militare sportive au fost suspendate din cauza pandemiei de COVID-19, elevul de anul 2, **Andrei BĂNESCU**, a venit cu inițiativa de a răspunde prezent și elevii școlii noastre militare la provocarea lansată online de către ultramaratonistul american, **David GOGGINS**, care presupunea alergarea a 4 mile, din 4 în 4 ore, timp de 48 de ore. Am adaptat puțin provocarea mărind timpul dintre turele de alergare la 6 ore. Inițiativa a avut mulți susținători din rândul elevilor și văzând cât de bun este răspunsul acestora, ne-am gândit că la fel vor răspunde și ceilalți elevi sau studenți din restul instituțiilor militare de învățământ. Astfel, le-am lansat și acestora provocarea și am organizat un eveniment online, pe Facebook. Anul trecut au răspuns aproximativ 500 de persoane, anul acesta mai puține, în jur de 250 de elevi și studenți din cadrul Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu" Sibiu, Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare" Câmpulung Moldovenesc, Colegiului Național Militar „Dimitrie Cantemir" Breaza, Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu" Craiova, Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza" Constanța, Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu" Constanța și Invictus România. Participanții au alergat 54 de kilometri în 48 de ore, pe toate condițiile meteo (vânt, ploaie, soare) pentru a transmite următorul mesaj: prin sport ne menținem atât sănătatea fizică, cât și cea psihică, aspecte foarte importante în viața oricui. Cu ajutorul aplicațiilor mobile de monitorizare a performanței sportive, aceștia au putut dovedi că au alergat distanța propusă și au postat prin screeningul aplicației și fotografii personale în pagina dedicată evenimentului. În plus, au demonstrat că limitele pot fi depășite și au căpătat încrederea că pot face întotdeauna față oricărei provocări. Provocarea noastră a fost adresată tuturor, nu am căutat câștigători, ci am vrut să transmitem că toți putem fi învingători, dacă ne implicăm, dacă participăm și ne bucurăm de moment.

Doar acționând am demonstrat că performanța nu există decât ca rezultat al „competiției" cu tine însuți/însăți. Pentru că viața este un șir de competiții, am confirmat încă o dată că avem mentalitatea necesară pentru a reuși să fim învingători și în cariera pe care am ales-o, CARIERA MILITARĂ. Mulțumim tuturor colegilor noștri care au dat curs provocării și au demonstrat, alături de noi, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, că împreună suntem mai puternici și putem să ne depășim limitele.

Text și foto: Laura BAȘTUREA

DEZORIENTAREA SPAȚIALĂ

Locotenent-comandor Mădălina MANOLACHE

Tipuri de dezorientare spaţială

În funcţie de evoluţia fenomenului, dezorientarea spaţială este clasificată în trei tipuri, în funcţie de nivelul de conştientizare şi de gradul de control al situaţiei:

a) dezorientarea spaţială de tip I;

b) dezorientarea spaţială de tip II;

c) dezorientarea spaţială de tip III.

Dezorientarea spaţială de tip I – fenomenul de dezorientare se manifestă fără ca pilotul să îşi dea seama de prezenţa sa. Acest fapt conduce la acţiuni bazate pe informaţii false de poziţie, fapt care generează alterarea progresivă a evoluţiei aparatului şi creşterea rapidă a gradului de risc. Pe acest fond zborul evoluează fatal spre accident, prin lovirea solului în zbor controlat, fapt care depinde de durata dezorientării cumulată cu distanţa faţă de sol şi viteza de zbor. Cele mai frecvente accidente datorate dezorientării se înregistrează în evoluţii la joasă înălţime.

Dezorientarea spaţială de tip II – semnifică trecerea la faza de conştientizare a stării de dezorientare, când pilotul îşi dă seama de existenţa unui conflict între simţuri şi indicaţiile aparatelor de zbor. Din păcate, aceasta nu reprezintă rezolvarea problemei, ci o altă problemă în sine.

Dezorientarea spaţială de tip III – se referă la o situaţie extremă, din fericire mult mai rară, în care pilotul, deşi realizează că este dezorientat, nu reuşeşte să recapete controlul aparatului din cauza stării de stres acut, pe fondul incapacităţii de autocontrol emoţional sau al unei stări somatice patologice. Trăirile pilotului sunt dominate de sentimente puternice de neputinţă şi confuzie, aparatul i se pare scăpat de sub control, iar informaţiile de bord complet lipsite de sens.

Cauzele dezorientării spaţiale

1) Aşa cum am spus deja, expresia „dezorientarea spaţială" descrie un efect generic care poate fi rezultatul mai multor cauze posibile. În esenţă, aceste cauze pot fi grupate în două categorii:

– informaţii eronate furnizate de organele senzoriale ca efect direct al condiţiilor de zbor (acceleraţii, suprasarcini, vizibilitate redusă sau absentă, absenţa sistemului de referinţă etc.);

– incapacitatea mecanismelor neuropsihice de a prelucra şi integra corect informaţiile contradictorii oferite de simţuri, în absenţa vizibilităţii directe a sistemului natural de referinţă (pământul).

2) Din momentul în care acţiunile pilotului încep să se bazeze pe o reprezentare de poziţie eronată, aparatul de zbor intră pe o traiectorie periculoasă care degenerează în accident, dacă nu este corectată în timp util.

Mijloace de prevenire a dezorientării spaţiale

Recapitulând, dincolo de limitele fiziologice specific umane, factorii majori de inducere a dezorientării spaţiale sunt:

a) zborul în condiţii fără vizibilitate sau cu vizibilitate redusă;

b) modificarea cadrului de referinţă şi zborul instrumental;

c) manevrele de zbor şi mişcările capului;

d) suprasolicitarea din anumite momente ale zborului;

e) limitele individuale rezultate din nivelul de instruire sau aptitudini.

Deşi dezorientarea spaţială reprezintă o ameninţare redutabilă, iar accidentele de acest gen continuă să se înregistreze, credem că ele nu reprezintă o fatalitate. În toate cazurile, manifestările de dezorientare s-au dovedit a fi fost pe deplin evitabile. Mai mult, ele au apărut la piloţi cu multă experienţă, care au avut destule alte situaţii dificile pe care le-au rezolvat fără greşeală. Dacă avem în vedere cauzele şi condiţiile favorizante, atunci nu este prea greu să punctăm câteva măsuri elementare de prevenire:

a) cunoştinţe temeinice cu privire la natura dezorientării spaţiale şi la situaţiile care favorizează apariţia acesteia;

b) imediat ce vizibilitatea scade, se trece la pilotajul riguros după instrumente;

c) în cazul apariţiei unui „conflict" între simţuri şi indicaţiile aparatelor, singurele care vor fi crezute vor fi aparatele;

d) în zborul fără vizibilitate se vor face cât mai puţine mişcări ale capului, şi, mai ales, se va evita mişcarea bruscă a acestuia;

e) pilotul conştient de situaţia de dezorientare are mai multe şanse să o depăşească dacă are puterea de a cere sprijinul celor de la conducerea zborului – „orgoliul nu este întotdeauna cel mai bun sfetnic!";

f) se va evita zborul dacă starea de sănătate nu este perfectă;

g) se vor evita medicamentele care alterează capacitatea de concentrare;

h) se va evita cu stricteţe zborul sub influenţa, fie şi reziduală, a alcoolului;

i) pilotul trebuie să se asigure că are date meteorologice precise;

j) foarte importantă este concentrarea asupra instrumentelor; nu trebuie acordată o importanţă prea mare elementelor din câmpul vizual periferic deoarece pot fi scăpate din vedere alte informaţii importante furnizate de către instrumente;

k) imediat ce a identificat o problemă, pilotul va trebui să ceară ajutorul controlorului de trafic aerian;

l) în cazul zborului în echipaj, pilotul va delega sarcinile neesenţiale şi se va concentra asupra controlului aerian;

m) de asemenea, dacă unul dintre piloţi va fi afectat de dezorientarea spaţială, va trebui să lase controlul aeronavei celuilalt coleg de echipaj;

n) este extrem de important ca fiecare să îşi recunoască propriile limite ca pilot;

o) pilotul trebuie să se asigure că va obţine o calificare instrumentală cât mai repede posibil;

p) un bun profesionist va studia şi se va familiariza cu hărţile tuturor rutelor şi destinaţiilor posibile pentru misiunea pe care o are de executat.

O metodă modernă şi din ce în ce mai mult utilizată în prezent, o reprezintă antrenamentul specific pentru dezorientarea spaţială. Acesta se efectuează în sisteme de simulare a iluziilor, al căror scop este dezvoltarea capacităţii de recunoaştere şi de adoptare a procedurilor eficiente de eliminare a acestora în zbor.

(Extras din Manualul de psihologie aeronautică destinat personalului aeronautic din Forţele Aeriene, colonel (r) psih. Marian POPA).

Conflictul muncă-familie la cadrele militare

Relaţia dintre domeniul muncii, activităţii profesionale şi cel al vieţii personale, şi mai specific, al familiei, a fost în mod constant în atenţia cercetătorilor, studiile din această arie intensificându-se în mod deosebit în ultima decadă. Astfel, s-a subliniat de multe ori faptul că familia şi munca reprezintă domeniile principale ale vieţii unui individ şi fiecare domeniu are propriul lui set de responsabilităţi şi aşteptări de rol ce trebuie îndeplinit, fiecare solicitând timp şi energie (Ekmekci, Camgoz & Karapinar, 2020; Rathi & Barath, 2013).

Nevoia de a îndeplini simultan, atât cerinţele familiale, cât şi pe cele de muncă este o realitate cruntă pentru cei mai mulţi dintre angajaţii militari (Huffmanetal, 2014). Astfel**, militarii îşi asumă dublul rol: cel de angajat şi cel de părinte.** În calitate de angajaţi, ei trebuie să îşi îndeplinească sarcinile şi atribuţiile de la locul de muncă (cerinţele de muncă), iar în calitate de părinte aceştia trebuie să se ocupe de îngrijirea şi educarea propriilor copii (cerinţele familiale).

Nu de puţine ori, militarii desfăşoară misiuni complexe, ce implică depunerea de efort fizic şi psihic, programul însumând multe ore peste program faţă de un loc obişnuit de muncă. Mai mult, datorită unor misiuni speciale în ţară, cât şi în afara statului, aceştia se reîntorc la familiile lor abia după câteva zile de muncă, urmând ca peste foarte puţin timp să plece din nou.

Având în vedere faptul că sarcinile de muncă nu le permit o viaţă de familie obişnuită, trebuie să considerăm că acest **segment de populaţie este foarte predispus la conflictul muncă-familie**. S-a subliniat de nenumărate ori faptul că, atunci când presiunile de la locul de muncă îi împiedică pe angajaţii militari în îndeplinirea responsabilităţilor legate de rolurile familiale, sănătatea psihică şi starea de bine a acestora scade (Rîglea, Raţiu & Rus, 2021), aceştia trăind frecvent emoţii negative ca: stres, vină, ruminaţii, anxietate şi depresie (Matthews, Conger, Wickrama, 1996; Zhou, Zhang, Li & Chen, 2020; Hong, Liu & Zhang, 2021).

Mai mult, cercetările au sugerat că **relaţia conflictuală dintre muncă şi familie poate conduce la atitudini nefavorabile faţă de muncă**, cum ar fi insatisfacţia la locul de muncă, sau la intenţii sporite de a părăsi organizaţia militară, sau chiar la părăsirea efectivă a acesteia (Spector şi colab, 2000).

În concluzie, ***conflictul dintre muncă şi familie* este„o formă a conflictului inter-roluri în care presiunile din partea familiei şi cele din partea activităţii profesionale sunt reciproc incompatibile în anumite privinţe"** (Greenhaus & Beutell, 1985, p. 77). Greenhaus şi Beutell (1985) au fost printre primii care au definit conflictul dintre domeniile vieţii profesionale şi vieţii personale, cea din urmă fiind înţeleasă mai degrabă în sensul familiei.

Conflictul între muncă şi familie este o formă de conflict între roluri, unde rolurile de la muncă şi din alte domenii non-muncă necesită timp, energie şi implicare pentru a fi realizate în mod

corespunzător, iar presiunea rolurilor de la muncă şi în familie sunt reciproc incompatibile. O asumpţie cheie a conflictului dintre muncă şi familie este că cerinţele şi aşteptările de muncă (de exemplu, munca peste program, deplasările) adesea intră în conflict cu cele ale familiei (de exemplu, însoţirea copilului după şcoală pentru a putea participa la antrenamentele de fotbal sau la lecţiile de muzică sau vizitele la medic).

Când rolurile multiple ale unui individ, cum ar fi munca şi familia, devin incompatibile între ele apare conflictul de roluri (Kahn şi colab., 1964). Mai mult, ***conflictul dintre muncă şi viaţă personală este o extensie a conflictului dintre muncă şi familie*** care reflectă realitatea faptului că rolul de muncă poate interfera cu celelalte roluri şi interese ale vieţii personale a indivizilor. Pe lângă rolul în familie, conflictul se poate extinde la afectarea timpului liber acordat prietenilor, exerciţiilor fizice, educaţiei, timp pentru sine şi odihnă (Kossek, 2016), voluntariat sau activităţi în organizaţii religioase.

Având în vedere cele expuse mai sus, ne putem gândi şi ne putem adresa următoarea întrebare: ***ce pot face angajaţii militari, liderii, supervizorii, practicienii, respectiv organizaţiile militare, pentru a putea gestiona acest tip de conflict muncă-familie?***

În primul rând, liderii şi supervizorii ar putea crea un mediu organizaţional mai susţinător care să minimizeze conflictele dintre muncă şi familie, cu efectul de a îmbunătăţi satisfacţia în muncă (Hassan, Dollard & Winefield, 2010).

Organizaţiile militare ar putea, de asemenea, să ia în considerare stabilirea unui program de muncă flexibil pentru angajaţii lor şi să încurajeze activităţile orientate spre familie, ajutându-şi astfel angajaţii să menţină limite clare între muncă şi viaţa personală de familie. Promovarea unor astfel de politici ar aduce beneficii şi organizaţiei, deoarece creşterea satisfacţiei angajaţilor faţă de muncă ar duce la rezultate mai bune la locul de muncă.

În mod similar, organizaţiile ar putea investi în programe de formare sau ateliere pentru a sprijini angajaţii în gestionarea mai eficientă a timpului, făcând faţă consecinţelor negative care pot apărea (de exemplu, anxietate, vină). În această situaţie, ar fi, de asemenea, benefic să le oferim angajaţilor şedinţe regulate de consiliere psihologică pentru a-i ajuta să facă faţă problemelor profesionale cât şi familiale. Mai mult, psihologii practicanţi pot ajuta personalul militar care se confruntă cu dublele cerinţe de muncă respectiv familie prin reducerea problemelor conexe care implică îngrijorare şi ruminare, prin învăţarea şi practicarea unor metode ca: mindfulness, respiraţia abdominală, respectiv training-ul autogen.

Una dintre aceste metode, **mindfulness-ul**, reprezintă monitorizarea senzaţiilor fizice, a gândurilor şi a emoţiilor pe care le produce mintea şi corpul în fiecare moment, adoptând faţă de ele o atitudine non-evaluativă, de curiozitate, deschidere, blândeţe şi acceptare (Bishop şi colab., 2004).

Mindfulness-ul poate fi practicat şi prin a mânca conştient, a conduce conştient, a te plimba conştient sau **prin orice altă experienţă de viaţă realizată în mod conştient** (Dimidjian & Linehan, 2003). Astfel, pregătirea mindfulness-ului la locul de muncă ar putea ajuta angajaţii militari în combaterea consecinţelor negative precum şi în învăţarea gestionării consecinţelor nedorite asociate cu conflictul muncă-familie (de exemplu stres, vină, anxietate). Mai mult, un climat de susţinere în organizaţii ar duce la împărtăşirea liberă a problemelor de familie, fără ca angajatul să fie învinuit şi judecat.

Nu în ultimul rând, liderii şi supervizorii ar trebui să acorde o atenţie deosebită volumului mare de muncă care implică expunerea intensă a angajaţilor la orele suplimentare, precum şi la stresul excesiv (Gözükara & Çolakoğlu, 2015).

Bibliografie selectivă:

Gözükara, İ., & Çolakoğlu, N. (2015). The impact of manager support and work family conflict on job satisfaction. Business Management Dynamics, 5(6), 13;

Huffman A., H., Payne S., C., Koehly L., M., Culbertson S., S., & Castro C., A. (2014). Examining Time Demands and Work-Family Conflict on Psychological Distress, Military Behavioral Health, 2:1, 26-32;

Rîglea S., Raţiu L., & Rus C. (2021). The mediating role of the work-family conflict in the relationship between technostress and psychological well-being in the COVID-19 pandemic context. Psihologia Resurselor Umane, 19, 123-140.

Drd. Psiholog Maria Ioana TELECAN

50 DE ANI
DE ZBOR
CU IAR-316B
ÎN ROMÂNIA
122
72